

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. listopadu 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Milana Kadlece a Emilie Tamašiové t a k t o :

obžalovaní

M.Š.,

nar. XXXXX, bez zaměstnání, hlášen bytem XXXXX, fakticky XXXXX,

L.F.,

nar. XXXXX, prokurista, hlášen bytem XXXXX, fakticky XXXXX, se

u z n á v a j í v i n n ý m i , ž e

v přesně nezjištěné době nejméně od září roku 2013 v XXXXX z důvodu vlastního finančního profitu naplánoval obžalovaný M.Š. s další neustanovenou osobou či osobami únos Z.V., nar. XXXXX, následně přizval ke spolupráci obžalovaného L.F. a dosud neustanovené osoby, obžalovaný M.Š. zajistil vozidlo, jednotlivé osoby si rozdělily úkoly spočívající v řízení předmětného vozidla, sledování Z.V., provedení samotného únosu a po vynuceném sdělení Z.V., kde jsou uloženy finanční prostředky, zajištění těchto finančních prostředků, a dne 14.1.2014 v době kolem 18:30 hodin v XXXXX na parkovišti před domem č.p. XXXXX v

době, kdy poškozená Z.V. přijela osobním motorovým vozidlem tovární zn. VW Golf, RZ: 2AA 3993, barva žlutá, k tomuto domu a zaparkovala na parkovišti pro kolmé stání přední části směrem k domu, a chtěla si ze zavazadlového prostoru auta vzít své věci, k ní zezadu přistoupil jeden z trojice pachatelů, dlaní jedné ruky ji uchopil přes ústa a druhou rukou ji objal přes obě paže a břicho a i přes aktivní odpor poškozené, její volání o pomoc a snažení se o vyproštění se ze sevření, ji za pomoci dalšího pachatele natlačil do osobního motorového vozidla zn. BMW 530D 560L, šedé metalické barvy, RZ: 8A4 6883, VIN: WBANC71070B154789, jehož majitelem byl otec obžalovaného Š. J.Š., které zastavilo za vozidlem poškozené, hodili ji na zadní sedadlo na břicho, jeden z pachatelů ji asi 4x ji uhodil pěstí do obličeje, sedl si na její záda a kovovými pouty jí spoutal ruce za zády a dále jí dal přes hlavu plátěný pytel, poté obžalovaný M.Š. se spolupachateli nasedli do vozidla, z místa odjeli a pak telefonicky i osobně komunikovali se spoluobžalovaným L.F. a další doposud neustanovenou osobou či osobami;

obžalovaný M.Š. s dalšími dvěma neustanovenými osobami mužského pohlaví nacházejícími se ve voze po poškozené od počátku chtěli peníze v řádu stamilionů korun, ptali se, kde je má, vzali jí kabelku s peněženkou a osobními doklady, sportovní oblečení, firemní notebook a mobilní telefon, kdy po zjištění, že obsahem kabelky jsou i dvě platební karty Komerční banky, a.s., č. XXXXX a XXXXX evidované na poškozenou Z.V., chtěli pod pohrůzkou fyzického násilí vědět PIN kódy, poškozená jim z obavy z výhrůzek jeden PIN kód sdělila, a dále se obžalovaný M.Š. se spolupachateli poškozené ptali na klíče od jejího bytu a od firemní kanceláře v XXXXX, poškozená jim pod pohrůzkou dalšího fyzického násilí řekla bezpečnostní kód pro vstup do kanceláře, přitom poškozenou celou noc vozili po neznámých místech a požadovali po ní vyplacení finanční hotovosti v celkové výši 100.000.000 Kč;

nakonec se obžalovaný M.Š. se spolupachateli s poškozenou dohodli, že jim 100.000.000 Kč dne 15.1.2014 kolem 17:00 hodin přiveze na benzinku XXXXX, a proto ji kolem 04:00 hodin dne 15.1.2014 vysadili nedaleko obce XXXX, kde poškozená kontaktovala jednoho z obyvatel obce a z jeho mobilního telefonu kontaktovala svou matku; v době, co byla poškozená omezována na osobní svobodě ve vozidle zn. BMW 530D 560L, obžalovaný L.F. dne 15.1.2014 v čase 00:40:08 hodin provedl prostřednictvím platební karty č. XXXXX z bankomatu ČSOB, a.s., ve Zlíně-Loukách neoprávněný výběr hotovosti ve výši 20.000 Kč, následně se v čase 05:20:59 hodin z bankomatu Euronet v Brně, Nádražní 681/2a, pokusil o výběr finanční hotovosti ve výši 40.000 Kč, která mu nebyla vyplacena, v čase 05:21:50 hodin ze stejného bankomatu provedl výběr 20.000 Kč a dále se stejného dne v 18:06:52 hodin pokusil o výběr finanční hotovosti ve výši 20.000 Kč z bankomatu společnosti GE Money Bank, a.s., v Břeclavi, ul. Lidická 3341/134, ta mu však nebyla vyplacena;

poškozená v důsledku jednání obžalovaného M.Š. a dalších dvou neustanovených spolupachatelů utrpěla krevní podlitinu a otok levého oka, a dále utrpěla drobné podlitiny na obou zápěstích a naražení levého kolene; odcizením věcí vznikla poškozené Z.V. škoda ve výši nejméně 48.000 Kč, firmě ALEUTA, a.s., IČ: 272 23 469, se sídlem Praha 3 – Žižkov, Na Jarově 2424/2, škoda ve výši 21.495,- Kč

t e d y :

- a) dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby proti jinému užíli násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, spáchali čin jako členové organizované skupiny a způsobili takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,
- b) sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřili platební prostředek jiného a spáchali takový čin jako členové organizované skupiny,

č í m ž   s p á c h a l i

- a) pokus zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku,
- b) zvlášť závažný zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku a

o d s u z u j í   s e

obžalovaný M.Š.

podle § 173 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **10 (d e s e t i) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou.**

obžalovaný L.F.

podle § 173 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 58 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (p ě t i) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody:

- ALLEUTA, a.s. IČ: 272 23 469, se sídlem Praha 3 - Žižkov, Na Jarově 2424/2, částku 21.495 Kč,
- Z.V., nar. XXXXX, bytem XXXX, částku 40.000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně Z.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 500.000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený T.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. c) trestního řádu se obžalovaní

D.Š.,

nar. XXXXX, bez zaměstnání, bytem XXXXX, fakticky XXXXX,

R.V.,

nar. XXXXX, řidič, bytem XXXXX, fakticky XXXXX,

z p r o š ť u j í   o b ž a l o b y ,   ž e

v přesně nezjištěné době nejméně od září roku 2013 v Otrokovicích z důvodu vlastního finančního profitu naplánovali M.Š. s D.Š. únos Z.V., nar. XXXXX, následně přizvali ke spolupráci R.V., L.F. a dosud neustanovené osoby, M.Š. zajistil vozidlo, jednotlivé osoby si rozdělily úkoly spočívající v řízení předmětného vozidla, sledování Z.V., provedení samotného únosu a po vynuceném sdělení Z.V., kde jsou uložené finanční prostředky, zajištění těchto finančních prostředků, a dne 14.1.2014 v době kolem 18:30 hodin v XXXXX na ul. XXXX na parkovišti před domem č.p. XXXXX v době, kdy poškozená Z.V. přijela, osobním motorovým vozidlem tovární zn. VW Golf, RZ: 2AA 3993, barva žlutá, k tomuto domu a zaparkovala na parkovišti pro kolmé stání přední části směrem k domu, a chtěla si ze zavazadlového prostoru auta vzít své věci, k ní zezadu přistoupil jeden z trojice obviněných M.Š., D.Š., R.V., dlaní jedné ruky ji uchopil přes ústa a druhou rukou ji objal přes obě paže a břicho a i přes aktivní odpor poškozené, její volání o pomoc a snažení se o vyproštění se ze sevření, ji natlačil do osobního motorového vozidla zn. BMW 530D 560L, šedé metalické barvy, RZ: 8A4 6883, VIN: WBANC71070B154789, jehož majitelem byl otec obviněného Š. J.Š., které souběžně s jednáním obviněného zastavilo za vozidlem poškozené, hodil ji na zadní sedadlo na břicho, asi 4x ji uhodil pěstí do obličeje, sedl si na její záda a kovovými pouty jí spoutal ruce za zády a dále jí dal přes hlavu plátěný pytel, poté obvinění nasedli do vozidla, z místa odjeli a pak telefonicky i osobně komunikovali se spoluobviněným L.F. a další doposud neustanovenou osobou či osobami;

obvinění M.Š., D.Š. a R.V. po poškození od počátku chtěli peníze v řádu stamilionů korun, ptali se, kde je má, vzali jí kabelku s peněženkou a osobními doklady, sportovní oblečení, firemní notebook a mobilní telefon, kdy po zjištění, že obsahem kabelky jsou i dvě platební karty Komerční banky, a.s., č. XXXXX a XXXXX evidované na poškozenou Z.V. chtěli pod pohrůzkou fyzického násilí vědět PIN kódy, poškozená jim z obavy z výhrůzek jeden PIN kód sdělila, a dále se obvinění poškozené ptali na klíče od jejího bytu a od firemní kanceláře v XXXXX, poškozená jim pod pohrůzkou dalšího fyzického násilí řekla bezpečnostní kód pro vstup do kanceláře, přitom poškozenou celou noc vozili po neznámých místech a požadovali po ní vyplacení finanční hotovosti v celkové výši 100.000.000 Kč;

nakonec se obvinění s poškozenou dohodli, že jim 100.000.000,- Kč dne 15.1.2014 kolem 17:00 hodin přiveze na benzinku XXXXX, a proto ji kolem 04:00 hodin dne 15.1.2014 vysadili nedaleko obce XXXXX, kde poškozená kontaktovala jednoho z obyvatel obce a z jeho mobilního telefonu kontaktovala svou matku;

v době, co byla poškozená omezována na osobní svobodě ve vozidle zn. BMW 530D 560L, obviněný L.F. dne 15.1.2014 v čase 00:40:08 hodin provedl prostřednictvím platební karty č. XXXXX z bankomatu ČSOB, a.s., ve Zlíně-Loukách neoprávněný výběr hotovosti ve výši 20.000,- Kč, následně se v čase 05:20:59 hodin z bankomatu Euronet v Brně, Nádražní 681/2a, pokusil o výběr finanční hotovosti ve výši 40.000,- Kč, která mu nebyla vyplacena, v čase 05:21:50 hodin ze stejného bankomatu provedl výběr 20.000,- Kč a dále se stejného dne v 18:06:52 hodin pokusil o výběr finanční hotovosti ve výši 20.000,- Kč z bankomatu společnosti GE Money Bank, a.s., v Břeclavi, ul. Lidická 3341/134, ta mu však nebyla vyplacena;

poškozená v důsledku jednání obviněných utrpěla krevní podlitinu a otok levého oka, a dále utrpěla drobné podlitiny na obou zápěstích a naražení levého kolene;

odcizením věcí vznikla poškozené Z.V. škoda ve výši minimálně 55.000 Kč, firmě ALEUTA, a.s., IČ: 272 23 469, se sídlem Praha 3 – Žižkov, Na Jarově 2424/2, škoda ve výši 21.495,- Kč a poškozenému T.V., nar. XXXXX, škoda ve výši 58.550 Kč, neboť měl v kufru auta poškozené batoh s věcmi, který byl také odcizen,

čímž měli spáchat pokus zločinu loupeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný M.Š. s další neustanovenou osobou či osobami nejméně od září 2013 v Otrokovicích začal plánovat únos poškozené Z.V., nar. XXXXX, kdy následně ke spolupráci přizval obžalovaného L.F. a dosud neustanovené osoby. Obžalovaný Š. za tímto účelem zajistil vozidlo, jednotlivé osoby si rozdělily úkoly spočívající v řízení předmětného vozidla, sledování poškozené, provedení samotného únosu a po vynuceném sdělení poškozené, kde jsou uložené finanční prostředky, zajištění těchto finančních prostředků, a to s násilím vydané platební karty poškozené, která jim pod pohrůzkou fyzického násilí sdělila PIN kód, což jim umožnilo prostřednictvím obžalovaného F. vybrat 40.000 Kč z různých bankomatů a o výběr další finanční hotovosti se bezúspěšně pokusit. Takto obžalovaní Š., F. a další neustanovené osoby jednali v úmyslu získat od poškozené, resp. jejím prostřednictvím, finanční hotovost 100.000.000 Kč, o nichž si mysleli, že je má poškozená k dispozici a disponuje s nimi a že se jedná o peníze jejího otce R.V., odsouzeného za mnohamilionové daňové úniky. S účelem realizovat tento úmysl, tedy získat 100.000.000 Kč, obžalovaný Š. s obžalovaným F. dne 14.1.2014 zrealizovali jednání vůči poškozené tak, jak je popsáno v odsuzující výrokové části rozsudku.

Naproti tomu obžalovaní Š. a V. byli zproštěni obžaloby, neboť byt' byli státním zástupcem důvodně postaveni před soud, neboť mnoho důkazů, zpravidla nepřímých, svědčilo v jejich neprospěch a o jejich účasti na žalované trestné činnosti, bez jakýchkoliv pochybností, se nepodařilo prokázat, že se této společně s obžalovanými Š. a F., příp. dalšími osobami, dopustili, proto byli dle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěni obžaloby.

Obžalovaný V. uvedl, že se trestné činnosti nedopustil. Připustil, že ve vozidle obžalovaného Š., které bylo užito k únosu poškozené V., značky BMW 530D 560L, šedé metalické barvy RZ 8A4 6883, mohl sedět, uvedl, že předmětným vozidlem mohl jet i v den únosu, což zjistil podle kalendáře, když se na to dívá zpětně, a to dne 14.1.2014, i když si to nepamatuje přesně. V uvedeném vozidle jel s obžalovaným Š. třikrát, když spolu jeli do posilovny, a v dalším případě, když obžalovanému Š. pomáhal převézt auto z XXXXX do XXXXX a poté jej obžalovaný Š. svým vozidlem odvezl do místa bydliště. Ve všech případech seděl na zadních sedáčkách, a to i v případě, když jel s obžalovaným Š. do posilovny, neboť obžalovaný Š. měl na předním sedadle nějakou tašku a vyzval ho, ať si sedne dozadu. Pokud se měl obžalovaný vyjádřit ke dni 14.1.2014, tak uvedl, že dopoledne dělal něco na motorce, nebo mohl být na kávě s obžalovaným Š., ale večer byl určitě doma. Může doložit dny, kdy byl s obžalovaným Š. večer mimo domov, většinou sms zprávami, fotkami. Bylo to jedenkrát, když jeli do Prahy koupit pro obžalovaného V. vozidlo zn. Opel, kterého pak nekoupil, to byli přes noc venku, pak jeli jednou přes noc do Prahy pro kolo na Harleye, což bylo později, to už jeli Fiatem, který vlastní přítelkyně obžalovaného V.. Dne 15.1.2014 byl večer doma, což se může zjistit z jeho počítače, který byl vypnutý ve 22.43 hodin a ráno zapnutý ve 3.41 hodin, neboť v něm četl poštu. Po 4. hodině nastupoval do práce. K dotazu soudu obžalovaný uvedl, že tak, jak popsal tři jízdy s obžalovaným Š., tak jezdil i s jinými známými jejich auty, a pokud byl soudem dotázán, aby podrobně popsal tyto další jízdy s dalšími kamarády, s kým jel, kdy a kam a za jakým účelem, obžalovaný delší dobu přemýšlel a následně uvedl, že takto jel třeba s bratrem, už si na to přesně nevzpomíná. K dotazu, jak vysvětlí, že si detailně pamatuje tři jízdy s obžalovaným Š. či Š. a pokud je soudem dotázán na další jízdy s dalšími známými, tyto si nevybavuje, obžalovaný V. uvedl, že celou dobu doma přemýšlel nad tím, kdy mohl jet vozidlem obžalovaného Š., a proto si

tyto skutečnosti k věci pamatuje lépe. Ke spoluobžalovaným uvedl, že obžalované Š. a Š. zná, obžalovaného Š. od r. 1997 a obžalovaného Š. poznal v r. 2013 nebo 2014 na motorkách. Uvedl, že na obžalovaného Š. únos nachystali policisté, někdo mu to řekl, nepamatuje si kdo, ale rozhodně to nebyli spoluobžalovaní Š. či Š.. Pouze si to myslí, důkazy na toto své tvrzení žádné nemá. Ke svědkovi R.B. obžalovaný V. uvedl, že ho zná, že má v O. muzeum motorek, nic bližšího o něm neví. Svědku M.K. potkal jedenkrát v zahradě v Kroměříži a sám se mu představil. Svědku B. zná, neboť dělá autoskla na auta, zná rovněž svědku M.S., je to jeho kamarád a pracuje u B.. Obžalovaný V. připustil, že kolem 14.1.2014 obžalovaný Š. vlastnil BMW šedé barvy, obžalovaný Š. měl vozidla Audi A8 a Jeep Cherokee, svědek B. měl vozidlo značky Mitsubishi ASX a nějaký jeep. Obžalovaný V. následně k dotazům uvedl, že osobní věci spoluobžalovaných Š. a Š. či svědku B. si půjčoval, např. od obžalovaného Š. měl půjčenou mikinu s kapucí kolem vánoc 2013, v r. 2014 si od něj půjčoval kuklu. Od svědku B. žádné věci půjčené neměl, stejně tak od spoluobžalovaného Š.. Obžalovaný V. uvedl, že když byl poprvé u výsledku na policii, kontaktoval ho svědek B., který se zajímal o to, co se vyšetřuje, byl zvědavý, co se probíralo. Svědek B. o skutku nic nevěděl, ale obžalovaný V. ho viděl, jak se svědek B. zdraví s policií, proto motorkářům řekl, ať si na něj dávají pozor. Obžalovaný V. uvedl, že v Břeclavi, v Hodoníně, v Holiči na Slovensku nikdy nebyl, určitě ne v projednávanou dobu. Připustil, že 14.1. či 15.1.2014 se mohl pohybovat v Kroměříži, a to odpoledne, určitě ne dopoledne, určitě se v Kroměříži nacházel 15.1. odpoledne, kde si byl pro pojistný certifikát od motorky, kde je uvedený čas 15.23 hodin, což může doložit.

V detailech a případným rozporům soud četl výpověď obžalovaného V. z přípravného řízení, kde uvedl, že ze svědku B. měl strach, neboť tento mu vyhrožoval, k čemuž obžalovaný uvedl, že věc mezi nimi se týkala exekucí a nikoliv projednávané trestní věci. Strach z něho měl z důvodu, že svědek B. má peníze a je to vlivný člověk, který dokáže ledaco zařídit, už by nechtěl řešit nějaké výhrůžky. Připustil, že na policii uváděl, že 15.1.2014 měl volno, ráno byl zavézt dceru do školky do Luhačovic a naložil manželku a jeli na kávu do B. do kavárny XXXXX, kde je otevřeno od 07.00 hodin. K tomu vysvětlil, že se spletl v datu 15.1., v datech má chaos. Vycházel ze starého kalendáře, do kterého si dělal zápisky. Pořád se mu mění směny. Uvedl, že má dobrý vztah s obžalovaným Š., když s obžalovaným V. ukončil přátelství svědek B., protože obžalovaný Š. byl kamarád svědku B., tím pádem se obžalovaný V. přestal kamarádit i s obžalovaným Š., kterého opakovaně označuje křestním jménem D.. Pokud byl dotázán, proč se následně jejich vztah s obžalovaným Š. v únoru 2014 změnil, když se začali víc kamarádit, pak to vysvětlil tím, že to nebylo kamarádství, ale vídali se jako motorkáři, pomáhali si. Pokud jde o svědku O., dle obžalovaného V. je to podvodník, který okrádá lidi, což zjistil z internetu, jeho bratrem je policista, ale toho nezná. Se svědkem O. se setkal poprvé v Tesco Zlín, kde byl s obžalovaným Š., svědek O. šel kolem nich, že ještě uvidí a právě obžalovaný Š. mu řekl, že jde o O., který měl dle Š. údajně nějak spolupracovat s B.. Obžalovaný Š. výhrůžku ze strany svědku O. zdůvodňoval tím, že měli nějaké problémy s financemi, že O. B. nějak poškodil, nic bližšího k tomu obžalovaný V. neví. Pokud v přípravném řízení uváděl, že obžalovaný Š. a Š. tvrdili, že za vším stojí O. a v hlavním líčení to již neuváděl, obžalovaný V. uvedl, že toto spoluobžalovaní říkali někde na kávičce. V přípravném řízení dále obžalovaný V. uváděl, že postupem času ho obžalovaný Š. začal zneužívat, půjčovat si od něj peníze, chtěl po něm, aby se s ním jezdil dívat na nějaká auta. Pokud obžalovaný V. neměl volno, vše mu vyčítal. Rozhodně však popřel, že by měl cokoliv společného s únosem poškozené V. V přípravném

řízení uváděl, že vozidlem BMW 530D obžalovaného Š. jel jednou z O., nevěděl, proč si sedl dozadu, vysvětlil to tím, že si vždy sedá na místo spolujezdce dopředu, tenkrát mu to přišlo divné, proč si má sednout dozadu. V rozporu s touto svou výpovědí následně k dotazu jednoho z obhájců uvedl, že v předmětném vozidle BMW jeli všichni tři, tedy obžalovaný V. se spoluobžalovanými Š. a Š. několikrát, když jeli třeba do Uherského Brodu nebo Nivnice pro oblečení, nakoupit věci v lednu, v únoru 2014, následně se však opětovně opravil, že pokud jde o zmíněné vozidlo BMW, tak si nevzpomíná, jestli s ním jel společně, mohlo to být v jednom případě, když jeli do fitcentra. Po přečtení své výpovědi z přípravného řízení obžalovaný V. uvedl, že v autě BMW 530D mohl jet vícekrát než jednou, ale vždy na zadním sedadle. Ke svým majetkovým poměrům obžalovaný V. uvedl, že má částečný invalidní důchod, jeho čistý měsíční příjem i s invalidním důchodem je 20.000 Kč. Má nezletilou dceru, má staré vozidlo BMW a motorku Harley Davidson, kterou si pořídil v březnu 2014 za 155.000 Kč a je psaná na jeho matku. Připustil, že má splátky dluhů ve výši 13.700 Kč měsíčně.

Obžalovaný L.F. uvedl, že je prokuristou jedné z firem, ale jinak je momentálně nezaměstnaný, léčí se s vážnou nemocí. Na děti platí alimenty 3.000 Kč měsíčně. Trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, se nedopustil, nezná obžalované Š., Š., V., viděl je poprvé až u soudu. Nikdy s nimi předtím nepřišel do styku. Přes internet se seznámil se Z., se kterou si psal asi 3 měsíce, a někdy v zimě 2014 za ní jel, nasměrovala ho do vesnice, kde ji naložil, jel se svým vozidlem značky Škoda Yetti, pak společně jeli do Zlína na pizzu do restaurace. Byli spolu celé odpoledne až do večera. Potom Z. musela odjet domů, neboť měla malé dítě. Říkala, že si domluví hlídání, což učinila. Obžalovaný ji pak po dohodě zase vyzvedl. Odvezl ji zpátky do Zlína, kde byli opět v nějaké restauraci, probírali soukromé věci. Z. odvezl domů do vesnice, jejíž jméno si nepamatuje ani neví, kde leží, kolem půlnoci. Pak se vracel domů, tedy do Břeclavi. Jel po osvětlené vozovce, kdy u zastávky viděl rozházené věci, proto zastavil, k věcem šel, chtěl se i vymočit. Našel zde vlhký batoh, ze kterého trčely pantofle nebo cvičky, nějaké jídlo, papírky a brožura, kreditní karta, na které bylo napsáno PIN, resp. PIN byl napsán na fosforovém lístku, který byl vlepený na brožurce. Kartu s PINem si vzal a jel domů do Břeclavi. Ráno měl jet k lékaři do Brna, ke sv. Anně. Do Brna jel už po 5. hodině, lékař je v ordinaci po 7. hodině, ale může tam čekat. Z Břeclavi mohl vyjet asi v 04.45 hodin, cesta do Brna mu trvá cca 30 minut. Tak brzo jel do Brna z důvodu, že se rozhodl, že vybere z karty a staví se ještě u známého a pak že půjde k doktorovi. K doktorovi ale nakonec nešel, v Brně byl v nákupním centru na Vaňkovce, neví, jak dlouho tam byl, pak se rozhodl, že pojedou domů. Prostě se sbalil a jel. K uvedenému dni dále uvedl, že udělal věc, která ho mrzí. U bývalého Prioru provedl výběr z karty, kterou našel, ve výši 20.000 Kč. Zadal větší částku, na kterou mu však bankomat nevydal peníze, proto zadal 20.000 Kč, které mu bankomat vydal. Z Brna pak odjel zpátky domů. K doktorovi nešel, neboť u něj bývá dost lidí, lepší je tam přijít později. K dotazu soudu upřesnil, že pokud se se Z. ve Zlíně rozloučil ve 24.00 hodin nebo v 01.00 hodin, do Břeclavi domů mohl dojet v 02.00 hodin nebo v 03.00 hodin, udělal si hygienu rukou, které má nemocné, převlékl se a hned jel do Brna, přesně si čas ale nepamatuje. Batoh mohl nalézt někdy kolem 01.00 hodin, přesně neví. Obžalovaný uvedl k dotazům, že směrem na Valašské Meziříčí uvedeného dne či večera nikdy nejel, jméno J. mu nic neříká. Dne 15.1.2014 se nepohyboval v Brně-Líšni, odpoledne byl v Brně-Holubicích na autovrakovišti. Už si nepamatuje, jaké telefonní číslo tehdy užíval, měl paušál, nedovede si vysvětlit, že mobilní telefon, který používal, byl

zachycen mobilním operátorem v Brně-Lišni. Má za to, že proti němu je všechno vykonstruované, resp. proti všem, proti němu z důvodu, že vybral z karty, měli obět'. Není pachatelem trestného činu, přiznává se pouze k výběru hotovosti z karty. Přislíbil, že částku 20.000 Kč vrátí do konce hlavního líčení.

V detailech a k rozporům byla čtena výpověď obžalovaného F. z přípravného řízení, kde uvedl, že spoluobžalované Š., Š., V. nezná. V rozhodné době byl s holkou, se kterou se seznámil na baru. Lituje toho, že vybral z kreditní karty hotovost 20.000 Kč v Brně. Pokud jde o další výběry ve Zlíně a v Břeclavi, tak těchto výběrů se neúčastnil. S uvedenou Z. se seznámil v zimě 2013 přes seznamku. Uvedl, že když odjížděl kolem 01.00 hodin ze Zlína domů do Břeclavi kolem nějakých autosalonů, když míjel OD Tesco, zastavil u zastávky, kde našel batoh a lístky a platební kartu, kterou vzal. Jel domů, kde se převlékl a jel do Brna, chtěl jít na kontrolu k doktorovi ke Sv. Anně, na kontrolu pak nešel, protože tam bylo moc lidí, tak zůstal v Brně na nákupu, šel na autovrakoviště v Holubicích a z bankomatu z té kreditní karty vybral 20.000 Kč. Tu pak vyhodil v Břeclavi u letiště. Pokud obžalovanému bylo předestřeno, že v hlavním líčení ohledně návštěvy lékaře uvedl, že se rozhodl, že k doktorovi půjde až odpoledne, naproti tomu v přípravném řízení uváděl, že tam nešel, neboť tam bylo moc lidí, pak tento rozpor vysvětlil tím, že policisté to blbě pochopili. K výběru finanční hotovosti v Brně obžalovaný F. uvedl, že peníze v Brně vybíral v podchodu u bývalého Prioru, měl na sobě zelenou šustřákovou bundu a kšiltovku, která byla černé barvy a asi černé kalhoty, možná zlatohnědé manšestrové dlouhé kalhoty. Pokud v přípravném řízení obžalovanému F. byly předloženy k nahlédnutí záznamy bezpečnostních kamer, zachycující neoprávněné výběry z platební karty poškozené V., obžalovaný uvedl, že na prvních záznamech, kde je muž v černém, není on. Pokud jde o druhý záznam v podchodu, tak je to on. Chtěl vybrat 40.000 Kč, ale to mu bankomat nevydal, proto zadal 20.000 Kč a ty mu bankomat vydal. Pokud obžalovanému v přípravném řízení bylo předestřeno, že se měl dle zjištění pohybovat večer 14.1.2014 a v ranních hodinách 15.1.2014 v okolí Kroměříže, pak uvedl, že v Kroměříži nebyl, že byl se Z. ve Zlíně a pak jel domů. K následnému dotazu, jak vysvětlí fakt, že jeho mobil byl zachycen buňkou mobilního operátora v čase od 16.33 hodin do 17.00 hodin dne 15.1.2014 v Brně-Lišni, azimut 90 stupňů, obžalovaný F. odpověděl, že neví, kde je Líšeň v Brně, možná tam projížděl, přesně si nepamatuje čas, kdy byl na autovrakovišti. Ke své osobě v hlavním líčení doplnil, že dělal závodně gymnastiku, pochází z cirkusové rodiny, že sice vypadá, že má zdravou postavu, ale ve skutečnosti zdatný není, neboť mu ruce nefungují tak, jak mají. Pokud byl požádán o vysvětlení skutečnosti, že dle analýzy výpisu z telekomunikačního provozu a pohybu telefonní buňky užívané obžalovaným F., resp. jeho SIM karty, a pohyb poškozené Z.V. se v případě kritických dnů 14.1.2014 a 15.1.2014 kryjí, obžalovaný F. k uvedenému uvedl, že se k tomu nevyjádří, neboť není od telekomunikací a nedokáže k tomu nic říct.

Obžalovaný M.Š. uvedl, že je trvale hlášen na adrese v XXXX na městském úřadě, je manažerem provozu ve firmě Panhead, jeho čistý měsíční příjem je 25.000 Kč. Užívá společný majetek se svou přítelkyní, mají rodinný dům na XXXXX, dvě auta. Nezná obžalovaného F., kterého vidí u soudu poprvé, zná však obžalované Š. a V.. Obžalovaného V. zná, párkrát spolu byli na motorce, s obžalovaným Š. se stýkali, chodili na kávu. Pokud jde o únos poškozené V., o tom se dozvěděl od svědka R.K., který mu to telefonoval a oznámil mu, že V. byla unesena a že to měli spáchat obžalovaný Š. a svědek B.. Tuto informaci svědkovi

K. měl předat svědek T.O. pár dní od únosu. Při tom rozhovoru se tomu oba zasmáli a telefonát skončil. Obžalovanému Š. pak řekl, co se o nich vykládá, a dedukovali, kdo za tím může být, proč o nich mluví svědek O., proč se po Kroměříži šíří fotografie dvou zakuklenců, které pořídila přítelkyně obžalovaného Š. a v roli zakuklenců na nich jsou obžalovaný Š. a obžalovaný Š.. Tato fotografie byla z období vánoc, když šli pro vánoční stromek do lesa, následující dny tato fotografie kolovala po Kroměříži. Obžalovanému Š. je známo, že fotografii měl v telefonu svědek K., viděl ji svědek O., který ji měl ukazovat údajně i poškozené V.. Než byli předvoláni na policii, obžalovaný se účastnil soudu v Uherském Hradišti, šlo o civilní spor, kterého se účastnili T.O., R.B., D.Š.. Po tomto soudu obžalovaného Š. navštívil obžalovaný Š. a sdělil mu, že svědek T.O. s ním měl na chodbě slovní konflikt a obžalovanému Š. vzkazuje, resp. v podstatě jim všem, aby se nedivili, že budou odsouzeni za něco, co neudělali. Oni tomu však nevěřili, smáli se tomu. Obžalovaný Š. nemá nic společného s T.O. a nedovede si tedy vysvětlit, proč něco takového o něm tvrdí, resp. mohlo to být z důvodu, že od února 2013 měl poměr s jeho manželkou, poměr udržoval do srpna či září 2013. O. se to dozvěděl v dubnu 2013. Obžalovaný Š. uvedl, že když si koupil motorové vozidlo BMW X5, toto napsal na manželku T.O.. Pak mu došlo, že svědek J.O. zjistil SPZ vozidla a že žena má na sebe napsané vozidlo, kterým jezdí obžalovaný, a tím se provalila ta nevěra. Pokud byl obžalovaný Š. soudem dotázán, z jakého důvodu se mu má svědek O. mstít rok poté, kdy přišel na nevěru své manželky a půl roku poté, když obžalovaný Š. poměr s jeho manželkou neměl, obžalovaný Š. uvedl, že během té doby byl vypovídat na GIPS kvůli J.O., což je bratr T.O.. Oznámení na GIPS podával proto, že vozidlo BMW X5, které používal, bylo vzato na expertízu, kdy bylo podezření, že je kradené. Dále podával na J.O. stížnost z důvodu, že mu byly předávány různé vzkazy, např. od svědka K., že O. si na ně posvítí za to, že měl poměr s manželkou jeho bratra, že mu rozbíjí rodinu a že si obžalovaný Š. dovolil něco vykládat na GIPS. Tyto vzkazy mu chodily v srpnu, v září 2013. Vozidlo BMW X5 bylo obžalovanému vráceno poté, co dospěli k dohodě a rodině O. dal 200.000 Kč za to, aby si vozidlo mohl vyzvednout a nemuselo být zadržováno další 2 – 3 roky, než rozhodne soud, aby neztratilo hodnotu. Peníze jim dal mimo soud. K obžalovanému Š. obžalovaný Š. uvedl, že ho zná z O., znají se přes rodinu známé, navštěvovali se, kamarádili se, chodili spolu do posilovny, na výlety, na kávu, jezdili spolu na motorce, nic proti sobě neměli, byli kamarádi. Vztahy se změnily v době, kdy byl obžalovaný Š. v říjnu 2014 vzat do vazby jako jediný ze spoluobžalovaných, a byl to obžalovaný Š., který při vazebním zasedání vypovídal proti němu a obžalovaný Š. tak neměl chuť s ním dál komunikovat. Od té doby nejsou kamarádi. Obžalovaného V. zná, když ho viděl jezdit na motorce někdy počátkem léta 2014, zná rovněž poškozenou Z.V., seznámil ho s ní svědek T.O. začátkem roku 2013, když ho přivedl k poškozené V. do kanceláře, a to z důvodů, aby poškozená V. obžalovanému Š. vysvětlila, proč má mít údajně problém se svědkem B., když obžalovaný Š. se svědkem B. kamarádil a měl ho údajně přesvědčit, aby peníze, které dluží rodině V., nějakých 50 – 60.000.000 Kč, vrátil. K tomu obžalovaný Š. vysvětlil, že v roce 2013 se vrátil z výkonu trestu, byl propuštěn na amnestii. Svědkové T.O. a B. se domlouvali, kdo pro něj přijede před věznicí v Novém Boru, byli spolu kamarádi. Přijel pro něj T.O.. Ten s ním pak diskutoval o tom, že svědek B. je podvodník, nechal si peníze, které mu nepatří a že všem dluží. Na druhý den přijel svědek B. a to samé vykládal o svědkovi T.O. a tak to šlo následující dny a týdny. Obžalovaný Š. dále vypověděl, že za nějaké obchody mu náležely provize, svědek B. se s ním vyrovnal, ale nevyrovnal se s ním svědek T.O., který mu dluží celkem 500.000 Kč. Co s tím měl R.V. jako otec poškozené V., obžalovaný Š. neví, nic mu do toho nebylo. Na předmětnou

schůzku u svědkyně V. jeli jen poslouchat, co říkal svědek O., který ho žádal, aby tam s ním jel, aby se té schůzky účastnil, aby obžalovaný Š. věděl, že si nevymýšlí, že svědek B. dluží spoustu peněz rodině V.. Při schůzce se svědkyně V. o tom nechtěla bavit, po půlhodině proto obžalovaný s T.O. odjeli. Obžalovaný Š. dále uvedl, že v dubnu 2013 si koupil vozidlo BMW, které napsal na milenku N.O. z důvodu, že mu nevěřila, že by s ní zůstal, když má dvě malé děti, a tímto vozidlem jí chtěl potvrdit, že vztah s ní myslí vážně, neboť vozidlo mělo hodnotu 800.000 – 1.000.000 Kč. Vozidlo nechtěl zpátky, ale ona pak chtěla, aby si ho obžalovaný Š. napsal na sebe, že kvůli tomuto autu nechtěla mít v rodině problémy. Obžalovaný Š. s tím souhlasil. Nějaký měsíc nato ho policie z vozidla BMW vysadila s tím, že ho nechce vrátit paní O. a tak začal vlastně spor s O.. K vozidlu BMW 530D obžalovaný Š. uvedl, že ho kupoval v Praze, kde s ním byl obžalovaný Š.. Potkal se na benzince s nějakým Ukrajincem nebo Rusem, který vozidlo nabízel. Vozidlo za částku 155.000 Kč okamžitě bral. Sepsali kupní smlouvu a obžalovaný zaplatil a s autem odjel. Obžalovaný Š. upřesnil, že auto koupil v září – říjnu 2013, pokud na policii uváděl, že to bylo před novým rokem, má zato, že v prosinci to nebylo. Auto užíval pouze on a jeho přítelkyně. Auto užíval do doby, než ho prodal. Prodal ho 16.1.2014 za částku 205.000 Kč nebo 195.000 Kč, kupní smlouva byla ale napsaná na částku 179.000 Kč. Auto prodal z důvodu, že vydělal 35.000 Kč, byl to pro něho výhodný obchod. Takto za rok prodal dalších 5 nebo 6 aut. Auto BMW 530D nikdy nikomu nepůjčoval, nejezdil s ním jeho otec ani nikdo z obžalovaných, obžalování v něm však seděli. Obžalovaný Š. v automobilu seděl, když ho jeli společně koupit, pak spolu jeli do posilovny. V autě seděl i obžalovaný V., když ho vezl obžalovaný Š. do posilovny a pak když byli na kávě v Tesco. Obžalovaný Š. si nevybavil, na jakém místě ve vozidle během těch dvou jízd obžalovaný V. seděl, jestli seděl vedle něj nebo vzadu. Obžalovaný Š. nedovedl vysvětlit, jak se do vozidla BMW 530D, které užíval, dostala pachová stopa Z.V., stejně jako nedovedl vysvětlit, jak se tam dostala pachová stopa T.O.. Ví stoprocentně, co dělal 14.1.2014, v době, kdy byl vyslýchán na policii to přesně nevěděl, protože potřeboval nějakou dobu a čas na přemýšlení, aby přesně věděl, kde byl. Předtím důvod přemýšlet neměl, protože byl přesvědčený, že nic neudělal. K dotazu soudu, jak osvětlí, že při první výpovědi dne 22.10.2014 uváděl, že 14.1.2014 byl doma se svou přítelkyní, až s odstupem několika měsíců a let při dalším výslechu 1.3.2016 věděl přesně, kde se nacházel, obžalovaný Š. uvedl, že je to pravda, že jeho přítelkyně, svědkyně Z., má známé, kamarády z Kroměříže, kteří měli finanční problémy, měli exekuci na domě, řešili insolvenční a vzhledem k tomu, že v tomto byznysu se obžalovaný Š. pohyboval a měl zkušenosti, přítelkyně ho poprosila, aby jim poradil. Obžalovaný to několikrát odmítl, že nemá čas, ale ví stoprocentně, že 14.1.2014 přijel do Kroměříže se svou přítelkyní vozidlem BMW X530D k nim domů, otevřela jim maminka těch manželů, museli na ně počkat, neboť tito byli na třídních schůzkách. Když se rodiče vrátili, proběhl rozhovor o insolvenční, byli na miniaturní zahrádce, pili kávu, řešili situaci. Ti manželé pak přinesli od ředitele ze školy potvrzení, že třídní schůzky byly 14.1.2014, a protože obžalovaný nikdy předtím u nich doma nebyl, než ten den, kdy byli na třídních schůzkách, má zato, že u nich byl právě 14.1.

V závěru dokazování obžalovaný Š. požádal, aby mohl být opětovně vyslechnut. Soud mu vyhověl. Obžalovaný Š. pak uvedl, že u K. návštěva netrvala dlouho. Tak, jak bylo v předchozím dokazování zmiňováno, mohla trvat kolem 19. hodiny, a když se díval zpátky do spisu na mobilní buňky, kde se on pohyboval, tak kolem 18. hodiny volal L. kvůli případu K., aby se informoval, a v 19.17 hodin byl doma, kdy psal SMS panu V.. Dále se vyjádřil

k možnému přenosu pachových stop Z.V., které byly nalezeny ve vozidle, které kritického dne užíval, kdy na svoji obhajobu uvedl, že na podzim 2013 chodil do stejných kaváren, do kterých chodila Z.V.. On se tam s ní potkával, aniž by ona o tom věděla. Seděla třeba v kavárně Corso a on seděl v téže kavárně na druhé straně. Obžalovaný Š. uvedl, že je tedy možné, že pachová stopa se mohla přenést i z kontaktu, který v této restauraci měli. Pachová stopa se mohla přenést i v době, kdy v roce 2013 seděl u ní v kanceláři na židli. Je dále možné, že pachové stopy z oblečení Z.V. mohl přenést T.O., který mohl být přenašečem a mohl zanechat pachovou stopu na všech bodech. Tyto pachové stopy se mohly dostat na něj od poškozené Z.V.. Pokud jde o přenos pachových stop Z.V. do jeho auta, obžalovaný Š. uvedl, že jeho přítelkyně zmiňovala, že měla oblečení poškozené V., různé věci na cvičení a tyto věci užívala v době, kdy jezdili tímto autem. K obžalovanému Š. dodal, že se znají dlouho, 15 – 17 let, a v letech 2013, 2014 spolu trávili hodně času. Dá se říci, že byli nejlepší přátelé. Obžalovaného V. vídal sporadicky, když byla příležitost, na motorce. Jednou byli někde u jezera nebo přehrady. V této době se stýkal i se svědkem R.B. a pak měl dobré kamarády, svědky K., C.. Na přelomu let 2013/2014 pracoval u společnosti Finance Service, dělal obchody s K., C., měl z toho příjmy, dořešoval věci, které byly ještě za účasti O.. Byl na tom finančně tak dobře, že se mohl za 300.000 Kč koupit motorku značky Harley Davidson, měsíčně si vydělal tak 25.000 Kč. Zná přítelkyni obžalovaného Š., jmenuje se T.V., ta jeho vozidlem BMW 530D mohla jet jednou, ale také v něm nikdy jet nemusela.

Obžalovaný D.Š. uvedl, že se cítí nevinný, nic nespáchal. Rozhodného dne byl doma se svojí přítelkyní tak jako každé úterý a čtvrtek, protože sledují v televizi Ordinaci v růžové zahradě, která začíná ve 20.20 hodin. Ke svým pachovým stopám, které byly zajištěny v autě obžalovaného Š., uvedl, že ty tam mohly být z doby, kdy s ním jezdil do posilovny nebo na kafe, nebo jeli i do Vídně na vánoční trhy, a to obžalovaný Š. s přítelkyní I.Z. a obžalovaný Š. se svojí přítelkyní T.V.. Jeli tam 26.12.2013, v sobotu nebo v neděli. Obžalovaný Š. seděl vzadu, neví, jestli za řidičem. Pokud s obžalovaným Š. jezdil do fitka nebo na kávu, sedával vpředu, neboť když si vykládají, nebude přece sedět vzadu. Mrzí ho, co se stalo, nedovede si vysvětlit, proč se to stalo a z jakých důvodů. Poškozenou Z.V. zná od roku 2008 či 2009, kdy byl předseda představenstva Finance Group, a.s. a ona byla v nějaké dozorčí radě a potkávali se. V její firmě v Kroměříži na Havlíčkově ulici byli jedenkrát se svědkem B., který tam řešil nějaké spory, nějaké pomluvy s O.. Obžalovaný Š. tam pouze stál, nebyl tam jako ochranka, ale jako kamarád. Stál venku, pod schodama. S T.O. také pracoval, ten však nedopadl nejlíp, má s ním nějaké spory. Říkal to Z.V., ale ona byla laxní a obžalovanému připadalo, že je jí to jedno, nezajímalo ji to. Neví, proč jí to svědek B. tedy vykládal. Se svědkem O. obžalovaný Š. nic nemá, byl jeho nejlepší kamarád, dělal u něj i na baráku. Nikdy neplánoval únos T.O. ani jeho naložení do kufru auta. Zažil s ním dobré i špatné věci, ale život jde dál. Není mu známo, proč svědek K. uvádí, že měli obžalovaný Š. o obžalovaný Š. říkat, že udělají Z.V. to samé jako T.O., tj. že jí naloží do auta, neví, kde to svědek slyšel, proč si vymýšlí, komu se chce zavděčit. Neví, proč to svědek K. říká zrovna o něm a obžalovaném Š.. Může to být z důvodu, že svědek K. byl největší protivník T.O. v oboru realit a obžalovaný Š. byl pravá ruka O., a proto ho mohl svědek K. brát za konkurenta. V roce 2008 v kulturním domě v Kroměříži byl ples sportovců, obžalovaný Š. zpacifikoval svědka K., který chtěl napadnout svědka O. a od té doby s ním má problémy. Pokud byl obžalovaný Š. dotázán, z jakého důvodu svědek K. má svědčit proti němu, uvedl, že si to vysvětluje tím, že svědka tehdy ponižil před celým plesem. Je mu známo, že obžalovaný Š. sháněl nějaké vozidlo, chtěl BMW

za dobrou cenu, jel s ním někam do Čech, ten pán vozidlo prodával za 155.000 Kč, jmenoval se V., byl to Ukrajinec. K prodeji došlo někde na benzince. Je mu známo, že toto vozidlo BMW pak obžalovaný Š. prodal 16.1.2014. Obžalovaný Š. uvedl, že rozhodně v tomto vozidle nejel nikdy společně s poškozenou Z.V.. Obžalovaný Š. mu neřekl, že by ji někdy vezl. Nedovede si tedy vysvětlit, jak se pachová stopa Z.V. do předmětného BMW obžalovaného Š. dostala. Obžalovaného V. zná, stejně tak jako obžalovaného Š. a to přes motorky, potkávali se na srazech, všichni motorkáři se znají. Od té doby, co byl obžalovaný Š. vzat na vazbu, od té doby se s nikým nestýká. Do té doby byli kamarádi. Když byl obžalovaný Š. zadržen, přemýšlel nad věcí, věděl, že tam figuruje nějaký F., který je ze Skalice ze Slovenska, kam obžalovaný Š. jezdil, tak si říkal, jestli F. není známý obžalovaného Š., pak také jezdil do Prahy přes firmu a mohl tam jet i za F.. Do toho mu nezapadlo, proč říkal obžalovaný V., že seděl vzadu, když k tomu neměl žádný důvod, neboť obžalovaný Š., když s někým jede, tak sedí vždy vepředu. To byly všechno takové věci ze spisu, které ho vedly k myšlence, že to měl Š. udělat s nimi.

Soud dle § 207 odst. 2 trestního řádu četl výpověď obžalovaného Š. z přípravného řízení, kde uvedl dne 23.10.2014 při vazebním zasedání před soudcem Okresního soudu ve Zlíně za přítomnosti své obhájkyne, že ve věci únosu slečny V. se cítí být nevinný, jelikož byl doma s přítelkyní, ale má podezření na obžalovaného Š., který za vším stojí. Role obžalovaného Š. byla jen taková, že jsou kamarádi. Obžalovaný Š. se kolem toho točil, byl s nimi viděn, ale ničeho se neúčastnil. Obžalovaného Š. označil jako člověka, který ho zneužíval, dával mu nepravdivé informace, má kriminální minulost a obžalovaný Š. tak má za to, že únos spáchal obžalovaný Š. a jeho přátelé, tedy V. a F.. Zdůvodňuje to i tím, že obžalovaný Š. věděl o V., že má peníze, resp. její rodiče. Obžalovaný Š. před obžalovaným Š. mluvil o tom, že by V. měli mít tašky plné peněz a to měla být právě motivace obžalovaného Š. k únosu V.. Ví o tom, že obžalovaný Š. měl černou bundu s kapucí, že měl propojení na Slovensko u města Skalice, což je kousek od Holíče, kde se pohyboval obžalovaný F.. V době únosu poškozené se setkával s obžalovaným V. za zády obžalovaného Š.. Rovněž finanční situace obžalovaného V. není zrovna nejlepší a v době po únosu si koupil nějaké věci, ačkoliv předtím uváděl, že peníze nemá. Rovněž ví o tom, že obžalovaný V. měl taková kovová pouta, která mu ukazoval v autě, navíc paní V. zná přítelkyni obžalovaného Š. a sama uvedla, že podle hlasu měl být pachatelem obžalovaný Š.. Její výpovědi odpovídá i popis pachatele, výška, malé prsty, ruce, i to, jaký používal parfém, neboť obžalovaný Š. používal docela silný. Obžalovaný Š. dále při vazebním zasedání uvedl, že v místě, kde se únos provedl, má obžalovaný Š., resp. jeho otec, směrem na V. chalupu. Bylo to kousek v poli, kde se dá v klidu zastavit, domluvit se, zavolat. Navíc mu kdysi o vánocích obžalovaný Š. nadhazoval, že „V. budou dlouho sedět, ona je sama venku, určitě hospodaří s nějakými penězi a jen tak si jezdí“. Z toho všeho obžalovaný Š. vyvozuje, že únos poškozené V. provedl obžalovaný Š. se spolupachateli. Vyjádřil se dále k okolnosti nalezení jeho pachové stopy na zádech vesty poškozené V. s tím, že s B. obžalovaného Š. jezdil, několikrát seděl vzadu, kdy tam jeli i s přítelkyněmi. První informace o únosu se dozvěděl od obžalovaného Š. na benzince, kde byli se svědkem B., když jim to říkal, byl nervózní. Vozidlo BMW 530 měl obžalovaný Š. asi 2 měsíce, napsal ho na tátu, auto nechal vyčistit těsně před prodejem 16.1.2014. Tuto kupní smlouvu vypisoval obžalovaný Š.. K dotazům doplnil, že mu přišlo divné, že obžalovaný V. měl v autě sedávat vzadu, protože pokud jede s kamarádem v autě, bude se chtít na něj dívat z boku a nebude chtít sedět vzadu. Obžalovaný Š. uvedl, že s obžalovaným Š. se bavili

o odběru pachových stop, obžalovaný Š. byl tehdy docela nervózní a divil se, že nejdříve berou pachové stopy jemu. Od ledna 2014, kdy se to mělo stát, mu oba dva, tedy obžalovaný Š. a svědek B., v trestní věci radili, vždycky se ho vyptávali, co říkal, jak vypovídal. Měl rovněž na jejich popud podat oznámení na Generální inspekci na J.O., který měl obžalovanému Š. lustrvat auto. Na obžalovaného Š. tlačil i jeho tehdejší advokát JUDr. K., který po něm chtěl, aby určitým způsobem vypovídal ve věci jistého H.. JUDr. K. ho tlačil k tomu, aby řekl, že za vším je policie a pan O.. Pokud obžalovaný Š. JUDr. K. řekl svůj názor, ten ho zastavil, ať je zticha, že to tak není, že to jsou jeho fantasmagorie, že je to na ně ušité, že je to jasné. JUDr. K. jako obhájce mu dohodil právě obžalovaný Š.. Pak si obžalovaný Š. obhájce změnil, protože měl nedůvěru k JUDr. K., cítil se, že je zneužíván i v jiných kauzách. Obžalovaný Š. uvedl, že je možné, že v září 2013 řekl obžalovaný Š. na adresu poškozené V., že jí plánuje udělat to samé co T.O., tedy naložit do kufru auta a někam odvézt. K předestřené MMS, na které jsou zachyceni dva zakuklenci, obžalovaný Š. uvedl, že ji fotili dva dny před vánocema a poslali jedné známé a vůbec neví, jak se to dostalo dál. Na fotce je on s obžalovaným Š., měli na sobě kukly, maskáče, mačetu. Bylo to foceno na Š. telefon.

K této své výpovědi v hlavním líčení obžalovaný Š. uvedl, že za vším, co vypovídal, si stojí a má za to, že jeho dřívější výpověď se neodlišuje od toho, co řekl v hlavním líčení, akorát je to tam bližší rozebrané. Trvá na výpovědi, kterou četla předsedkyně senátu, tj. protokol o vazebním zasedání, a rovněž na tom, co uvedl před soudem. Pokud dne 22.10.2014 za účasti svého tehdejšího obhájce JUDr. K. uváděl např., že trestní stíhání vnímá jako pomstu T.O., potažmo jeho bratra J., který pracuje na policii, obžalovaný Š. uvedl v hlavním líčení, že předtím měl jiné informace, a to od JUDr. K. a říkal to tak, jak mu to bylo nastíněno JUDr. K.. JUDr. K. mu vždycky řekl, ať mlčí, že je to vykonstruované, proto řekl to, co chtěl slyšet JUDr. K.. V době, kdy byl na cele předběžného zadržení, za ním byl nějaký policista, který mu donesl jídlo a pití, nikdo s ním nemluvil, nikdo ho neovlivňoval. Před vazebním zasedáním s ním hovořil státní zástupce JUDr. R.K., ptal se ho, ať si vzpomene na vše, co je důležité. K dotazu obžalovaného Š., zda si myslí, že za komplotem stojí J.O., uvedl, že myslet si může cokoliv, on s O. problémy neměl, s tím měl problémy obžalovaný Š.. Myslet si může, co chce.

Svědčce Z.V. v hlavním líčení uvedla, že kritického dne se vracela autem ke svému domu, zaparkovala, vystoupila z vozidla a chtěla si vzít z kufru vozu své věci, když najednou jí někdo dal ze zadu ruku přes ústa, stiskl ji a zatáhl do dalšího přistaveného vozidla. Snažila se hodně bránit, vysmeknout se, volala o pomoc, ale nepodařilo se jí ze sevření uvolnit. Násilím byla vtažena do dalšího auta, kde ji pachatel položil na břicho, spoutal jí ruce, dal jí pytel přes hlavu a pak ji posadil. Následně se auto rozjelo, resp. možná toto už jelo během tohoto úkonu. Spolujezdec zepředu jí řekl, že po ní chtějí peníze, že je jako rodina mají. Vepředu dále seděl řidič a další ze spolupachatelů vzadu vedle ní. Řidič nemluvil, mluvil na ni spolujezdec. Když křičela, křikl na ni, ať je potichu a ten, co seděl vedle ní, jí dal 4 – 5x ránu pěstí do obličeje. Svědkyně uvedla, že těžko říct, jak dlouho jeli, snad půl hodiny po nějaké kostkové cestě, vyloučila, že jeli po dálnici nebo nějaké lepší silnici. Muži, který byl vedle ní, často zvonil telefon, ten když hovor přijal, vystoupil z auta ven, takže z hovoru svědkyně nic neslyšela. Někdy z auta při zastávkách vycházel ven i řidič i spolujezdec, kdy venku mohli být 5 – 10 minut. Má za to, že po jedné ze zastávek si k ní přisedl někdo jiný,

podle hlasu to mohl být spolujezdec, který mluvil pořád dokola to samé – kde jsou peníze, že když jim dá peníze, odvezou ji domů. Vyzvídal, kde mají peníze uloženy, zda doma nebo v práci. Z jeho strany padaly vysoké částky, dokonce stamilionové. Svědkyně mu odpověděla, že takovými financemi nedisponuje, měla za to, že pachatelé si myslí, že její otec má někde takové množství peněz a mysleli si, že svědkyně je k těmto penězům dovede. Poté s ní pachatelé jezdili vozem delší dobu. Svědkyni připadalo, že jezdí stejný okruh, pachatelé několikrát zastavili, několikrát někomu zvonil telefon, z auta vystupovali a bylo to pro ni pořád dokola. Celou dobu měla na hlavě pytel, takže nic bližšího neviděla. Pachatel vedle ní řekl, že když jim přislíbí, že do příštího dne přinese nebo sežene částku 100.000.000 Kč, že ji pustí. Samozřejmě, že to odkývala, že peníze sežene a přiveze, kam budou chtít. Bylo jí sděleno, že 100 kostek má přivést na benzinku XXXXX v 17 hodin. Svědkyně nejdřív nepochopila pojem „100 kostek“, tak se na to zeptala a ten zezadu jí odpověděl, že kostka je milion korun. Následně ji vysadili z auta, nasměrovali ji, kudy se dostane pěšky domů, řekli jí, ať se neotáčí, nasedli do auta a odjeli pryč. Svědkyně uvedla, že celou dobu byli v autě pořád tři. To, ať si vystoupí, říkali dva, a to spolujezdec vepředu a muž vedle ní. Vystoupili společně s ní, sundali jí pouta i pytel. Svědkyně se otočila až po chvíli, když slyšela, že auto je více v dálce, když viděla jeho světla. Proto není schopna vozidlo identifikovat. Určitě bylo tmavé barvy. Svědkyně šla cestou, došla do obce XXXXX. U jednoho z domů, kde se svítilo, zazvonila, poprosila o pomoc. Pán jí umožnil zatelefonovat matce, které ve zkratce řekla, co se jí stalo a matka pro ni přijela. Poté jely do místa bydliště svědkyně V., která se chtěla podívat, jestli pachatelé nebyli u ní doma, neboť jí chyběly i klíče. Pak šly s matkou k autu svědkyně, kde zjistila, že jí chybí úplně všechno. Po cestě svědkyně V. potkala přítele s jeho kamarádem a jeli k matce svědkyně, kde rozhodli, že svědkyně pojedje na vyšetření do nemocnice a že pak zavolají policii a vše oznámí. Svědkyně V. uvedla, že jí byl odcizen mobilní telefon, osobní věci, hotovost v peněžence, notebook a batoh přítele. Věci měla v autě. V autě u pachatelů měla s sebou tašku se sportovními věcmi a s peněženkou. Peněženku se zbytkem věcí měla v kabelce, která zůstala asi vedle jejího auta. Svědkyně dále uvedla, že používá platební karty, které podle ní neměla v autě ve svých věcech, tyto měly zůstat v tašce u jejího vozidla a tyto karty musel najít někdo z pachatelů, případně z dalších lidí, protože při jedné zastávce se jí ptali na PIN ke kartám, kdy k jedné kartě jim PIN řekla z důvodu, že měla hrozný strach a nešlo jim číslo neříct. Z karty pak proběhl výběr 20.000 Kč a další pokusy o výběr. Svědkyně v hlavním líčení uvedla, že utrpěla jedním pachatelů zranění oka, ale s odstupem času na oko vidí normálně a je teď zdravé, tehdy ho měla napuchlé a téměř neviděla. Do současné doby má obavy, není příjemné chodit někam sama bez doprovodu druhé osoby.

V detailech byla čtena výpověď svědkyně V. z přípravného řízení, kde uvedla, že k jejímu únosu došlo dne 14.1.2014, kdy v zaměstnání byla do 16.45 hodin, pak jela na sportovní centrum Paráda v Kroměříži, kde se zdržela do 18. hodiny a pár minut po 18. večer mířila domů služebním vozidlem zn. Volkswagen Golf žluté barvy. Cestou se zastavila na menší nákup v Kauflandu, který je vedle domu, kde bydlí. Když přijela k domu, začala vytahovat sportovní věci z auta, tedy kabelku, nákup a ještě měla kabelu z práce, chystala se jít ke kufru auta, kde měla přítelův batoh a ten nestačila dát na záda, neboť jí někdo rukou přikryl obličej, začal tahat do připraveného vozidla. Uvedla, že se bránila, aktivně volala o pomoc. Druhý pachatel z vozidla pomohl tomu prvnímu dostat ji do auta na zadní sedadlo, kdy ten muž si na ni sedl, jakoby na záda, položil ji na břicho přes celé sedačky a protože

křičela, tak ji bouchal do hlavy a křičel na ni, aby byla zticha. Když se rozjeli, dali jí přes hlavu pytel a spoutali ruce. Potvrdila, že s ní mluvil spolujezdec zepředu. Od začátku mluvil o tom, že po ní budou chtít peníze. Shodně vypovídala o tom, kudy jezdili, jak se chovali pachatelé, že po ní chtěli PIN k jedné z karet a že po ní chtěli 100.000.000 Kč a když jim přislíbila, že je zaplatí, tak ji pustili. I zde uvedla, že dostala několik ran pěstí do obličeje v úvodu útoku, než jí byl nasazen pytel na hlavu, který byl volnější, ze silného materiálu, bylo jí v něm hrozně horko, měla spoutány ruce za zády. Svědkyně uvedla, že když přijížděla domů, tak zde stálo naleštěné černé BMW na parkovišti před domem a mezi ostatními auty zářilo. Popsala podrobně, jaké věci jí byly odcizeny, shodně jako v hlavním líčení. Svědkyně potvrdila, že s ní hovořil spolujezdec zepředu, kdy seděla na levé straně, chtěl po ní peníze, mluvil důrazně, byť nekřičel, znovu opakovaně po ní požadovali vysokou částku, chtěli peníze, i když jim opakovaně tvrdila, že žádné nemá. Chtěli po ní stovky milionů. I v přípravném řízení shodně uváděla, že jí připadalo při jízdě, že dělají nějaký okruh, že jezdí pořád dokola. Když zastavovali, tak s ní zůstával sám v autě pachatel zezadu a řidič a spolujezdec zepředu chodili ven. Řidič na ni nemluvil. Pokud jde o první zastávku, časově by řekla, že to bylo asi půl hodiny – hodinu po jejím přepadení, mohlo to být pod nějakým přístřeškem nebo v otevřené garáži, vystoupili řidič a spolujezdec, venku se domlouvali, jednomu dokonce zvonil telefon, usuzovala podle zvuku, že je to takový levnější a obyčejný. Tito mohli být venku 5 – 10 minut, pak se podle hlasu spolujezdec zepředu vrátil a sedl si za ní dozadu, pořád dokola opakoval, že chtějí peníze. Ptal se, kde je mají, jestli v kanceláři nebo doma, chtěl vstupní kód od alarmu kanceláře. Řidič nemluvil vůbec a ten člověk, který byl původně vedle ní, tak téměř také nikoliv. Dvakrát jí umožnili jít na toaletu, přišlo jí, že spolujezdec zepředu měl větší pravomoci než ostatní. Muži se mezi sebou neoslovovali, nemluvili spolu. Jádrem věci byly peníze, chtěli po ní 100.000.000 Kč. Vnímala dva hlasy kolem sebe, za celou tu dobu při jednom zastavení zvenku slyšela ženský hlas a slyšela přijet motorku, zpozorněla, neboť jí bylo divné, že v lednu, za deště, někdo jede na motorce. Hlas motorky byl hlučný a hluboký. V přípravném řízení se svědkyně V. snažila podrobněji popsat pachatele, kdy muže, který ji uchopil za obličej a táhl do auta, popsala jako o 10 – 15 cm vyššího jako ona, kdy měří 162 cm, měl malé ruce, tedy prsty a dlaně, měl rukavice, měl sílu, měla za to, že má šušťákovou pérovou bundu, takovou baculatou, a snad modré rifle a kožené boty. To se jí podařilo zahlédnout pod tím pytlem. Byl hodně navoněný levnější vůní, dost výraznou. Pach cigaret či alkoholu necítila. Muž měl hubené nohy, hubená stehna. To zjistila z toho, jak na něm ležela hlavou. Hlas měl mladší, odhaduje věk kolem 30 let. Mluvil tak, jak se mluví na Zlínsku, žádný cizí přízvuk, vadu řeči nezaregistrovala. Spolujezdce z předního sedadla neviděla, slyšela jen jeho hlas, šlo o muže staršího než ten, který seděl vedle ní, možná i víc vážil. Pokud jde o řidiče, jeho hlas neslyšela, jednou si trochu odkašlal. Podle svědkyně mohl být vyšší, protože měl hodně dozadu posunutou sedačku. Vozidlo, do kterého ji násilím posadili či položili, bylo tmavší barvy, mělo hladké, černé kožené sedačky, alespoň vzadu, má za to, že měl dieselový motor a snad automatickou převodovku. Pachatelé po ní chtěli 100.000.000 Kč, chtěli je zavézt na čerpací stanici XXXXX v 5 hodin. I v přípravném řízení shodně uvedla, že našli v jejích věcech dvě platební karty, kdy si pamatovala PIN pouze jedné z nich. Svědkyně uvedla, že rozhodně PIN neměla napsaný u karty nebo na jiném místě v kabelce. PIN řekla pachatelům z paměti, je vyloučeno, aby ten PIN ke kartám byl někde napsán. Jednání pachatelů vnímala tak, že chtěli peníze jejího otce či bratra. Z jejich hovoru vyplynulo, že má existovat nějaké místo, kde ty peníze jsou na hromadě a ona jim je zaveze. K obžalovaným uvedla, že obžalovaného Š. viděla jen jednou, kdy jí ho představil v kanceláři

svědek T.O. někdy v létě 2013. Vůbec netuší, z jakého důvodu jí ho představoval, nepochopila to, proč přišli. Ona jinak obžalovaného nezná, nikdy u něj nebyla a nikdy nejela v jeho autě, nikdy mu nepředávala žádné věci, nemá s ním nic společného. Je jí známo, že obžalovaný Š. má přítelkyni I.Z., se kterou se dříve kamarádila. Od doby, co se jí to stalo, se viděly jen výjimečně a už se nestýkají. Pokud jde o obžalovaného Š., o něm ví už dlouho, že existuje, neboť chodil s dcerou otcovy bývalé manželky P.B.. Nikdy u něj nebyla doma, v jeho autě nejezdila, nedávala mu žádné osobní věci. Možná někdy v létě 2013 nebo na podzim ji navštívil v kanceláři v doprovodu svědka R.B.. Ona je nepustila do kanceláře, stáli před budovou. Chtěli jí sdělit nějaké věci o T.O.. Svědkyni V. neříkají nic jména R.V. a L.F.. Pokud jde o svědka T.O., byl to bratrův známý a kamarád. Se svědkem B. nemá nic společného. Pokud jde o hlasy pachatelů, svědkyně uvedla, že určitě by poznala hlas T.O., takže ten tam nebyl. Poznala by rovněž hlas obžalovaného Š., kterého nezaslechla. Pokud jde o obžalovaného Š., není si jistá, ale pokud by ho znovu slyšela, tak by věděla, zda to byl on či nikoliv. Svědkyně J.O. nezná, snad jednou s ním mluvila po telefonu, kdy s ní ale hovořil z pozice policisty. Pokud jde o svědkyni I.Z., po té události se s ní potkala asi dvakrát, jednou to bylo náhodně před domem svědkyně, snad v únoru 2014, a podruhé někdy v létě roku 2014 v restauraci Hrad v Kroměříži, kde se potkaly rovněž náhodou. Pachatelé ji oslovovali křestním jménem – Z.. Neviděla žádnou MMS zprávu, na které by byly zachyceny zakuklené osoby. K obžalovanému Š. znovu zopakovala, že si není jistá, zda slyšela v autě jeho hlas. Kdyby ho slyšela znovu mluvit, mohla by se vyjádřit k tomu, zda to byl jeho hlas či nikoliv. Osobu pana F. nezná. Pachatelům neviděla do obličeje.

K této své výpovědi z přípravného řízení svědkyně V. v hlavním líčení doplnila, že čtená výpověď souhlasí. Ví, že ten den přišlo a potvrdila další skutečnosti, o kterých vypovídala v přípravném řízení s tím, že vypovídala popravdě. Pokud si v hlavním líčení prohlédla obžalované V., F., pak uvedla, že je nezná a nikdy je neviděla. K dotazu uvedla, že se na policii podrobila rekognici podle hlasu, kdy jeden z hlasů jí připadal podobný a připomněl jí hlas toho, co s ní jezdil vzadu. Svědkyně V. pak byla soudem vyzvána, nechť se otočí zády k obžalovaným a nato byli jednotliví obžalovaní vyzváni, aby přečetli část náhodného textu, kdy poté, kdy text četl obžalovaný V., svědkyně V. uvedla, že hlas se jí nevybavuje. K hlasu obžalovaného F. uvedla, že tento hlas jí není povědomý a nemá ho s nikým spojený. Poté, kdy text četl obžalovaný Š., uvedla, že poznává jeho hlas, ale v autě hlas obžalovaného Š. neslyšela. Poté, co přečetl text obžalovaný Š., svědkyně V. uvedla shodně jako na policii při rekognici, že tento hlas je hodně podobný spolujezdci zezadu a dle svědkyně hovořil obžalovaný Š.. Dále uvedla, že jí nebylo do současné doby nic vráceno z odcizených věcí, přišla o mobilní telefon, 20.000 Kč z bankomatu a 8.000 Kč v hotovosti z peněženky, dále jí bylo odcizeno oblečení a další věci. Znovu zopakovala, že nikdy předtím nejela ve vozidle obžalovaného Š., nikdy s ním nepřišla do styku, nikdy si nepůjčovali žádné věci a neví o tom, že by její přítel s obžalovaným Š. přišel do styku. Ke svému zdravotnímu stavu po 14.1.2014 svědkyně uvedla, že až do současnosti má problémy se spaním, bojí se sama jezdit autem nebo vůbec vycházet z domu, musí mít vždy doprovod. K dotazu obhajoby a obžalovaných uvedla, že se svědkem T.O. se zběžně bavila o únosu, který se jí stal, ale tak nějak obecně, jak to věděli všichni z okolí. Se svědkem J.O. hovořila po telefonu jen jednou a domlouvali se pouze na výslechu, který měl vést jeho kolega, o této věci, která se projednává, se nebavili. Svědkyně uvedla, že je možné, že ji svědek T.O. naznačoval, že za jejím únosem může být někdo konkrétní. Možná si tento svědek myslel, že s tím má něco do činění

obžalovaný Š., neví však, jestli jí to skutečně řekl. Rozhodně si nemyslí, že by jí podsouval nějakou myšlenku. Na základě jeho tvrzení rozhodně nemění svoji výpověď, své rozhodnutí.

Svědék T.V., přítel poškozené Z.V., uvedl, že kritického dne byl domluven s poškozenou, že si večer zavolají, věděl, že má bedminton, že domů přijede kolem 18.30 hodin. On byl tehdy v Praze. Zkoušel jí psát, kolem 18.30 hod. jí doručil SMS zprávu, pak jí psal znovu ve 20.30 hod., že si zavolají mezi 21 – 22.00 hodin, ale zpráva už nebyla doručena. Z. měla vyplý telefon, což u ní nebyvalo zvykem. Svědek nevěděl, co se děje, byl z toho nesvůj, tak poprosil kamarády, aby se šli podívat, jestli se něco neděje. Následně volal i matce, a když už bylo k 23. hodině a poškozená se mu neozývala a její matka mu sdělila, že byla u Z. doma, že ta doma není, ale že má před domem auto, tak o ni začali mít společně strach. Svědek V. na to reagoval tak, že zavolal kamarádovi, sedli do auta a jeli do Kroměříže, neboť nevěděl, co se děje. Do Kroměříže přijeli kolem 03.00 hodin, šli se podívat k místnímu Bagráku, jestli tam Z. neleží někde zbitá. V 04.00 hodin mu volala matka poškozené, že Z. je na světě, že ji veze. Pak se sešli u matky poškozené doma, kde svědek V. viděl poškozenou V., odjel s ní do nemocnice, odkud volali i policii. Pak začalo vyšetřování. Poškozená V. mu sdělila, že ji někdo před barákem stáhl do auta, zbil, nasadil jí pytel na hlavu, několik hodin ji někde vozil, byla spoutaná, zbitá, vyhrožovali jí, chtěli po ní peníze, bylo to několik chlapů. Peníze měla donést druhý den na XXXXX. Blíž s ní svědek o věci nemluvil, neboť byla zbitá, v šoku, plakala. I když se v pozdější době o tom s poškozenou bavili, neměli na nikoho konkrétního v ten čas podezření. Jediná zmínka o tom, kdo by mohl být pachatel, přišla poté, kdy poškozená V. poznala na rozpoznávání hlasů pachatele. Řekla mu jméno, byl to stoprocentně pan Š., kterého svědek vůbec nezná. Obžalovaného Š. poškozená zná přes jeho přítelkyni I. Svědek uvedl, že sám byl poškozen, neboť mu pachatelé ukradli batoh s věcmi, které si v přípravném řízení ocenil na 58.550 Kč, kdy se však jedná o pořizovací hodnotu věcí, v současné době je hodnota věcí nižší.

Soud v detailech četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde vypovídal o celé věci obdobně s tím, že jména žádného z obžalovaných nezná, nic mu neříkají. Poškozená mu říkala, že šla z betmintonu nakoupit do Kauflandu, pak jela domů a když vyndávala věci z auta, jeden nebo dva chlapi zezadu na ni sáhli, začali ji tahat do auta, když se snažila vymanit a křičet, a to se jí párkrát podařilo, třetí ji pomohl vtáhnout do auta a dostávala rány do obličeje, častovali ji nadávkami, pak jí přehodili přes hlavu pytel, pak se auto rozjelo. Sdělili jí, že když bude rozumná, že se jí nic nestane, chtěli po ní peníze. Několikrát ji pustili na toaletu, chtěli po ní klíče od všeho, přístupové kódy do práce, vyzradila jim PINy ke kartám a přemýšlela nad tím, jak se z toho vůbec dostane živá. Když viděl 15.1.2014 nad ránem svědek poškozenou, popsal ji jako zbitou, unavenou, uplakanou, byla v šoku, měla strach, třásla se, měla podlitiny na obličeji, jedno oko měla nateklé, že na něj neviděla. Měla pohmožděné, nateklé ruce a byla celá zubožená.

K tomu v hlavním líčení svědek uvedl, že tato jeho výpověď souhlasí. Před 14.1.2014 mu poškozená neříkala, že by z někoho měla strach, že by jí hrozilo nebezpečí, ale měla občas pocit, že ji někdo sleduje, ale neřekla nic konkrétního. Dávali to do souvislosti s jejím tatínkem. První rok, možná rok a půl po události, poškozená nebyla schopná být přes noc sama doma, první rok nebyla schopná ani vyjít z bytu, bála se, špatně spala. V podstatě byli nonstop spolu. Když vyšli ven, pořád se otáčela, teď se to snaží překonat. Mají rodinu, narodil

se jim syn a myslí si, že to jí hodně pomohlo zapomenout na špatné věci. Léky na nervy nebrala, odborného lékaře nenavštěvuje, překonali to společně. Poškozená mu neříkala, jak probíhala rekognice, ale když se o tom následně o tom spolu bavili, tak mu řekla: „poznala jsem Š.“. Řekl, že poznala dvě osoby, u druhého si nebyla jistá, ta druhá osoba byl obžalovaný Š..

Svědék M.K. uvedl, že o únosu poškozené Z.V. se dozvěděl snad z televize, z médií. Poškozenou zná z Kroměříže a možná se s ní jednou bavil obchodně. Z obžalovaných zná Š., Š., obžalovaného V. zná jen podle vidění, obžalovaného F. nikdy neviděl. K obžalovanému Š. uvedl, že ho zná několik let, tento nikdy nebyl agresivní člověk, který by sáhl na ženskou. Obžalovaného Š. zná také několik let, nabídl mu spolupráci v realitní kanceláři, ale tohoto zná jako člověka, který je agresivní, konfliktní, vyvolává konflikty. Na diskotékách vyvolával rvačky. Je to podle svědka člověk agresivní a problémový. Spolupráci mu před 5 – 6 lety nabídl proto, že ho jako člověka ještě blíže neznal. Svědek uvedl, že již slyšel termín „akce T.“, což znamenalo naložit někoho do kufru a odvézt. Jmenovalo se to „akce T.“ z důvodu, že to měl být T.O.. Toto slyšel od obžalovaného Š.. Ten to tvrdil pořád, pořád chtěl někoho nakládat do kufru, chtěl pořád po někom peníze. Dle svědka je obžalovaný Š. člověk, který si peníze neumí vydělat, není schopen fungovat, je to agresivní člověk, který napadá lidi a dělá problémy. Rovněž svědkovi obžalovaný Š. vyhrožoval, když skončila realitka, vyhrožoval mu likvidací. Přesto se svědek necítí zaujatý proti obžalovanému Š., problém s ním nemá. Nevzpomíná si, že by mu obžalovaný z vazby něco vzkazoval. Svědek dále uvedl, že když se jednou nacházel na zahradě u svědka C., slyšel od obžalovaných Š. a Š., kteří se zde scházeli každý den, že se chtějí dostat k Z.V.. V jejich rozhovoru padlo něco v tom smyslu, že se chtějí dostat na paní V. a peníze, a říkal to obžalovaný Š.. Svědek se k tomu nevyjádřil a odešel odtamtud pryč. Poté, co se to stalo, je jedenkrát navštívil obžalovaný Š., ale svědek ho vyzval, ať odejde pryč, že se nechce s takovými lidmi potkávat, nic proti němu osobně nemá, ale řekl mu slušně, ať se sbalí a jde pryč, nechce, aby se takoví lidé motali v jeho životě. Svědek potvrdil, že viděl nějakou MMS, kde byli na fotce dva maskovaní muži. Má za to, že MMS přišla od obžalovaného Š.. Pomyslel si, že jsou „idioti“. Zprávu mu ukazoval svědek C. na facebooku. Obžalovaný Š. pořád vykládal, že má zbraně, že tyto vozí, chlubil se tím, že držel své mámě nůž pod krkem, že ji vyhodil z baráku a že mlátí svého otce. Jednou v kavárně Corso mu dal obžalovaný Š. do ruky ostrý náboj. Svědek se ho ptal, co to znamená a vrátil mu ho, když ho předtím utřel do mikiny nebo do trička a obžalovanému Š. řekl: „to víš, ještě s tím něco uděláš a budou tam moje otisky“. Obžalovaný Š. stále hovořil o tom, že má zabijáky na Slovensku, pořád někde jezdil, že tam má své lidi. Obžalovaný Š. řekl svědkovi do obličeje, že když půjde sedět, tak někoho zmrzačí. Svědek měl strach o svého syna i o sebe, v tu dobu měl doma přítelkyni s dvouletým dítětem.

V detailech byla čtena výpověď svědka K. z přípravného řízení, kde uvedl, mimo jiné, že s obžalovaným Š. měl osobní spory a obžalovaný Š. jej napadal slovně i fyzicky, i když přesný důvod svědek neví. Z úst obžalovaného Š., který k němu přijel měsíc před výsledkem (výslech se konal 30.4.2015) do areálu firmy v XXXXX, zaznělo, že obžalovaný Š. byl zaplacen, aby škodil svědkovi K., C. a T.O. jak pracovně, tak fyzicky. V přípravném řízení shodně popisoval, že slyšel na zahradě u svědka C., jak se obžalovaný Š. a Š. baví o tom, že se chtějí dostat na Z.V., bylo to někdy v roce 2013, po datu 8.7., za další 2 – 3 měsíce. Svědek zaslechl „Z., akce T.O.“. A to se dozvěděl, že „akce T.“ znamená naložit do kufru a odvézt,

fyzická likvidace. To mu potvrdil postupem času i obžalovaný Š.. Obžalovaný Š. neustále vedl řeč o tom, že svědku T.O. fyzicky zlikviduje. Obžalovaný Š. je člověk, který dle svědka neumí nic jiného, než někomu něco udělat, už za to několikrát seděl. Svědek R.B. obžalovaného Š. nějakou dobu živil, to se dozvěděl svědek od obžalovaného Š., že svědek B. financuje obžalovaného Š., aby jim škodil. Svědek v přípravném řízení uvedl, že má obavy z obžalovaného Š., který ho a svědku C. navštívil v XXXXX, měsíc před výslechem a říkal jim, že nikomu nic neudělal, začal se ospravedlňovat, že všechno udělal Š., že to byla jeho iniciativa. Doslovně řekl: „já ne, to všechno byla práce Š., já jsem to nechtěl, já jsem byl zmanipulovaný“. K výslovnému dotazu svědek uvedl, že se to týkalo únosu svědkyně V., že to vše měl dle obžalovaného Š. zorganizovat, zkomplotovat, udělat obžalovaný Š.. Obžalovaný Š. mu řekl, že poškozenou unesli, plánovali ji unést, i svědku K., a svědky C., T.O. a syna svědka K.. Před dvěma měsíci, před výslechem v přípravném řízení, se svědek dozvěděl, že jim přítelkyně obžalovaného Š. (svědkyně Z.) vzkazuje, že až se obžalovaný Š. dostane ven, že ještě uvidí a že bude pokračovat. To mu vyřídil člověk, kterého nechce jmenovat, má však strach z obžalovaného Š. a možná i z obžalovaného V. proto, že ten ho jednou navštívil, po autonehodě svědka, přijel společně s obžalovanými Š. a Š. a podle úsudku svědka tento je fyzicky schopný všeho. Z obžalovaného Š. měl obavy i v dřívější době, neboť svědku napadl na benzince v r. 2009 nebo 2010, dělal pro někoho nějaké vymahačky a podobné věci. Svědek K. v přípravném řízení vyjádřil svůj názor, že únos poškozené V. udělali obžalovaný Š. a Š. a další lidi, dovedl si to zpětně z toho, co slyšel, např. o „akci T. a akci Z.“ a ví, že obžalovaní se neštítí ničeho. O těchto svých dedukcích se bavil se svědkem C., s nikým dalším. K obžalovanému Š. závěrem doplnil, že tento je ozbrojený, měl nelegálně drženou zbraň a znovu zopakoval, jak mu tehdy dával do ruky náboj.

K této své výpovědi z přípravného řízení v hlavním líčení svědek uvedl, že pokud v přípravném řízení líčil obžalovaného Š. jako násilníka a v hlavním líčení jako hodného člověka, pak to vysvětlil tím, že to bere sám za sebe, že obžalovaný Š. by podle něj nesáhl na ženskou. Potyčky na diskotéce už považuje za normální. Neví však, zda by obžalovaný Š. nesáhl na ženskou, pokud by třeba nebyl sám. Jinak označil výpověď, kterou učinil v přípravném řízení, za pravdivou. Pokud neuvedl v hlavním líčení vše dopodrobna, bylo to z důvodu, že si vše již nepamatuje. K dotazům obhajoby přesněji popsal, kde se odehrál rozhovor obžalovaných Š. a Š., který zaslechl, což označil i na situačním plánu a potvrdil a uzavřel, že obžalované slyšel, zahlédl je a šel pryč. K dotazu, zda svědčil na GIPS proti svědkovi J.O., svědek uvedl, že ano, že se nechal do věci vmanipulovat obžalovaným Š.. Šlo právě o ten náboj, který mu dal do ruky a přitom mu řekl, že ví, co to znamená, že když nepůjde svědek svědčit na GIPS. Svědek K. se za to zmanipulování dodatečně stydí. Obžalovaný Š. mu tehdy řekl, že má jít na GIPS a říct něco na O., už si přesně nepamatuje, co ve výpovědi říkal. Obžalovaný Š. chtěl pořádku svědka J.O. zničit. Svědek proti J.O. vypovídal na GIPS ze strachu.

Svědek R.C. v hlavním líčení uvedl, že o únosu poškozené V. a o loupeži ví z médií, následně byl kontaktován policií na odběr pachových stop. Jeho kamarádství s obžalovaným Š. skončilo v den, kdy zjistil, že tento má poměr s jeho ženou. To bylo v době, co se svědkovi stala autohavárie s kolegou K. před třemi, čtyřmi lety. Obžalovaného Š. zná z výkonu trestu, kde se seznámili. Ze strany obžalovaného Š. stále padaly otázky na slečnu V., ptal se jak

svědka, tak lidí kolem svědka, jak dalece ji znají, jestli o ní něco ví, že se na ni chce dostat. Svědek C. mu však nemohl poskytnout žádné informace, neboť sice ví, o koho se jedná, ale důvěrně V. nezná. Poškozenou V. zná jen od vidění. Obžalovaného Š. zná 15 let, s ním nikdy neměl problém, ten nikdy nejevil známky agresivity, snad někdy v podnapilosti mu vyhrožoval fyzickou likvidací, že ho připraví o barák a o ženu, pak se za to omlouval, že byl podnapilý, že to tak nemyslel. K osobě obžalovaného V. svědek uvedl, že ho nezná podle jména, ví, že je to příjemný, neagresivní člověk, obžalovaného F. nezná, nikdy ho neviděl. Svědek dále uvedl, že když měl obžalovaný Š. poměr s paní O., tak se snažil likvidovat kamarády kolem sebe. Vyhrožoval i partnerovi svědka, svědkovi K., chtěl po něm, ať vypovídá na GIPS proti O.. Doslovně mu obžalovaný Š. na zahradě řekl, že „jestli ho O. bude ještě dlouho srát, tak ho naloží do kufru, zmlátí, odveze“. Svědek proto s obžalovaným Š. veškeré kamarádství ukončil, neboť se následně od pana O. dozvěděl, že ho někdo napadl a že mu někdo vyhrožuje. Obžalovaný Š. se ho ptal na finanční situaci rodiny V., ptal se i na vztahy v rodině V.. Svědek má obavy z obžalovaného Š., který mu několikrát vyhrožoval, stejně tak i svědkovi K., že ho zlikviduje, že ho připraví o všechno, o ženu, že zmrzačí všechny lidi kolem sebe, pokud ho zavrou. Obžalovaný Š. ho navštívil v domě v K. a říkal, že pokud jde o únos Z.V., že za nic nemůže, že to je všechno vina obžalovaného Š., který ho tehdy manipuloval. Obžalovaný Š. se chtěl od věci distancovat. Pan K. tam byl také a vyzval obžalovaného Š., ať opustí jejich areál a ten to učinil.

Soud v detailech četl výpověď svědka z přípravného řízení, kterou potom svědek v hlavním líčení označil za pravdivou s tím, že vše doslova souhlasí. V přípravném řízení svědek mimo jiné uvedl shodně, že obžalovaný Š. sháněl informace o O., mluvil o tom, že O. zničí, fyzicky zlikviduje, že mu dá drogy do auta, že by se velice rád dostal na V., měl narážky na majetky V.. Řekl i svědkovi, že ho zlikviduje, že buď to půjde po dobrém, nebo po zlém, pořád padaly slova „V.“, obžalovaný Š. říkal, že zbohatne jakýmkoliv způsobem, ať to půjde po dobrém nebo po zlém. I v přípravném řízení svědek shodně vypovídal o tom, co jim následně řekl obžalovaný Š., když je navštívil v K. ve firmě, kde se omlouval za to, co udělal s obžalovaným Š., že si s ním neměl začínat. Svědek potvrdil, že po týdnu se dozvěděli se svědkem K., že obžalovaný Š. má být propuštěn na kauci. To po Kroměříži vytrubovala jeho přítelkyně, a že všichni se ještě budou divit. Potvrdil, že z úst obžalovaného Š. slyšel slova „zlikvidovat, naložit do kufru“. Z obžalovaného Š. má strach, protože ten člověk je blázen. Opakovaně mu vyhrožoval.

K dotazu obžalovaného Š. a soudu svědek uvedl, že ho nikdo při jeho výpovědi před soudem neovlivnil, říkal spoustu věcí z patra a aniž by o tom přemýšlel.

Svědka R.B. uvedl, že o únosu poškozené V. se dozvěděl 2 nebo 3 dny poté od obžalovaného Š.. Dozvěděl se obecně, že paní V. byla unesena v Kroměříži. Obžalovaný Š. mu to řekl na benzince při náhodném setkání. Pravdu o věci se dozvěděl svědek, až když to bylo v tisku, že poškozená V. byla unesena, že na ní bylo spácháno násilí a to mu řekl i svědek K.. Obžalovanému Š. nevěřil, svědkovi K. ano. Svědek uvedl, že obžalované, s výjimkou obžalovaného F., zná, má s nimi normální vztah. Obžalovaného V. zná jako motorkáře, bližší vztah spolu nemají. Pokud je vyšetřovala policie a zjistila, kde se v rozhodné době únosu poškozené V. nacházel a že měl být u svědkyně Ú., nyní H., svědek uvedl, že rozhodně není pravda, co uváděla svědkyně Ú., že by si u ní byl dělat alibi. Do role

organizátora únosu svědkyně Z.V. ho zasadil T.O.. To se svědek dozvěděl od lidí jako je pan K., že byl vybrán jako únosce. Dne 14.1.2014 byl s dcerou plavat, s tou chodí plavat každé úterý mezi 18.00 – 19.30 hodin. Pokud svědkovi bylo předestřeno vyhodnocení kamerového záznamu z čerpací stanice z Tlumačova ze dne 9.2.2014, svědek uvedl, že si nevzpomíná na tuto schůzku, normálně se tam scházeli. Na tomto záznamu je zachycena schůzka svědka B. na uvedené čerpací stanici s obžalovanými Š. a Š., na které tam čekal. K těmto obžalovaným svědek uvedl, že obžalovaný Š. je jeho zaměstnancem, obžalovaný Š. byl jeho zaměstnancem chvíli po tom únosu, dělal pomocné práce. Obžalovaný Š. u něj dělá stále provozního, vydělá si asi 25.000 Kč měsíčně. S panem V. neměl žádné obchodní vztahy, s panem O. byl v obchodním vztahu v letech 2010 – 2012, pohledávky mezi nimi žádné nevznikly. Má za to, že svědek T.O. by byl schopen zmanipulovat toto trestní řízení. Jemu osobně O. vyhrožoval v roce 2013, chtěl peníze, jinak že ho zničí, proto se rozešli. Poté, kdy se vrátil obžalovaný Š. z výkonu trestu, dostal od svědka 2 x 250.000 Kč z obchodu ze zprostředkovatelských smluv. Svědek neví, zda na to existují nějaké doklady, asi tyto částky nemá zaneseny v účetnictví. Pokud byl svědek dotázán, zda obžalovaného Š. podporoval pan O., že by mu dával peníze, své BMW, daroval mu nějaké ošacení, snowboard, jestli s ním obžalovaný Š. jezdil na snowboardu, svědek B. uvedl, že si nemyslí, že by obžalovanému Š. O. něco daroval, určitě ne oblečení, když vidí rozdílné postavy, ale možná spolu někam jezdili, byli v dobrých vztazích.

Svědek M.C. uvedl, že z obžalovaných zná Š. a Š.. Zná svědka B., se kterým se setkal u obžalovaného Š. na terase. Po 14.1.2014 se tam potkali, ale nebavili se o přepadení Z.V., až když byl svědek předvolán na policii, to se bavili o tom, proč ho volají, proč předvolali svědka C., mluvil o autu BMW či Octavii. Svědek uvedl, že obžalovaný Š. od něj měl půjčené peníze, které mu pak vrátil. Když se pak obžalovaný Š. vrátil z výkonu trestu, tak už mu peníze nepůjčoval. Potvrdil, že obžalovanému Š. půjčoval peníze na koupi motorky značky Harley Davidson. Motorka však byla stále psaná na svědka. Pak se přepisovala na nového majitele. Svědek uvedl, že poškozenou V. nikdy neviděl. Neví, že by přišel do styku s jejími věcmi. Pokud mu byly soudem předestřeny závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, porovnání pachových stop, ze kterého bylo zjištěno, že byla zjištěna shoda mezi jeho pachovou stopou a pachovou stopou poškozené V. z oblasti zad na vestě a z pravého rukávu v horní části mikiny poškozené, svědek k tomu uvedl, že poškozenou nezná a nikdy se s ní neviděl, pochybuje, že by přišel do styku s jejími věcmi. K přenosu pachových stop dle něj mohlo dojít pouze v autě BMW, které opravoval.

Svědek R.K. uvedl, že o únosu poškozené V. ví z médií. Z obžalovaných zná dlouhé roky obžalovaného Š. přes motorky, neboť jsou motorkáři a tykají si, na stejné úrovni zná i obžalovaného Š., obžalovaného V. viděl v souvislosti s motorkami 1 – 2x, obžalovaného F. nezná. Zná svědka T.O., neboť jsou z jednoho města a podnikají ve stejném oboru - reality. Jeho bratra J.O. zná od vidění. Setkal se s ním kamarádsky pouze jedenkrát, obžalovaných se to netýkalo. O únosu poškozené V. se bavil obecně s obžalovaným Š., s bratry O. o tom nehovořil. Prvotní informaci ohledně únosu poškozené V. má z médií, bylo toho plné město Kroměříž. Obžalovanému Š. sdělil, že po Kroměříži se říká, že za únosem stojí on, společně se tomu zasmáli. Obžalovaný Š. k tomu nic bližšího neřikal. Svědek uvedl, že neřekl jako první svědkovi B. o únosu poškozené V., někdy se s ním o tom mohl bavit, ale jen v obecné rovině. Znovu zopakoval, že má za to, že o únosu poškozené se dozvěděl z médií. Po

Kroměříži létala vzduchem také vzduchem MMS, na které byli dva zakuklenci, nepamatuje si, jestli mu ji ukazoval někdo z obžalovaných nebo někdo jiný. Mělo to být něco v tom smyslu, že ti zakuklenci mají být obžalovaní, kteří údajně spáchali ten únos. Svědek uvedl, že je možné, že R.Š. byl jeden z prvních, kteří mu měli říct, že únos poškozené V. měli provést obžalovaní, ale znovu zopakoval, že těch informací byla spousta. Na někoho dalšího, kdo mu to měl říct, si nevzpomíná. Pokud jde o vztahy obžalovaného Š. se svědky K. a C., svědek uvedl, že nejdřív byly přátelské, pak tam byla nenávist z důvodu, že údajně obžalovaný Š. měl něco s manželkou svědky C., ale on u toho nebyl, má vše zprostředkovaně a obdobné to mělo být i ve vztahu obžalovaného Š. s bratry O.. On u toho však nebyl, takže neví nic podrobněji.

Svědka T.O. uvedl, že z obžalovaných nezná obžalované F. a V.. Pokud jde o obžalovaného Š., toho zná z doby, kdy byl u něj zaměstnaný po dobu několika let, ale protože obžalovaný neplnil své pracovní povinnosti, tak se rozloučili. Od té doby se víceméně nestýkali, jednou za čas se potkali v Kroměříži nebo v Otrokovicích. S obžalovaným Š. neměl žádný problém, obžalovaný Š. nebyl konfliktní, respektoval rodinu. Má za to, že by ženě neublížil. Pokud jde o obžalovaného Š., s tím ho seznámil společný známý svědek R.B., který mu obžalovaného Š. nabídl jako možného zaměstnance s tím, že je sociálně slabý, nemá práci a že má zkušenosti s realitami. Svědek O. mu proto poskytl zázemí pro práci, dal mu služební auto, podporoval ho finančně, i když obžalovaný Š. nebyl nijak zvlášť pracovně aktivní. Pak byl obžalovaný Š. odsouzen za nějaký nátlak na starší paní, před nástupem trestu se skrýval u rodičů své přítelkyně. Obžalovaný Š. ho kontaktoval až dopisy z vězení, kdy se mu za nějaké věci omlouval, konkrétně za zpronevěru nějakých peněz ve věci paní P.. Šlo o částku asi 400.000 Kč, což měl být doplatek kupní ceny, který obžalovaný Š. prohrál v automatech. Právě za to se mu v dopisech z vězení obžalovaný Š. omlouval. Samozřejmě obžalovaný žádal pomoc, aby svědek za něj ty peníze zaplatil, aby se problém vyřešil. To však svědek odmítl. Obžalovaný Š. ho kontaktoval hned první den, co byl propuštěn z výkonu trestu, chtěl obnovit spolupráci. Svědek z toho moc nadšený nebyl. Za několik dní ho obžalovaný Š. navštívil se svědkem B.. Svědek obžalovaného nějakou dobu podporoval, dával mu peníze na jídlo, na živobytí. Zničehonic se obžalovaný Š. začal zajímat o Z.V., neboť věděl, že rodina V. měla transakce se svědkem B.. Svědek T.O. byl obchodním partnerem R.V., takže k této rodině měl blízko. Se svědkyní V. se pravidelně scházel v rámci obchodních záležitostí, které měl rozběhnuté s jejím bratrem R.V.. Obžalovaný Š. ho tlačil k tomu, aby mu sjednal schůzku u Z.V.. Zajímal se o to, v jaké výši jsou finanční transakce, jaké jsou nedoplatky, které měl svědek B. odčerpat z rodiny V.. Svědek O. uvedl, že na naléhání obžalovaného Š. mu schůzku u Z.V. domluvil, ta však trvala pouze pár minut. Se Z.V. se potkali v její kanceláři, ona ukázala nějaké výpisy z účtů a poté od ní odešli, neproběhla ani žádná komunikace. Svědek T.O. uvedl, že hned druhý den ho kontaktoval obžalovaný Š., že problém je vyřešen, smluvili si schůzku na XXXXX v Kroměříži, kam svědek přijel a najednou na něj z auta vyběhli svědek R.B. a obžalovaný Š. a začali mu vyhrožovat likvidací rodiny z důvodu, jak může spolupracovat s V. a ne s R.B., který s nimi má problém. To mohlo trvat asi 20 minut. Nedošlo k osobnímu kontaktu, neboť na místě jsou kamery. Svědek O. uvedl, že od té doby začal mít s obžalovaným Š., potažmo svědkem B., problém. Tito se ho snažili, stejně jako rodinu, nějakým způsobem zlikvidovat, manipulovat s jeho známými, kamarády, manželkou. Obžalovaný Š. na něj najížděl autem. Pokud obžalovaný Š. viděl svědka jet autem, tak na to hned s oblibou reagoval, že na něj začal najíždět, blokoval svědka při výjezdu z parkoviště apod. To mohlo trvat 2 – 3 měsíce. Některé skutky svědek oznámil na policii, konkrétně to,

když se dozvěděl, že obžalovaný Š. ho sleduje před domem, když obžalovaný Š. tam pravidelně stával a vyhlížel, kde se svědek pohybuje, kam jezdí, sledoval ho při cestách do Zlína, na schůzky s obchodními partnery apod. Jednou se stalo, že se ho snažil obžalovaný srazit ze schodů, něco na něj vytáhl z tašky a pořezal ho. I to šel svědek oznámit na policii. Nátlak ze strany obžalovaného Š. pokračoval. Ten vyhrožoval i jeho obchodním partnerům. Těmito potyčkami se obžalovaný Š. snažil docílit toho, aby svědek T.O. spolupracoval se svědkem R.B.. Svědek T.O. uvedl, že v tu dobu měl osobní manželské problémy, nikdy se však nepotvrdilo, že by obžalovaný Š. měl vztah s jeho manželkou. Pokud obžalovaný Š. ve všech kauzách tvrdí, že svědek T.O. se mu mstí za to, že měl mít poměr s jeho manželkou, tak k tomu svědek T.O. uvedl, že to nikdy neřešil, že sice s manželkou měl osobní problémy, podával v inkriminovanou dobu žádost o rozvod, ale ty problémy trvaly už delší dobu. V tu dobu manželka svědka pořídila ze společných prostředků auto, které nechala k užívání obžalovanému Š. a obžalovaný ho odmítal vrátit. Proto sama manželka šla na policii podávat trestní oznámení, že je vlastníkem vozidla, což náležitě doložila. Policie vše prošetřila, auto obžalovanému zabavila. Byla podána žaloba na vydání vozidla. Soudce jim doporučil, aby se domluvili na volném prodeji, a rozdělili si finanční prostředky na polovinu, a tak se i stalo. Toto auto si koupila přítelkyně obžalovaného Š., I.Z., byť i to nebylo bez problémů, ale blíže to svědek nechtěl rozvádět. Pokud jde o to, co se stalo svědkyni Z.V., svědek T.O. uvedl, že co se jí stalo, ví od ní, neboť druhý nebo třetí den potom, co se jí to stalo, mu telefonovala, sdělovala mu dojmy, co se jí stalo. Uváděla, že ji někdo unesl a že si myslí, že to je jejich společný známý, že to byla ohlásit na policii. Už tehdy nějakým způsobem mu mohla naznačit, že by to měl být obžalovaný Š., není si jistý, jestli v té době mluvila o obžalovaném Š.. Od paní H., účetní V., se dozvěděl o podivném chování R.B.. Neměli mezi sebou přátelský vztah a bylo jí podivné, že ten den, kdy se skutek stal, ve večerních hodinách k ní přijel zničehonic domů a víceméně nechtěl její bydliště opustit. Paní H. mu říkala, že už v 22 hodin šla spát a B. tam přesto ještě dokonce hodinu byl, bavil se s její dcerou o psech a to svědkovi přišlo podivné, protože věděl, že R.B. má osobní problémy s rodinou V. a svědek O. byl svědkem toho, když mu bylo vyhrožováno kvůli této rodině ze strany B., samozřejmě ho napadlo, že v tom svědek B. musí nějakým způsobem figurovat. Svědkyně H. mu přitom ještě říkala ke svědkovi B., že tento měl takový obyčejný telefon, který mu neustále zvonil, že je starý, poznala podle zvuku a vždycky, když mu zazvonil telefon, odcházel mimo, vyřídil si telefon a to jí taky přišlo podivné. Pokud jde o noc ze 14.1.2014 na 15.1.2014, svědek T.O. uvedl, že na pokyn policie si toto datum zjistil, uvedl, že 14.1.2014 nikoho z obžalovaných neviděl, neví přesně, co dělal, většinou vyzvedává děti u rodičů po 18. hodině, když oni je vyzvedávají po 15. hodině ze školky, a nic bližšího si nevybavuje. K bratrovi Mgr. J.O. svědek uvedl, že s ním řešil přepadení paní V., neboť mají dobrý vztah a často se vídají, ale neřešili nic konkrétního, bavili se obecně, kdy V. jsou známá rodina a média věc hodně probírala. Pokud obžalovaný Š. zvolil způsob obhajoby, že svaluje vinu na něj, že svědek má být zhrzený manžel a z toho důvodu přesvědčil bratra, ať nějakým způsobem zmanipuluje důkazy, což svědek zaslechl, pak k tomu svědek před soudem uvedl, že to rozhodně není pravdou, neboť jeho bratr obžalovaného Š. nikdy neviděl a nikdy se s ním nepoznal. Nějakou věc řešila Generální inspekce bezpečnostních sborů, kdy i svědek zde byl vyslýchán na základě udání obžalovaných Š. a Š., potažmo svědka K., který to pak ale celé stáhnul. Mělo se to týkat protiprávního jednání jeho bratra. On si to vysvětluje tak, že obžalovaný Š. byl nějakým způsobem motivován bývalým kolegou svědka, svědkem R.B., aby mu ničil život, neboť svědek komunikuje s rodinou V., která má nedorozšířené finanční otázky s B.. Svědek si

neuvědomuje, že by někdy vezl svědkyni Z.V. ve svém vozidle. V podstatě se scházeli v její kanceláři, možná v jejím autě, těch schůzek bylo více. Má za to, že svědkyně V. nejela ani v autě jeho manželky, které užívala do dubna 2013 a pak ho měl k dispozici výhradně obžalovaný Š.. Obžalovaný Š. měl osobní věci svědka T.O., který mu půjčoval kompletní výbavu na snowboard, když byl obžalovaný propuštěn na amnestii, dával mu také různé oblečení, protože obžalovaný Š. nic neměl a svědek mu chtěl pomoci. Svědkyni V. nic nepůjčoval a nedával žádné věci, s výjimkou nějakých listin. Pokud se měl svědek vyjádřit k pachovým stopám a k tomu, jak se mohla dostat jeho pachová stopa na ošacení poškozené V., pak uvedl, že neví, jak funguje přenos pachu, ale má za to, že vzhledem k tomu, že se se svědkyní aktivně setkával a ona má typ kanceláře, kde se sedí i na její židli, kam si ona odkládá věci, a před únosem se s ní 3 – 4x na hodinu setkával, pak předpokládá, že ten pach mohl být přenesen. Nedovede si vysvětlit, jak se mohly dostat jeho pachové stopy do BMW, ve kterém v rozhodné době jezdil obžalovaný Š.. Přičítá to tomu, že to mohlo být z věcí, které měl obžalovaný Š. od něho půjčené.

Soud v detailech četl výpověď svědka T.O. z přípravného řízení, kde uvedl v podstatě obdobně všechny okolnosti případu, a to, co je mu známo, i vyjádření k osobám obžalovaných. Doplnil, že pokud byl s obžalovaným Š. na jediné schůzce u svědkyně V., pak svědkyně V. obžalovanému Š. ukázala podklady, kolik měl svědek B. odčerpat, a nato odešli. Svědek má za to, že to byly výpisy z účtů a zahlédl tam částku kolem 50.000.000 Kč. V hlavním líčení takové detaily neuváděl, neboť už si to přesně nepamatuje a ty částky se různě měnily v rámci doby. Je rovněž pravdou, že určitou dobu měl podezření, že obžalovaný Š. je s obžalovaným Š. a B. placený za to, aby pomáhal obžalovanému Š. v jeho činnosti, jezdili všude spolu a dělali všechno společně. Je pravdou, že svědek B. mu dluží 1.000.000 Kč, ale už to neřeší. Není mu známo, jaký měl zdroj příjmů obžalovaný Š. koncem roku 2013 a počátkem roku 2014, pokud jde o obžalovaného Š., tak ten uváděl, že je nezaměstnaný. Svědek má za to, že nedělali nic, byli financováni R.B..

Svědka Mgr. J.O. uvedl, že z médií a z města Kroměříže ví, co je předmětem řízení. Jinak z obžalovaných zná osobně obžalovaného Š., obžalovaného Š. zná jen podle jména, viděl ho minulý týden na soudě, kde byl svědek v postavení svědka, stejně jako obžalovaný Š.. Jde o trestní věc obžalovaného H. a obnovu řízení. Obžalované V. a F. nezná. Svědek k dotazům uvedl, že v roce 2014 sloužil u Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu v Praze. Z důvodu narození dcery v červnu 2014 požádal o přeložení na zlínskou kriminálku. Nepodílel se na vyšetřování únosu svědkyně Z.V., neboť v průběhu doby, kdy se to stalo, sloužil v Praze. Volal mu bratr z Kroměříže a snad ještě někdo další, že došlo k únosu paní V., proto ji svědek kontaktoval, jestli už kontaktovala policii, ona mu odpověděla, že ano, že vše oznámila. Svědek ji kontaktoval z důvodu, že pracoval na útvaru, kde je zajímaví obdobné případy, a věc předal kolegům z oboru násilí a tím to skončilo. Více se na této kauze služebně nepodílel, pouze pokud se dozvěděl nějakou informaci, dle povinnosti sepsal úřední záznam a postoupil jej útvaru, který věc zpracovával. Informace nijak nevyhledával, protože měl jinou práci, ale pokud byl v Kroměříži, oslovovali ho lidé, např. K., C., bratr, K., neboť Kroměříž tím případem žila. Pokud mu tedy něco sdělili, jak uvedl, sepsal úřední záznam a postoupil jej příslušnému orgánu Policie ČR, který věc vyšetřoval. Obžalovaného Š. považoval za svého osobního přítele, znali se 15 let. Obžalovaný pracoval pro jeho bratra, byl to kamarád, pak obžalovaný Š. od jeho bratra odešel a po nějaké době svědek zjistil, že obžalovaný Š. i na něj

podává trestní oznámení, ale následně mu obžalovaný Š. řekl, že k tomu byl přemluven a omluvil se mu. Svědek na základě toho byl prověřován z křivého obvinění, ale bral to jako normální věc s ohledem na svůj služební poměr. Obžalovaný Š. na něj podával trestní oznámení, že se měl dopustit trestného činu varování před domovní prohlídkou, nějaké lustrace nebo něco podobného. Řešil to GIBS a věc skončila odložením. Obžalovaný Š., když se mu omlouval, tak mu sděloval, že ho k tomu navedli obžalovaný Š., svědek B. a JUDr. K.. Svědek doznal, že v jednom případě si vylustroval vozidlo, které parkovalo před jeho domem a následně mu bylo sděleno, že byt' je policista, tak si měl přivolat hlídku a nepostupovat tímto způsobem. Jednalo se o auto švagrové svědka, nikoliv o auto obžalovaného Š.. Švagrová se tehdy přijela pochlubit s novým vozidlem. Pak šly obě rodiny na vycházku s dětmi, mezitím se svědek vrátil z práce, a když viděl u vjezdu stát cizí vozidlo na místě, kde chtěl zaparkovat, chtěl zjistit, čím je to vozidlo. Šlo o vozidlo BMW X5 nebo X6, úplně nové, švagrová říkala, že ho pořídila před 3 – 4 dny.

Svědčyně I.Z. uvedla, že je družkou obžalovaného Š.. O únosu Z.V., která dřív byla její kamarádkou, se dozvěděla pár dní nato, snad 20.1.2014, kdy měla svátek a čekala doma na obžalovaného Š., neboť měli jít na večeři. On jí volal, že někdo z Kroměříže mu volal a říkal, že Z. se mělo stát, že byla unesena. Svědkyně tomu nevěnovala pozornost. Potom s obžalovaným Š. byli na večeři, během cesty obžalovanému Š. volal R.B., se kterým se setkali na benzince a který se jí ptal, zda by Z. nechtěla zavolat, zda je v pořádku, ale svědkyni se do toho nechtělo, neboť se se Z.V. dlouho neviděla, nechtěla jí volat, nechtěla vypadat jako zvědavá. Nakonec jí poslala pouze SMS, zda je v pořádku a poškozená jí odpověděla až za pár dní. Na to už svědkyně Z. nereagovala. Svědkyně Z. uvedla, že poté poškozenou V. potkala v únoru, když šla do sportcentra a poškozená uvedla, že ji skutečně unesli, začala to stručně popisovat, že když přijela ze cvičení, parkovala auto, přijelo jiné auto, zatáhli ji do auta a vozili ji do 4 hodin do rána a vysadili někde u obce XXXXX a nutili ji říct PIN a musela vybírat z bankomatu nebo že někdo za ni vybíral z bankomatu. Pak že z XXXXX volala matce, která pro ni přijela a jela do nemocnice. Na závěr rozhovoru jí svědkyně Z. řekla, že po Kroměříži se šíří drb, že v tom má prsty obžalovaný Š. a že to je úplně nesmysl. Svědkyně V. nad tím mávla rukou. Svědkyně Z. jí na to ještě řekla, že si myslí, že je to z hlavy T.O., který se snaží obžalovanému Š. nějakým způsobem škodit. Nato jí odpověděla svědkyně V., že ten jí také nějakým způsobem pořád otravuje. Pak se rozešly. Setkaly se v srpnu na svatbě jiné kamarádky, svědkyně se tam se svědkyní V. bavila 5 - 10 minut, celou tu dobu stál obžalovaný Š. vedle ní. Normálně se bavili. Ke kritickému dni 14.1.2014 svědkyně Z. uvedla, že společně s obžalovaným Š. před 18.00 hodin přijeli k manželům K., od kterých odjeli před 19.30 hodin. K. měli nějaké finanční problémy, měli problémy se splácením hypotéky a protože obžalovaný Š. se v této sféře orientuje, tak domluvila tuto schůzku. Když přijeli s obžalovaným ke K. na ulici XXXXX v Kroměříži kolem 18.00 hodin, tito nebyli doma, otevřela jim matka K., M.S., která hlídala dceru M., pustila je dovnitř. Asi za čtvrt hodiny přijeli K., omlouvali se, že se zpozdili, že byli na třídních schůzkách a pak ještě u babičky vyzvednout syna a pak byli na nákupu. Pak začali řešit s obžalovaným Š. jejich finanční situaci, ale bylo to ve stadiu, kdy jim nemohl moc poradit. Proto pak odjeli domů. Společně už K. více nenavštívili, jen na jaře jim byli vracet vysavač. To bylo někdy v únoru. Pokud byla svědkyně soudem dotázána, nechť sdělí přesné datum, kdy byli K. vracet v únoru vysavač, svědkyně Z. uvedla, že neví, kolikátého to bylo. Schůzku ohledně vracení vysavače si domluvila s K.. S obžalovaným mají dvě auta, resp. obě

jsou psané na ni z důvodu, že obžalovaný Š. má nedoplatky na zdravotním pojištění a je proti němu vedena exekuce. Svědkyně pracuje jako OSVČ u České pojišťovny, její měsíční příjem kolem 40.000 Kč, obžalovaný má příjem 20 – 25.000 Kč. Dále má svědkyně rodičovský příspěvek 7.000 Kč. Fixní náklady rodiny měsíčně jsou přes 30.000 Kč, dále platí hypotéku 13.000 Kč a svědkyně splácí operativně leasing 7.000 Kč. Na obžalovaného Š. není nic napsaného, neboť dluží 300.000 – 400.000 Kč, včetně penále. Tyto pohledávky mu vznikly v době, než se poznali. Má za to, že něčeho takového, pro co obžalovaný stojí před soudem, by nebyl schopen, nikdy by ženě neublížil a vůbec ne takovým způsobem. Pokud byla dotázána, jestli je schopna vysvětlit, že obžalovaný opakovaně ve svých výpovědích nezmiňoval svědky K., s těmito přišel až s odstupem několika měsíců, resp. let, svědkyně uvedla, že když byl obžalovaný Š. vzat do vazby, tak po měsíci byla u K.K. na kávě, kde jí řekla, co se stalo. Snažila se všude po známých, kamarádech zjišťovat, kde by mohli být, a jak se s K. bavila, tak ta říkala, že si myslí, že v tu zimu v lednu to u nich byli v den, kdy byly ty třídní schůzky. U svědkyně K. byla svědkyně na kávě tři týdny potom, co byl obžalovaný Š. vzat do vazby, přesné datum neví. Podle ní není podezřelý, že si nepamatuje přesné datum, ačkoliv si přesně pamatuje 14.1.2014, a to z důvodu, že tam byly ty třídní schůzky. Pokud bylo svědkyni Z. předestřeno prohlášení svědka K., že se dozvěděl o tom, že přítelkyně obžalovaného Š. jim vzkazuje, že až se dostane obžalovaný Š. ven, že ještě uvidí, že bude pokračovat a že z toho člověka má strach, pak k tomu v hlavním líčení svědkyně Z. uvedla, že by neřekla nic takového, co by ohrozilo propuštění obžalovaného Š. na svobodu. Nemá potřebu něco lidem vzkazovat, být s někým v kontaktu, neboť oni pořád vedou s nimi, resp. s obžalovaným Š., nějaký boj, snaží se jim nějakým způsobem škodit ve spolupráci s T.O.. Je to kvůli tomu, že manželka pana O. ho chtěla opustit, chtěla žít s obžalovaným Š. a pak začal spor o auto X5. Pokud byla dotázána, že tedy mají problém s obžalovaným Š. a nikoliv s ní, pak to osvětlila tím, že proti ní mají už automaticky něco jenom z důvodu, že je s obžalovaným Š.. Je podle ní všeobecně známo, že svědek C. je spolčený se svědkem O., ví to od obžalovaného Š. a dalších lidí z Kroměříže. Když byla opakovaně dotázána, nechť tyto osoby jmenuje, že budou případně předvoláni v procesním postavení svědků, svědkyně odpověděla, že si na jejich jména momentálně nemůže vzpomenout. Než byl obžalovaný vzat do vazby, obžalovaný Š. pracoval pro společnost Finance Service, která zprostředkovávala úvěry. Když byl propuštěn z vazby, chodil obžalovaný po různých brigádách, chvíli pracoval jako kuchař, v současné době je zaměstnán jako provozní. K osobě obžalovaného Š. dále uvedla, že si myslí, že je finančně gramotný. Pokud má nějaké finanční problémy, tak je to z důvodu, že asi zapomněl platit zdravotní pojištění, teď se to snaží napravit a přesto, že sám měl dluhy, snažil se poradit manželům K., ale má za to, že to není otázka pro ni. Na přelomu let 2013 a 2014 byla s obžalovaným Š. pouze krátce, proto nevěděla, kolik vydělává, ale v lednu si jel koupit motorku Harley Davidson, tak si myslí, že jeho finanční situace nebyla špatná. Myslí si, že motorka nestála 150.000 Kč, jak uváděl někdo jiný, ale 300.000 Kč. Obžalovaný ji pak prodal v létě 2015, protože chtěli stavět bazén. Ke konci listopadu si obžalovaný koupil šedé BMW 5 limuzínu, ale za chvíli ho dával na inzerát, když zjistil, že se tam nedají sklopit sedačky. Auto prodal v lednu. Zná T.V., kamarádily se, než došlo k obvinění obžalovaných Š. a Š., ve čtyřech byli na výletě ve Vídni před vánocemi 2013. Možná, že pak spolu ještě někde byli, ale pamatuje si jen ten jeden výlet do Vídně. Svědkyně uvedla, že má věci, které jí darovala Z.V., a to tři bundy, hodiny, kolečkové brusle, možná nějaké kalhoty. Ty věci má 3 – 4 roky, možná 4,5 roku. Pokud v přípravném řízení nevyprávěla o tom, že by jí poškozená půjčovala nějaké věci a uvedla to až před soudem, tak

to bylo z důvodu, že ji to dřív nenapadlo. Napadlo ji to, až když se jí na to zeptal u soudu obžalovaný Š.. Dále dodala, že v září 2014 k nim přijel obžalovaný Š. a říkal něco o tom, že pan T.O. mu řekl, aby se obžalovaný Š. a obžalovaný Š. nedivili, že půjdou na 8 let sedět za něco, co neudělali, a v říjnu byli oba dva obviněni v této věci. Neuvědomuje si, proč to neřekla už ve své výpovědi na policii, asi jí nedocházely všechny souvislosti. Samozřejmě se o kauze baví doma průběžně s obžalovaným Š..

Svědék M.K. uvedl, že je mu známo, co soud projednává, z toho, co se doslechl. Zná obžalovaného Š., protože má partnerku I.Z., která je blízká kamarádka jeho ženy. O kauze ví jen to, co kdysi zaslechl od I.Z., že měli obžalovaní unést nějakou holku a mámit z ní peníze. Svědek uvedl, že obžalovaný Š. s I.Z. u nich byli 14.1.2014, jindy u nich doma nebyli. Ví tedy přesně, o jakou schůzku se jedná, protože zrovna byly rodičovské schůzky ve škole, dítě hlídala tchýně. Svědek měl finanční problémy a chtěl po obžalovaném Š., jestli by mu s tím mohl pomoci. Obžalovaný Š. se svědkyní Z. k nim mohli přijet asi v 17.30 hodin, svědek K. s manželkou přijel domů v 18.15 hodin, neboť nebyli předem přesně domluveni, že se sejdou v 18.00 hodin. Prostě jak přijeli, tak přijeli, svědkyně Z. volala, kde jsou a že jsou u nich doma, proto jeli domů. Obžalovaný Š. s přítelkyní u nich byli půl až tři čtvrtě hodiny. Nevyřešili nic, svědek potřeboval nějaký nebankovní úvěr, ale obžalovaný Š. mu nedokázal pomoci.

Svědkyně K.K. uvedla, že ví od kamarádky paní Z., k čemu má svědčit. Svědkyně Z. jí volala o celé situaci, asi rok zpátky. Proto když dostala obsílku k soudu, věděla, k čemu má svědčit. To, k čemu má svědčit, si dala do souvislosti podle jména M.Š. a že má dosvědčit ten den, o který tu asi jde. I.Z. jí to řekla v době, kdy byl obžalovaný M.Š. na vazbě. Popsala jí celou situaci, řekla, že obžalovaný byl zatčen, že je podezřelý z únosu nějaké paní. Nějak se o tom bavily a víc k tomu neví. Se svědkyní Z. mluvily o 14. lednu, kdy to datum vzešlo od svědkyně Z.. K tomuto datu jí řekla, že obžalovaný Š. měl být při tom únosu. Postupně pak přišly na to, že tam být nemohl, protože v té době byli u nich. Došly na to tak, že si vzpomněly, že 14. ledna měl syn svědkyně ve škole třídní schůzky a byly domluveny, že k nim přijedou na jejich první návštěvu ke K.. Svědkyně si nevzpomněla, kdo tu návštěvu inicioval, ale měly ji domluvenou 14 dní dopředu, domluvily si ji se Z. jako kamarádky. Byly domluveny na 18.00 hodin. Svědkyně uvedla, že nebyli doma v 18.00 hodin, protože s manželem se stavovali ještě v obchodě. Mohli přijet domů v 18.15 hodin, později ne. Pohoštění pro návštěvu nechystala, jen uvařila kávu. Byla na třídních schůzkách a neměla tedy čas. Oni byli domluveni s jejím manželem, že proberou jeho finanční problémy, ale svědkyně u rozhovoru nebyla, takže neví, o čem se přesně bavili. Svědkyně nedovedla vysvětlit, proč na třídní schůzky jeli oba dva s manželem, asi proto, že manžel ji tam vzal a během toho se stavil na návštěvě u své matky, pak ji vyzvedl a jeli zpátky oba dva. Ještě předtím byli v Kauflandu na nákupy.

Se souhlasem stran soud četl výpovědi dalších svědků.

Svědék R.V. uvedl, že o únosu sestry Z. se dozvěděl, když byl ve Vazební věznici v Ostravě, dva dny nato od matky, která mu popsala, co se stalo. Svědek přemýšlel, kdo by za tím mohl být, kdo požadoval tak vysokou částku 100.000.000 Kč. Samozřejmě se sestry ptal, jestli si nepamatuje aspoň přízvuk těch lidí, jestli jsou z Prahy, z Moravy apod. a ona mu

odpověděla, že měli zlínský dialekt nebo tak, jak se mluví na Kroměřížsku a na jižní Moravě. Během doby, kdy nad tím svědek přemýšlel ve vazební věznici, tak se stala podivná věc, a to, že jeden z obžalovaných, Š., začal kontaktovat obhájce JUDr.V., který zastupoval svědka V. v jeho trestní věci a obžalovaný Š. po něm chtěl řešit občanskoprávní spor. Svědkovi V. přišlo divné, že se obžalovaný Š. zničehonic nakontaktoval na JUDr. V.. Obžalovaného Š. zná svědek jenom z doslechu, nikdy ho neviděl, obžalovaného Š. zná prostřednictvím T.O., který u něj měl pracovat před zadržením svědka. Obžalované V. a F. nezná. Pokud jde o vztah svědka k T.O., tento uvedl, že je kamarádský, měli společné obchody v realitách. Sestra Z.V. nemůže s financemi z podnikání svědka disponovat, jelikož všechny finance obstavila policie a rovněž otec svědka je bez majetku. Svědek uvedl, že nikomu nic nedluží a pokud jde o jeho otce, tak se domnívá, že taky nemá žádné dluhy z nějakých obchodních vztahů. Pokud jde o vztah obžalovaných Š. a Š., svědek má za to, že to jsou kamarádi, měli i nějaké obchodní aktivity. Svědek dodal, že na internetu o něm a otcí kolovaly různé články, že jsou velcí podvodníci a o kolik miliard připravili Českou republiku a má za to, že z toho se někdo může domnívat, že mají někde zakopané peníze, což je velmi naivní. K R.B. svědek uvedl, že tento se pohyboval v obchodu s realitami a vybavila se mu podivná skutečnost, že snad toho dne, kdy mělo dojít k přepadení jeho sestry, svědek B. měl údajně navštívit jejich účetní R.Ú., dříve H., což se dozvěděl od své sestry. To svědkovi přišlo divné, že zrovna v ten den ve večerních hodinách B. navštívil Ú..

Svědčce M.S. uvedla, že tehdy byla s kamarádkou V.A. cvičit na Sportparádě v Kroměříži do 18.00 hodin, odjížděly autem kamarádky, které měla zaparkované před sportcentrem, mohlo to být v 18.30 hodin. Na ulici byla hrozná tma, nesvítla tam světla, proto svědkyně byla venku z auta a ukazovala kamarádce cestu. Když nastupovala do auta, slyšela nějaký křik, slyšela volání o pomoc: „Pomoc, pomoc, pomozte mi někdo!“ Svědkyně se dívala dozadu, jestli něco neuvidí, ale byla tma a nic neviděla. Ptala se kamarádky, jestli něco neslyšela, nějaký křik a ta nic neslyšela. Svědkyni proto napadlo, že tam v těch místech jsou byty a někdo se hádá, proto odjely. Když odjely z parkovacího místa, hned za nimi jelo nějaké auto, mohlo být stříbrné barvy, mihlo se kolem nich a má za to, že pak odbočilo směrem na XXXXX. Až když slyšela výzvu, že se hledají svědkové, že 14.1. v Kroměříži měla být přepadena a unesena mladá žena, jestli něco neviděly, neslyšely, tak si to dala do souvislosti. To volání tehdy vnímala jako velmi naléhavé.

Svědčce V.A. uvedla, že s kamarádkou S. vycházely mezi 18.00 – 18.15 hodin z budovy sportcentra, kde měla zaparkované auto Toyota. Když nastartovala, hrálo autorádio, kamarádka přišla do auta a ptala se, jestli něco neslyšela, ale svědkyně neslyšela nic, proto jely. Když couvala z parkoviště, cítila, že je za nimi auto, které se na ně tlačí a když vycouvala, tak za sebou zaregistrovala auto, které se na ni skutečně zezadu tlačilo, neví, co to bylo za auto. Vycítila, že řidič má naspěch, proto také přidala a když vyjely hlavní cestou k semaforu, jela rovně a měla tušení, že to auto za ní odbočovalo na XXXXX. Pak jela domů. To auto tam nepřijelo, ono tam zřejmě stálo a odjížděli pak současně.

Svědčce R.H. uvedla, že pracuje jako OSVČ ve společnostech, kde je Z.V. činná jako statutární zástupce, zpracovává jim účetnictví. Pokud jde o den 14.1.2014, svědkyně uvedla, že po přepadení viděla slečnu V., ptala se jí, co se stalo a ona jí popsala, kdy a co se jí stalo, kdy svědkyni si vybavilo, že 14.1.2014 byl u ní svědek B. doma, zdržel se od 18.30 do

22.30 hodin. Svědkyni to přišlo divné, proč se u ní stavil, když nechtěl nic důležitého, neměli spolu co dojednat. Když se za ní stavil za tři dni opětovně, to už se ho svědkyně zeptala, jestli si jde udělat alibi a on se na to tvářil překvapeně. Svědkyně mu to vysvětlila tak, že byla přepadena Z.V. a že se na to ptá v té souvislosti. On se na to tvářil překvapeně a od té doby už svědek B. svědkyni H. nevyhledal. V té době se řešila trestní věc obžalovaných V. a svědek B. se u ní někdy objevil, byl hladový po informacích, co se děje v kauze R.V.. Ptal se, jak to vypadá, jestli je pustí, zda je zavřou apod. Určitě měl tehdy u ní na návštěvě dne 14.1. svědek B. telefon, ale nevybavuje si to přesně. Byl u nich dlouhou dobu a na svědkyni to činilo dojem, že ta jeho návštěva je uměle natahována umělými tématy. Navštěvoval je tak 5x do roka, naposled před 14.1.2014 to bylo někdy na podzim 2013.

Svědék M.B. uvedl, že z obžalovaných zná V., Š. a Š.. Ví, o koho jde. Nejsou jeho kamarádi, s obžalovaným Š. má dobrý vztah. K obžalovanému Š. svědek uvedl, že v období od prosince 2013 do ledna 2014 si u nich obžalovaný Š. nechal čistit více aut, jednalo se vesměs o mokré čištění. Pokud mu bylo předestřeno konkrétní vozidlo BMW šedé barvy, svědek uvedl, že toto vozidlo si u nich obžalovaný nechal čistit, prováděl to zaměstnanec D., nikoliv svědek, ale ví, že auto bylo na myčce, ale na přesný den si nepamatuje. Pokud jde o mokré čištění, používají chemické přípravky, které mají od výrobců, ale chemické složení přípravku nezná. Chemické čištění může trvat tak 4 hodiny a je nutné objednat se dopředu. Má za to, že vozidlo BMW bylo kompletně mokře čištěno jen jednou, pak ho jednou vysávali. Sám si myslí, že po takovém čištění tam nemůže zůstat pachová stopa.

Svědék O.D. uvedl, že obžalovaný Š. je zákazníkem jejich společnosti, vozil si k nim umývat auta. Mezi nimi byla Honda a BMW. Naposled obžalovaného viděl v polovině roku 2014, neví, s jakým vozidlem. Svědek si nevybavil vozidlo BMW 530 šedé barvy sedan. Pokud jde obecně o to, jak provádí čištění, svědek uvedl, že jsou různého typu. Pokud jde o čištění namokro, pak vše vyčistí vodou, tedy koberečky, potahy, v kufru, pak to usuší, pak se nastříká podlaha ve vozidle, lyžiny, veškeré čalounění se namočí přípravky a vše se vykartáčuje. Veškerá voda se vysaje, resp. co nejvíce vody, pak se dodělávají plasty, okna apod. Na interiéry používají speciální přípravky na čalounění, když jde o kožený materiál, tak přípravek na kůži. Nezná chemické složení těchto přípravků.

Svědék M.Ch. uvedl, že neví přesně, kdy to bylo, který to bylo den, u nich zazvonila mladá žena, řekla, že ji někdo přepadl, že jí sebrali mobil, že jí dali pytel na hlavu a někde vozili. Chtěla půjčit mobil, aby mohla zavolat mámě. Svědek jí proto půjčil mobil, ona si zavolala a mobil mu vrátila. Svědek dveře zavřel. Svědek se zrovna oblékal do práce, a když scházel dolů, tak pro ženu přijela nějaká žena autem. Uvedenou ženu, která k němu přišla a popisovala mu, že byla unesena, svědek nebyl schopen popsat, byla menší postavy.

Svědčce T.V. uvedla, že je družkou obžalovaného Š.. Obžalovaného Š. zná dobře, neboť je dobrou kamarádkou jeho přítelkyně, svědkyně I.Z.. Obžalovaného V. vídala zřídka, když se jeli projet na motorce nebo když jeli společně obžalovaní do posilovny, obžalovaného F. nezná. Ke dni 14.1.2014 svědkyně uvedla, že když se dívala na facebookové záznamy, s kým si psala, tak tam zjistila komunikaci se svědkyní I.Z. a týkalo se to nějakého společného oběda. Každé úterý a čtvrtek se večer s obžalovaným Š. dívají na Ordinaci v růžové zahradě, takže určitě byli doma a dívali se na televizi. Pokud se našly jejich pachové stopy v autě

obžalovaného Š., pak svědkyně uvedla, že 22.12.2013 jeli společně do Vídně na vánoční trhy. Od srpna 2013 si obžalovaný Š. přivydělával na různých brigádách, měsíčně si mohl vydělat 15.000 Kč, a dával jí 3.500 Kč. Neví, zda v té době vlastnil nebo užíval nějaká motorová vozidla. Obžalovaný Š. se stýkal s R.B., obžalovaným V.. Pokud jde o svědka T.O., tak o tom ví, že mu měl obžalovaný Š. svést manželku a jsou zneprátení. Svědka K. viděla jedenkrát v obchodním centru Opympia Brno, který se v té době kamarádil s obžalovanými Š. i Š.. Pokud jde o svědka C., s tím jezdili v létě 2013 na společné párty a tam se stalo, že mu obžalovaný Š. svedl manželku. Pokud jde o přepadení poškozené Z.V., svědkyně uvedla, že z důvodu, že žije s obžalovaným Š., dostaly se jí do rukou spisy a přečetla si je, a z těch se dozvěděla, co se stalo. Čtyři dny potom, co mělo dojít k tomu únosu, obžalovaný Š. došel s tím, že to měli být údajně oni, jen se poušmáli, protože věděli, že každé úterý a čtvrtek se dívají na Ordinaci v růžové zahradě. Upřesnila, že v prosinci 2013 s obžalovaným Š. a jeho přítelkyní jeli do Vídně Š. vozidlem, bílým BMW, které v té době prodával. Pamatuje si to dobře, protože to je její oblíbený typ vozu.

Soud v hlavním líčení provedl důkazy listinné. Z protokolu o ohledání místa činu, které bylo provedeno v Kroměříži, XXXXX, na parkovišti před domem čp. XXXXX, které započalo 15.1.2014 v 07.45 hodin, bylo zjištěno, že v době ohledání před hlavním vchodem budovy na parkovišti bylo nalezeno motorové vozidlo VW Golf žluté barvy RZ 2AA 3993, uzamčené, nepoškozené. Toto bylo za účasti poškozené Z.V. otevřeno, přičemž bylo zjištěno, že vnitřní prostor vozidla je čistý. Další ohledání proběhlo u obce XXXXX, kde poškozená označila místo na místní komunikaci, kde byla z vozidla pachatelů vysazena. Na obou místech nebyly zajištěny kriminalisticky upotřebitelné stopy, nebyl nasazen služební pes. Z místa činu byly zajištěny náčrtky a přehledná barevná fotodokumentace. Dále byla zajištěna modrá zimní vesta, kterou poškozená měla v době činu na sobě, a ze které následně byly odebrány, stejně jako z černé mikiny z obou rukávů, pachové stopy, tak jak bude konstatováno níže z dalších důkazů. Soud provedl důkaz protokolem o prohlídce těla poškozené Z.V., která byla provedena 15.1.2014 v 08.25 hodin v budově policie, kdy z tohoto protokolu se podává, že z vesty z oblasti zad byla zajištěna pachová stopa a z mikiny z rukávu pravé ruky v jeho horní části a z rukávu levé ruky mikiny horní části byly zajištěny další pachové stopy a celá mikina byla zajištěna jako věcná stopa a stejně tak vesta poškozené. Na těle poškozené byla zjištěna na levém oku výrazná krevní podlitina, na zápěstích obou rukou čárkovité otlačeniny. Průběh úkonu je zachycen na detailní přehledné barevné fotodokumentaci. S tímto důkazem listinným souvisí protokol o odběru otisku pachových stop ze dne 15. 1. 2014, ze kterého bylo zjištěno, jakým způsobem a které osoby snímaly pachové stopy z ošacení poškozené Z.V., což bylo zadokumentováno fotograficky. K osobě obžalovaného V. sdělil jeho zaměstnavatel Dopravní společnost Zlín – Otrokovice, s.r.o., že dne 14.1.2014 čerpal pracovní volno, dne 15.1.2014 měl pracovní směnu se začátkem v 04.21 a koncem 13.42 hodin. V záznamu jsou rovněž zadokumentovány přestávky, které měl v práci dne 15.1.2014. Dne 24.10.2014 byl proveden protokol o prověrce na místě s obžalovaným L.F., a to v katastru obce Zlín a přilehlém okolí, kdy účelem prověrky bylo ověřit výpověď obžalovaného k místu nálezu předmětné platební karty poškozené V. a určení místa pobytu jeho údajně známé jménem Z.. Obžalovaný F. navedl služební vozidlo na hlavní pozemní komunikaci na třídu Tomáše Bati ve směru na Otrokovice až do místa zastávky MHD na třídě 3. května ve Zlíně naproti OD Makro, kde se po pravé straně nacházela zastávka. V místech se nachází pouliční osvětlení. Obžalovaný uvedl, že i v den nálezu věci zde bylo dobré osvětlení. Obžalovaný F. označil

místo u vyústění zastávky mírně za ní cca 10 m, kde zastavilo vozidlo u obrubníku a kde měl být nalezen předmětný batoh s věcmi. Obžalovaný dále orgány Policie ČR navedl do obce XXXXX, kde označil místo, kde ho paní Z. čekala, kdy na stejné místo ji pak přivezl v nočních hodinách kolem 0.00 hodin dne 15. 1. 2014. Rovněž tento úkon a jeho průběh je zachycen na jednak přehledné barevné fotodokumentaci, jednak na situačním plánu a mapě, kudy se dle návodu obžalovaného F. orgány Policie ČR se služebním vozidlem nacházely. Orgány Policie ČR v přípravném řízení prováděly šetření k údajné osobě jménem Z. ze XXXXX dle popisu, který udal obžalovaný F., kdy šetřením mezi místními obyvateli uvedené obce, mladistvými osobami trvale bydlícími v této obci a starostou obce XXXXX nebylo zjištěno, že by se v obci trvale či přechodně zdržovala osoba jménem Z. odpovídající popisu, který udal obžalovaný F.. Dne 8.12.2015 v Brně byla provedena rekognice osob dle § 104b trestního řádu, které se účastnila poškozená V. a obžalovaní Š., Š., V., F., kteří před samotnou rekognicí prohlásili, že rozumí poučení a dobrovolně se zúčastní rekognice podle hlasu. Obžalovaní si vybrali čísla osob poznávaných podle hlasu a následně poznávané osoby byly postupně vyzvány, aby jednotlivě přečetly text, který měly pronášet vůči poškozené pachatelé. Poškozená k hlasu muže č. 3, tedy obžalovaného Š., uvedla, že je velmi podobný hlasu osoby, která s ní seděla na zadním sedadle. Po dvou letech nedokáže s určitostí říci, zda je to ten pachatel. K osobě č. 4, pod kterou hovořil obžalovaný Š., poškozená uvedla, že poznává obžalovaného Š. a doufá, že je to on, byť ho neslyšela několik let, ale obžalovaný Š. není ani jeden z pachatelů, který s ní hovořil. Hlasy zbývajících obžalovaných V. a F. neoznačila. Soud v hlavním líčení provedl důkaz soupisem věcí, které byly odcizeny poškozenému T.V., který tento soupis věcí učinil již v přípravném řízení, kde označil všechny odcizené věci s celkově vyčíslenou škodou 58.550 Kč s tím, že se jedná o pořizovací hodnotu věcí, které však byly nošené, opotřebované. Soud provedl v hlavním líčení důkaz protokoly o provedených domovních prohlídkách u obžalovaných, které byly provedeny 21.10.2014, kdy v místě bydliště obžalovaného V. byla zajištěna plynová pistole a zbytek anabolik, které dobrovolně vydal, dále SIM karty, CD, mobilní telefon, flash disk, notebook. V bytě obžalovaného Š. byly zajištěny dva mobilní telefony zn. Nokia s obalovým příslušenstvím a papírovými obaly k SIM kartám příslušných čísel. V prostorách rodinného domu čp. XXXXX, část Chlum, ve vlastnictví K.Š. byly zajištěny mobilní telefony značky HTC včetně SIM karty, značky Samsung včetně SIM karty, flash disk, kovová mačeta, různé písennosti, bunda černé barvy a finanční hotovost ve výši 25.000 Kč v bankovkách nominální hodnoty 1.000 Kč. Ve vztahu k obžalovanému Š. byla provedena domovní prohlídka v prostorách panelového domu čp. XXXXX, kde byly nalezeny a zajištěny digitální fotoaparát značky Kodak včetně paměťové karty, mobilní telefon značky Nokia bez SIM karty, notebook včetně napájecího zdroje, plastový nosič SIM karty a další SIM karty různých mobilních operátorů a další mobilní telefony značky HTC a BlackBerry bez či se SIM kartou a 3 SIM karty Oskar. Orgány Policie ČR ohledaly osobní terénní vozidlo značky Chrysler Jeep Grand Cherokee RZ 2Z4 6221 zelené metalízy majitelky T.V., ve vztahu k obžalovanému Š., ve kterém byl zajištěn mobilní telefon značky Nokia bez SIM karty, flash disk, paměťové karty a SIM karty a finanční hotovost 110 Eur. Téhož dne 21.10.2014 byla provedena domovní prohlídka v místě bydliště obžalovaného Š. v rodinném domě č.p. XXXXX, který je v SJM manželů J.Š., nar. XXXXX a L.Š., nar. XXXXX. Při prohlídce rodinného domu byly nalezeny a zajištěny mobilní telefony, mp3 přehrávače, SD karty, notebook, osobní počítač, SIM karty. Následně bylo prohledáno osobní terénní vozidlo značky Honda Civic RZ 4Z0 6340 majitelky I.Z., kdy při prohlídce nebyly nalezeny žádné věci potřebné pro úkony trestního řízení. Průběh

domovních prohlídek je zachycen v protokolech a rovněž v pořízených fotodokumentacích, které jsou obsahem spisu. Věci zajištěné při domovní prohlídce byly podrobeny odbornému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, kdy tato odborná vyjádření soud provedl v hlavním líčení. V mobilním telefonu BlackBerry s vloženou SIM kartou T-Mobile byly v paměti telefonu uloženy dvě fotografie dvou maskovaných mužů, kdy jeden z nich v ruce drží mačetu a dále je zde několik fotografií osobního automobilu značky BMW šedé barvy, kdy tento telefon byl zajištěn při domovní prohlídce u obžalovaného Š.. V paměti telefonního přístroje a SIM karty byly uloženy provozní údaje, fotografie a nahrávky, které se netýkaly věci samé. Uvedenými fotografiemi, které byly identifikovány jak k oběma maskovaným mužům, tak k předmětnému vozidlu, soud provedl důkaz v hlavním líčení. Soud měl k dispozici výpisy telekomunikačního provozu uskutečněného prostřednictvím přenosových buněk jednotlivých mobilních operátorů v zájmových lokalitách v rozhodném období jednotlivých mobilních operátorů jednak v Kroměříži v XXXXX ulici, v Kroměříži na parkovišti před domem čp. XXXXX, na pozemní komunikaci před vjezdem do lesního porostu u obce XXXXX, bankomatu ČSOB u prodejny Terno ve Zlíně, v Brně, XXXXXní č.p.XXXXX u bankomatu nákupního střediska Letmo, parkoviště u benzínové čerpací stanice u motorestu XXXXX a bankomatu GE Money Bank hypermarketu Tesco v Břeclavi. Vzájemným porovnáním uskutečněného telekomunikačního provozu na jednotlivých lokalitách bylo zjištěno, že se ve čtyřech lokalitách vyskytuje SIM karta, na které byl ve sledovanou dobu zaznamenán telekomunikační provoz. Šetřením k SIM kartě s účastnickým číslem XXXXX bylo zjištěno, že se jedná o Vodafone kartu aktivovanou 16.3.2011, kdy bylo následně zjištěno, že uvedené telefonní číslo na sebe v rámci šetření jako kontaktní telefon uváděl obžalovaný L.F.. Vyhodnocením telekomunikačního provozu v zájmových lokalitách zmíněných shora bylo zjištěno, že SIM karta užívaná obžalovaným F. se vyskytla 14.1.2014 v době od 17.20 do 18.25 hodin v okolí místa činu, v místě, kde došlo k únosu poškozené, dne 15.1.2014 v 01.20 hodin pak v okolí obce XXXX, tedy v místě, kde měla být poškozená únosci následně propuštěna, a dne 15.1.2014 v době kolem 16.33 hodin do 17.00 hodin v okolí XXXXX, tedy v místě, kde mělo dojít k předávání částky požadované únosci a dne 15.1.2014 v době od 17.48 do 18.23 hodin v okolí OD Tesco Břeclav, tedy s místě, kde mělo dojít k neoprávněnému výběru finanční hotovosti z bankomatu GE Money Bank z bankovní karty odcizené poškozené V.. V přípravném řízení okresní soud vydal příkazy ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu ve vztahu k účastnickým telefonním číslům, které se týkaly nejen osob obžalovaných, ale tehdy dalších zájmových osob, přičemž na základě zjištěných skutečností byl zjištěn časový snímek pohybu obžalovaných. Z těchto bylo zjištěno, že dne 14.1.2014 v 15.02 až 15.35 hodin byl obžalovaný F. ještě na Hodonínsku, v 15.10 hodin svědkyně Z. v Kroměříži, v 15.11 hodin obžalovaný Š. ve Zlíně, v 15.18 hodin obžalovaný Š. se nacházel v okolí obce XXXXX, v 15.36 až 16.49 hodin obžalovaný Š. v okolí Mysločovic, v 16.02 hodin obžalovaný Š. v Mysločovicích, v 16.05 hodin dle buněk obžalovaný Š. v okolí obce XXXXX kontaktoval svědkyni Z., která se nacházela v Kroměříži, v 16.12 až 16.17 hodin se dle buněk obžalovaný F. nacházel v okolí Uherského Hradiště, v 16.37 hodin se nacházel obžalovaný Š. v Kroměříži, v 17.00 hodin měla přijíždět poškozená V. na sportcentrum Kroměříž, v 17.18 hodin se nacházel obžalovaný Š. v Kroměříži, v 17.19 hodin dle buněk obžalovaný V. v okolí Luhačovic, v 17.20 hodin byl zaznamenán telekomunikační provoz SIM karty obžalovaného F. v Kroměříži na ulici XXXXX, v 17.22 až 19.06 hodin je dle buněk obžalovaný Š. v okolí obce Spytihněv, Tečovice, Otrokovice a Malenovice, v 17.24 až 17.29 hodin obžalovaný F.

v Kroměříži na XXXXX, kdy v 17.40 až 17.48 hodin kontaktuje svědka B., který je ve Zlíně, v 17.50 hodin se obžalovaný Š. nachází v okolí Hulína, v 17.51 hodin se obžalovaný Š. nachází v okolí Pravčic, od 18.05 hodin je zaznamenám telekomunikační provoz SIM karet užívaných obžalovaným F. v Kroměříži, XXXXX, v 18.18 hodin je dle buněk obžalovaný Š. v Otrokovicích, v 18.25 hodin je obžalovaný F. v dosahu stálé buňky Kroměříž, XXXXX, v 18.29 hodin GPRS provoz SIM karty poškozené V. zachycen buňkou Kroměříž, ulice XXXXX, v 18.29 hodin dle buněk obžalovaný Š. v Otrokovicích, GPRS provoz internetu. V okamžiku 18.30 hodin, kdy mělo dojít k napadení poškozené V. od 18.30 do 18.40 hodin, není zaznamenán žádný telekomunikační provoz u zájmových osob a SIM. Od 18.40 do 19.06 hodin u obžalovaného Š. zaznamenám pohyb v Otrokovicích, Zlíně – Malenovicích, obžalovaný F. SMS v 18.59 hodin v okolí Těšnovic, v 19.17 hodin přijímá obžalovaný V. SMS od obžalovaného Š., kdy obžalovaný V. se nachází v blízkosti Březnice a obžalovaný Š. v Otrokovicích. V 19.18 hodin posílá obžalovaný Š. SMS obžalovanému V., který se pohybuje v dosahu buněk Zlín, Filmová, obžalovaný Š. v Otrokovicích. Následně pak obžalovaný V. nemá žádný provoz do 15.1.2014 do 07.02 hodin. Obžalovaný Š. v 19.44 hodin zasílá SMS z Malenovic, pak nemá žádný kontakt do 15.1.2014 v 08.38 hodin. GPRS provoz SIM karty V. je zachycen ve 20.08 hodin v Tlumačově, 20.09 hodin Velké Těšany, ve 20.25 hodin zachycen dle buněk obžalovaný F. v okolí Těšnovic a v 21.48 hodin v obci Rokytnice, Vsetín. Od 23.09 do 23.11 hodin se obžalovaný F. nachází v dosahu Valašského Meziříčí, v 01.20 hodin následujícího dne se obžalovaný F. nacházel v dosahu buňky Kvasice. V 03.26 hodin poškozená V. volala ze SIM karty M.Ch., kterého požádala o pomoc na SIM své matky. Dále byla zjištěna z videozáznamů v 05.19 až 05.21 hodin v Brně, OC Letmo na XXXXX ulici, bankomat Euronet Komerční banky, snaha muže o 3 výběry hotovosti z bankomatu, kdy 2 byly zamítnuty a 1x bylo vybráno 20.000 Kč. V 08.38 hodin komunikoval dle záznamu obžalovaný Š. s obžalovaným Š., kdy obžalovaný Š. byl v Malenovicích a obžalovaný Š. v Otrokovicích. V 16.33 až 17.00 hodin zachycen telekomunikační provoz SIM karty obžalovaného F. v buňce Brno – Líšeň a následně v 17.48 hodin v Břeclavi, v 18.03 hodin Břeclav, XXXXX, kdy krátce na to v 18.06 hodin dochází k pokusu o výběr finanční hotovosti 20.000 Kč z bankomatu společnosti CE Money Bank v Břeclavi, ulice XXXXX, kde v 18.20 hodin obžalovaný F. komunikuje ze své SIM karty na buňce Břeclav, XXXXX, do 18.23 hodin. Buňky s uvedenými čísly označujícími pořadí, v jakém probíhaly záznamy hovorů ze SIM karty užívané poškozenou Z.V. v období od 14.1.2014 15.00 až 23.59 hodin, tak jak je zachyceno na mapě. Soud již shora zmínil kamerové záznamy, které poskytly bankovní domy, a to jednak k místům, kde byly učiněny pokusy o výběr, resp. se realizovaly výběry z platební karty, které pachatelům vydala poškozená Z.V., která jim pod nátlakem sdělila PIN, přičemž Komerční banka a.s. sdělila, že předala veškeré autorizační záznamy od 14.1.2014 18.30 hodin, které byly zaznamenány prostřednictvím platební karty konkrétního čísla oprávněného držitele platební karty Z.V. s tím, že uvedená platební karta byla dne 15.1.2014 v 06.32 hodin stoplistována jako odcizená. Komerční banka a.s. nezaznamenala dne 14.1.2014 od 18.30 hodin jakýkoliv pokus o transakce či autorizace prostřednictvím další platební karty poškozené V., kterou rovněž nahlásila jako odcizenou. Komerční banka a.s. sdělila, že bankomat, který má v Brně, Nádražní 681/2a, v obchodním centru Letmo není monitorován kamerovým systémem této banky. ČSOB a.s. zaslala záznamy, a to foto z bankomatu ČSOB, který má umístěn na třídě Tomáši Bati 419 v Loukách ve Zlíně, ze dne 15.1.2014 v čase od 0.34.24 do 0.35.18 hodin s tím, že uvedený čas manipulace se může lišit o několik minut od časů uvedených na snímcích z kamerového systému. Na těchto

fotografiích je zachycen muž střední postavy v tmavém oblečení, na hlavě s čepicí s kšiltlem shrnutým do obličeje, který má skloněnou hlavu, kdy obličejovou část si navíc kryje oděvem, který přidržuje levou rukou, když v pravé ruce drží platební kartu, kterou vkládá do bankomatu. GE Money Bank v přípravném řízení sdělila, že předmětný bankomat v Břeclavi, ulice Lidická 3341/138, není sledován kamerovým systémem, tudíž nemohou poskytnout videozáznam. Byl však zajištěn videozáznam z kamery zachycující vstup do podchodu obchodního centra Letmo Brno, na kterém je zachycen muž střední postavy, oblečený v černých botách a kalhotách, v šedé zimní bundě, v čepici s kšiltlem. Z tohoto kamerového záznamu obchodního domu Letmo na ulici Nádražní 2a, Brno, byly zajištěny výstupy z kamerového systému snímající vchod do OD Letmo z podchodu, kde je umístěn bankomat, ke kterému dne 15.1.2014 v 05.18.17 hodin z podchodu přistoupil muž, který s ním manipuloval, v 05.21.27 hodin popsaný muž ukončil manipulaci s bankomatem, odcházel k eskalátoru vedoucí do přízemí OD Letmo.

Soud dále v hlavním líčení provedl důkaz protokoly o odběru pachového vzorku všem obžalovaným, které následně byly podrobeny odbornému zkoumání z oboru kriminalisticko-technické zkoumání v oboru MPI. Z odborných vyjádření bylo zjištěno, že služební psi označili shodu pachových stop odebraných obžalovanému M.Š. s pachovými stopami zajištěnými na pravém rukávu v horní části na mikině poškozené, z oblasti zad na vestě poškozené, z levého rukávu v horní části na mikině poškozené V.. Z dalšího odborného vyjádření se podává, že byla zjištěna vzájemná shoda mezi pachovým vzorkem obžalovaného D.Š. s pachovou stopou zajištěnou v oblasti zad na vestě poškozené V.. Další shoda byla zjištěna mezi pachovým vzorkem odebraným obžalovanému V. a pachovou stopou zajištěnou z pravého rukávu horní části mikiny poškozené a levého rukávu horní části mikiny poškozené Z.V.. V přípravném řízení byly odebrány otisky pachových stop rovněž z dopravního prostředku, a to osobního automobilu značky BMW RZ 8A4 6883, kdy ke snímání došlo od 21.7.2014 do 22.7.2014, kdy vozidlo bylo nalezeno a zajištěno, přičemž odběr otisků pachovým stop byl proveden z pravého zadního sedadla střední sedací části mezi zadními sedadly, sedací části levého zadního sedadla, opěrné části pravého zadního sedadla, střední opěrné části mezi zadními sedadly, levého zadního sedadla, pravého předního sedadla, pravého předního sedadla opěrné části, levého předního sedadla sedací části a levého předního sedadla opěrné části. Průběh provedení tohoto úkonu je přehledně zachycen na pořizované barevné fotodokumentaci. K uvedenému vozidlu soud provedl důkaz kupní smlouvou, kde jako prodávající je označený J.Š. a kupující E.K., předmětem koupě je uvedené vozidlo BMW, které bylo 16.1.2014 prodáno za částku 179.000 Kč vyplacenou prodávajícímu v hotovosti. Uvedené vozidlo je dle technického průkazu od 13.11.2003 registrováno na vlastníka Mobitel, s.r.o., s tím, že 17.1.2008 bylo převedeno na B.D. z Prahy 4, který jej převedl 11.11.2013 na V.B., bytem Praha. Záznam o tom, že by majitelem tohoto vozidla byl obžalovaný Š. v technickém průkazu není zachycen. Obžalovaný Š. doložil smlouvu o koupi uvedeného vozidla od jmenovaného V.B. za 135.000 Kč dne 17.11.2013. Soud provedl důkaz protokolem o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků a to u L.K. z Prahy k vozidlu BMW 530 RZ 8A4 6883, ke kterému uvedl, že toto vozidlo koupil za částku 179.000 Kč přes internet od prodávajícího, který se mu představil v telefonu jako Š., se kterým byl u prodeje i provozovatel vozu. Nechalí udělat technickou, pak jeli k provozovateli, který byl označen jako Š., který si převzal domluvenou kupní cenu. Uvedené vozidlo má v užívání jmenovaný od 16.1.2014, asi 17.00 hod. Uvedenou prohlídku provedly orgány Policie ČR, zajistily

pachové a mikroskopické stopy včetně biologických tak, jak je popsáno v protokole. Z uvedeného motorového vozidla poté byly odebrány otisky pachových stop, jak se podává z protokolu, a zajištěné barevné fotodokumentace. Okolnosti, které uváděl nabyvatel vozidla BMW E.K., se podávají z kupní smlouvy ze dne 16.1.2014, kde je označen jako kupující, obžalovaný Š. jako prodávající a předmětem koupě motorové vozidlo značky BMW za kupní částku 179.000 Kč. Obžalovaný Š. doložil smlouvu, dle které nabyl předmětné motorové vozidlo 17.11.2013 od V.B.. Jak již bylo zmíněno shora, poškozené V. byly snaty pachové vzorky z jejího těla, a to z levého a pravého boku. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví metody pachové identifikace bylo zjištěno, že byla zjištěna vzájemná shoda mezi otisky pachových stop z pravého zadního sedadla předmětného vozidla BMW a srovnávací pachovou konzervou zajištěnou u poškozené V.. Z odborného vyjádření z téhož oboru byla zjištěna vzájemná shoda mezi pachovými vzorky poškozené V. a otisky pachových stop ze střední sedací části mezi zadními sedadly vozidla, tedy z prostředního sedadla, z opěrné části pravého zadního sedadla a střední opěrné části mezi sedadly a opěrné části levého zadního sedadla. Stejně tak byla zjištěna vzájemná shoda otisku pachové stopy, snatého z oblasti zad na vestě poškozené Z.V., z pravého rukávu v horní části na mikině poškozené s pachovým vzorkem osoby svědka T.O.. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, které zkoumalo zajištěné stopy vhodné ke genetické expertíze, zajištěné v rámci prohlídky vozidla BMW, ze kterých měli stanovit profil DNA, bylo zjištěno, že byly stanoveny směsné profily DNA, a to osob mužského pohlaví, které nebyly shodné s genetickými znaky poškozené V.. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie byly zkoumány mikrostopy zajištěné z kapuce mikiny a vesty poškozené V., a dále stopy zajištěné v rámci prohlídky vozidla BMW, kdy bylo obecně prokázáno velké množství drobných fragmentů vláken textilního původu se závěrem, že mikrostopy se s mikrostopami neporovnávají, neboť jako porovnávací materiál se považuje daný textilní předmět, eventuálně vzorek textilie.

Z lékařské zprávy Kroměřížské nemocnice, a.s., chirurgického oddělení ambulance ze dne 15.1.2014 bylo zjištěno, že lékař v čase 05.22 hodin prohlédl poškozenou Z.V., zjistil u ní zhmoždění kolene, očního víčka a palpačně citlivost lebky, doporučil klidový režim.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie v hlavním líčení stvrdil závěry zpracovaného znaleckého posudku. Uvedl, že po proběhlé události došlo u poškozené ke změnám psychiky, které však nebyly detekovány žádným odborným vyšetřením vzhledem k tomu, že posuzovaná odbornou pomoc nevyhledala. Jí popisované psychické změny vykazují dle znalce charakteristiky typické pro posttraumatickou stresovou poruchu. Prognóza této duševní poruchy je dle znalce příznivá, lze očekávat úpravu. Z dostupných údajů znalec dovodil, že psychické obtíže přetrvávaly u posuzované v období dvanácti měsíců od doby projednávané události a vedly k mírnému omezení v běžném způsobu života, dlouhodobé následky nepředpokládá, stejně jako následky trvalé.

Znalec z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická odorologie zpracoval v přípravném řízení znalecký posudek, který stvrdil v hlavním líčení. Znalec uvedl, že z povrchu lidského těla se nepřetržitě odlučují mikročástice, tedy mikrostopy, kterými jsou kožní šupiny, vlasy, ochlupení, pot a kožní maz, kdy tyto mikročástice jsou primárním zdrojem pachové stopy, neboť se z mikrostop odlučují odoranty. Prvotně je člověk zanechává tělesným kontaktem

s prostředím, do okolí člověk sekundárně rovněž kontaktem i spadem odlučuje pachové mikročástice ve formě mikrostop z oděvu, případně z dalších věcí, které užívá. Tyto mikrostopy na sebe vážou molekuly pachu a mohou se tak stát zdrojem sekundární pachové stopy, která však relativně brzo odvětrává a na rozdíl od primární není přímo vázána k místu kontaktu člověka s okolím. Individuální pach člověka je založen na poznatku, že lidské tělo je složeno z buněk obsahujících bílkoviny, lidský pach je podle vědecké teorie založen na rozkladu proteinu, který je doprovázen pachem řízeným konkrétní strukturou DNA. Vzhledem k tomu, že na stejném místě se může kontaktem nebo spadem mikrostop pocházejících z lidského těla kumulovat pach více osob, je dle znalce nutno vždy předpokládat, že kriminalistická pachová stopa může být směsí pachů více osob. Po sejmutí otisků pachových stop nebo pachových vzorků je textilní snímač konzervován ve speciální pachové konzervě, kterou je sterilní, hermeticky uzavíratelná sklenice. Obsah pachových konzerv je ke zjištění pachové shody pachově mezi sebou porovnáván speciálně vycvičeným služebním psem Policie ČR ve funkci biodetektoru. Vnímání pachu psem je nepodmíněným fyziologickým reflexem. Pes je metodou pozitivního podmiňování vycvičen na základě podmíněného reflexu k porovnání shodnosti pachů. Znalec konstatoval, že pokud pachová stopa může obsahovat pachy více osob, tato skutečnost může být příčinou jevů označovaných pojmy „nepravý spojovací pach“ a „pachový přenos“, což při posuzování výsledků pachové komparace je nutné brát v úvahu. Nepravý spojovací pach je dle znalce založen na subjektivním zavinění člověka. Může vzniknout v případě, že osoba přítomná při snímání pachové stopy, zejména pokud došlo ke kontaktu s místem snímání otisků pachové stopy, je následně přítomna i při odběru pachového vzorku porovnávané osoby. V takovém případě není průkazné, zda speciálně vycvičený pes reaguje na pach porovnávané osoby nebo osoby toho, kdo byl přítomen u obou úkonů, tedy jak u odběru pachového vzorku osoby nebo u snímání pachové stopy. Toto riziko se vztahuje především k osobě toho, kdo pachovou stopu přímo snímal a přímo odebírá pachový vzorek osoby. Přenosový pach je založen na faktu, že pachová stopa svým charakterem je zpravidla směsicí pachu více osob. Přenosový pach může dle znalce vzniknout tak, že se předmět nesoucí pachovou informaci na základě své vnitřní struktury stane „snímačem pachu“, takže přenesou nosiče odorantu (mikrostopy) na místo, kde je snímán otisk pachové stopy. Dle znalce se pachovým snímačem mohou stát především oděvy nebo textil, mikročástice, které se stávají nosiči pachu, zadržují na svém povrchu, a odoranty difuzně váže do své struktury. Pokud jsou však získány pachové vzorky všech osob, jejichž pach se nachází v pachové stopě, pak všechny tyto osoby mohou být speciálně vycvičeným psem postupně identifikovány. Znalec konstatoval, že se ve své dlouholeté kriminalistické praxi neseťkal s případem úmyslného pachového přenosu, který však nelze teoreticky vyloučit. Ten, kdo úmyslně přenesou pach jiné osoby, v pachové stopě zákonitě zanechal rovněž svůj individuální pach, což vyjde při pachové komparaci najevo. Neúmyslným přenašečem pachu jiné osoby nemůže být dle znalce kdokoli. Osoba, která přenesou pach jiného, zákonitě musela být v předchozím těsném kontaktu s osobou, jejíž pach přenáší, případně s jejími věcmi, případně tyto věci používat v době vytvoření pachové stopy. Jedná se především o spolupachatele sériové trestné činnosti, osoby žijící ve společné domácnosti apod. To, zda je konkrétní osoba přenašečem pachu jiné osoby, lze dle znalce pachovou komparací zjistit, nikoliv však potvrdit, neboť s místem snímání pachové stopy mohly ve skutečnosti přijít do styku obě osoby. Způsobení pachového přenosu je vyloučeno, pokud pach osoby, která ho měla přenést, není v pachové stopě při komparaci identifikován. Je vyloučeno, aby v pachové stopě nebyl identifikován individuální pach přenašeče, který je

zákonitě vydatnější (vznikl později) než pach přenesený. To znamená dle znalce, že pokud jsou na imobilních místech sejmuty otisky pachových stop, které neobsahují shodné pachy dalších osob, pak tyto osoby, jejichž individuální pach nebyl identifikován v stopě, nemohou být přenašečem konkrétně posuzované pachové stopy. Vzájemný přenos pachů mezi OPS lze vyloučit v případě, že byly snímány z imobilních předmětů nebo předmětů, které prokazatelně tvořily součást interiéru před spácháním trestného činu. U mobilních předmětů by muselo dojít k jejich vzájemnému, a to nikoli letnému, kontaktu, v důsledku nedodržení závazných standardů při jejich snímání a transportu.

Znalec se pak konkrétně vyjádřil k odborným zkoumáním zjištěným v předmětné věci, kdy uvedl, že na základě komparace mezi OPS sejmутých z mikiny poškozené a PVO porovnávaných osob zjistil, že všechny tři sejmuté otisky pachových stop vykazovaly přítomnost pachy obžalovaného M.Š. U M.C. vykazoval pravý rukáv mikiny poškozené přítomnost jeho pachy, nepřítomnost jeho pachy v dalších stopách č. 1 a 3 vylučuje přenos pachy M.Š. do těchto OPS. Ke kontaktu mohlo dojít u obou osob nebo může jít o pachový přenos způsobený M.Š.. Obžalovaný D.Š. zanechal pach na zádovém díle mikiny poškozené. Nepřítomnost jeho pachy v kriminalistických stopách č. 2, 3 vylučuje přenos pachy M.Š. do těchto OPS. Ke kontaktu mohlo dojít u obou osob nebo může jít o pachový přenos způsobený M.Š.. Pokud jde o obžalovaného R.V., bylo zjištěno, že jeho pach byl zanechán na pravém rukávu mikiny a levém rukávu mikiny poškozené. Nepřítomnost jeho pachy v kriminalistické stopě č. 1 vylučuje přenos pachy M.Š. do této OPS. Ke kontaktu mohlo dojít u obou osob nebo může jít o pachový přenos způsobený M.Š.. Znalec zkonstatoval, že z pohledu kriminalistické odorologie otisky pachových stop a pachových vzorků u osob byly provedeny v souladu s pokyny PŘ ŘSPP č. 13/2009, č. 22/2010 a č. 3/2011, tedy při snímání OPS, odběru PVO a vlastní pachové komparaci MPI byly dle znalce v projednávané věci všechny závazné standardy uvedené v citovaných pokynech dodrženy. Znalec se rovněž vyjádřil k okolnosti, po jakou dobu a za jakých podmínek je pachová stopa zachována. Znalec uvedl, že v kriminalistické praxi bylo potvrzeno, že pachová stopa může být zachována z hlediska pachové identifikace od několika vteřin do několika let, kdy záleží na mnoha okolnostech, zejména jak pachová stopa vznikla, zda primárně nebo sekundárně, jak dlouho a v jak intenzivním kontaktu byla osoba s místem snímání otisku pachové stopy, v jakém byla psychickém stavu, např. zvýšené pocení v důsledku psychické tenze, zda pachová stopa byla vytvořena v uzavřeném interiéru nebo exteriéru. Z hlediska kriminalistické identifikace osob je položená otázka dle znalce v naprosté většině případů irelevantní, tedy nepodstatná. Pokud je individuální pachová stopa identifikována, samo o sobě to znamená, že pachová stopa zůstala zachována. Tato otázka by dle znalce měla význam pouze v případě, že její výskyt, případně její zachování, je na základě dalších věrohodných důkazů vyloučen, což by vedlo k podezření, že došlo k omylu v důsledku lidského činitele. Zachování pachové stopy Z.V. na zadních sedadlech osobního motorového vozidla značky BMW 530 RZ 8A4 6883 ke dni 21.7.2014, tedy s odstupem 6 měsíců, je dle znalce reálné. Pachové stopy byly vytvořeny na sedačkách osobního automobilu, jejichž difuzní materiál ve své struktuře dobře váže odorant. Jedná se o uzavřený prostor, takže odvětrávání odorantu je zpomaleno. U poškozené se dá vzhledem k okolnostem únosu a vydírání předpokládat zvýšené vylučování potu v důsledku psychické tenze, a to přibližně po dobu od 18.30 hodin dne 14.1.2014 do 04.00 hodin dne 15.1.2014, což je doba cca 9 hodin. Znalec konstatoval, že dle jeho dlouholetých zkušeností může za těchto okolností pach člověka s vydatností dostačující k pachové identifikaci

skutečně přetrvat několik měsíců. Znalec se dále vyjadřoval k postupu služebního psa Policie ČR při pachové komparaci, uvedl, že pes pracuje zcela samostatně, bez povelů, jako biodetektor, tedy živý nástroj. Speciálně vycvičený pes nevyužívá dlouhodobou pachovou paměť a jeho mentální produkce je v tomto případě minimální, neboť při komparaci bezprostředně reaguje na shodnost porovnávaných pachů podle principů „ano nebo ne“. Na základě vlastních empirických zkušeností i studia odborné literatury za období více než 20 let znalec prohlásil, že ve všech případech, pokud se podařilo objasnit omyl při používání metody MPI, vždy se jednalo o chybu lidského činitele. Znalec se rovněž podrobně vyjádřil k okolnostem, zda pachové stopy zůstávají zachovány v nezměněném stavu i po provedení čištění vodou za použití chemických přípravků sedáků vozidla a jak kožených, tak látkových, pokud stopy byly sejmuty s odstupem 6 měsíců od skutku. Znalec uvedl, že pokud se týká degradace pachové stopy vodou, pak bylo vědeckými pokusy ověřeno, že voda sama o sobě bez dalších příměsí charakter pachové stopy nemění. Pokud pachová stopa přichází do přímého styku s úklidovými prostředky, např. saponáty, dochází k degradaci pachové stopy, která se v důsledku toho stává pro individuální pachovou identifikaci nepoužitelnou. V konkrétním uváděném případě konstatuje pouze svůj odborný kvalifikovaný odhad. Pokud v předmětném případě u vozidla BMW byly sedačky automobilu skutečně čištěny detergenty, tedy odmašťujícími úklidovými prostředky, záleželo by na tom, zda tyto při čištění interiéru vozidla opravdu pronikly až do kontaktu s odoranty poškozené. Pokud ano, pak by dle názoru znalce došlo k jejich degradaci a k pachové identifikaci by byly nepoužitelné. Pokud pachovou stopu pes identifikoval, pak byla zachována.

V hlavním líčení znalec k dotazu stran zopakoval, že jeden z obžalovaných, pokud jde o pachové stopy, vyšel na všech svrscích poškozené, někteří obžalovaní nevyšli vůbec anebo jen na některých stopách. U některých z nich se tak nedá vyloučit pachový přenos tak, jak uvedl ve znaleckém posudku. Přirovnal to k tomu, pokud se chytí oděvu jiné osoby, přitiskne ji na sebe, z jejího oděvu přejde pachová stopa z jednoho na druhého. Všude, kde jsou porovnávány různé osoby, pokud některá chybí v pachové stopě, nemohla být přenašečem. Pokud jsou nalezeny dvě osoby, jsou zde hypoteticky dvě možnosti, to znamená, že buď přišly do kontaktu s pachovou stopou obě tyto osoby anebo dojde k pachovému přenosu z jiné osoby. Chybí-li, nemůže to být přenašeč. Dokonce pachová stopa přenašeče je vydatnější než původní. Pro znalce je nepodstatná otázka, po jakou dobu je pachová stopa zachována, neboť jeho obor vyznává jako jednu z principiálních zásad, že pokud pes speciálně vycvičený identifikuje pach, má se za to, že pach tam přetrvává a pach tam je. Zejména v konkrétním projednávaném případě zjištěné pachové stopy poškozené na sedačkách automobilu, pokud jde o difuzní materiál, poškozená byla ve špatném psychickém stavu, může se potit, pachová stopa se stane vydatnou a pokud ji zachytil pes po šesti měsících i po vyčištění, nebyla zničena ani kyselinou nebo čistícími prostředky. Vzhledem k tomu, že otisky pachových stop se snímají z míst, kde předpokládá kriminalistický technik, že by se mohly nalézt, v případě obžalovaného Š. vyšly tři na mikině či bundě poškozené a mohly dle znalce vzniknout buď tak, že pachatel poškozenou uchopil, nebo v případě, pokud byla zjištěna shoda se stopou sejmutou na zádech mikiny, pak ji držel a byl v přímém kontaktu. Tímto způsobem vzniká dle znalce kontaktní pachová stopa. Na obžalovaného Š. nemohl nikdo z dalších obžalovaných své pachové stopy přenést, protože nikdo z dalších obžalovaných, pokud by byl přenašeč, musel by být jeho pach zachycen ve všech třech stopách. Uvedl, že například u obžalovaného Š., pokud u něj chybí pachová stopa u stopy č. 1, tak dle znalce mohl být v kontaktu

s poškozenou anebo mohl být v kontaktu s obžalovaným Š. a obžalovaný Š. na něho přenesl pach, pokud byli všichni pohromadě, např. ve vozidle apod. Pokud jde o dobu možnosti přenosu pachových stop, znalec uvedl, že je to velmi obecné, dá se to velmi těžko specifikovat, problém je v tom, že na rukou setrvává pachová stopa řádově v minutách, neudrží se pach přenosu, pokud by se držel nějaké věci, může pach zanechat delší dobu. K dotazu státního zástupce v tom směru, že některý ze spoluobžalovaných jezdil s obžalovaným Š. v předmětném vozidle a za situace, že poškozená si sedla nebo lehla na zadní sedadla vozidla a měla tedy kontakt s těmito sedačkami, zda je možný přenos pachu u obžalovaných na její oblečení, znalec uvedl, že objektivně je to možné, aby takto byl přenesen pach. Obhajobou obžalovaného Š. byl znalec dotazován, zda je možný přenos přes oblečení, které jiná osoba vezme a dá do auta obžalovaného, kde následně by byly identifikovány jako pachové stopy poškozené, znalec uvedl, že se k tomu stěží může vyjádřit, neboť pokud je mu známo z obsahu spisu, pachové stopy ze svršků poškozené byly snímány bezprostředně a nikoliv až s odstupem několika dnů, měsíců, kdy je měl dle obhajoby někdo údajně někam podstrčit. K dotazu obhájkyne obžalovaného Š. uvedl, že pokud obžalovaný Š. někdy seděl na zadních sedačkách předmětného vozidla, kde poškozená po nějaké době ležela, pak tam mohlo dojít k přenosu pachové stopy ze zadního dílu mikiny, což již konstatoval ve svém znaleckém posudku. Pokud bylo specifikováno, že obžalovaný Š. měl uvedeným vozidlem s obžalovaným Š. jet na vánoce roku 2013 ze Zlína do Vídně a zpátky a poškozená se ve vozidle měla vyskytovat 14.-15.1.2014 na zadních sedačkách, znalec potvrdil, že tímto způsobem se mohl přenést pach z obžalovaného Š. na zádový díl mikiny poškozené. Konkrétně k obžalovanému V. znalec uvedl, že tento nemohl být přenašečem pachu směrem k osobě obžalovaného Š. a pokud jeho pach byl zajištěn na pravém rukávu mikiny poškozené, pak dle znalce se tam pach obžalovaného V. mohl dostat buď přímým kontaktem s ošacením poškozené nebo pachovým přenosem od obžalovaného Š. nebo z auta, kde se poškozená nacházela, tak, jak se k tomu zmiňoval u obžalovaného Š..

K osobám obžalovaných soud dále provedl důkazy osobními materiály a to zprávami z místa bydliště, eventuálně od zaměstnavatele, opisy z evidence rejstříku trestů fyzických osob, zprávami o průběhu dohledu, potvrzeními o majetkových, výdělkových poměrech a případně rozhodnutími soudů v trestních věcech některých obžalovaných.

K osobě obžalovaného V. bylo zjištěno, že nemá záznam v opise z evidence rejstříku trestů fyzických osob. Obžalovaný L.F. má od roku 1994 do roku 2013 pět záznamů v opise z evidence rejstříku trestů fyzických osob, zpravidla pro majetkovou trestnou činnost, avšak zpravidla vždy byl odsouzen k trestům odnětí svobody, jejichž výkon byl podmíněně odložen a soudem bylo rozhodnuto, že se ve zkušební době osvědčil, v případě posledního odsouzení, které vyslovil Okresní soud v Břeclavi 12.7.2012 pod sp. zn. 1T 168/2011, mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody za trestné činy § 248 odst. 1, 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., a za trestný čin dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., v trvání 18 měsíců se zkušební dobou na 42 měsíců a peněžitý trest, který zaplatil 29.11.2012. Jeho odsouzení bylo amnestováno rozhodnutím prezidenta republiky z 1.1.2013, článek IV/1b,3, tedy se na obžalovaného F. hledí, jako by odsouzen nebyl. Obžalovaný D.Š. má v opise z evidence rejstříku trestů fyzických osob dva záznamy, kdy byl odsouzen jednak v roce 2000 Okresním soudem ve Zlíně pod sp. zn. 2T 19/99 pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. a dále Krajským soudem v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne

19.1.2005 pod sp. zn. 29T 22/99, kdy mu byl k původnímu odsouzení uložen trest souhrnný za sbíhající se trestné činy zpronevěry dle § 248 odst. 1, 2 trestního zákona a podvodu dle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který vykonal 22.12.1998 a odsouzení má zahlazeno rozhodnutím Okresního soudu ve Zlíně z 2.6.2009, sp. zn. 31Nt 1002/2009. Obžalovaný M.Š. byl dle opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob 6x soudně trestán, a to vždy pro trestnou činnost násilného charakteru, opakovaně byl uznáván vinným trestnými činy ublížení na zdraví dle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1 trestního zákona, výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákona. Poslední odsouzení vyslovil Okresní soud v Uherském Hradišti dne 30.6.2011 pod sp. zn. 13T 223/2010, tímto byl uznán vinným trestným činem vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, jehož část byla dílem amnestována rozhodnutím prezidenta republiky z 1.1.2013, článek III odst. 2. Protože obžalovaný Š. byl propuštěn z vazby a vazba byla nahrazena dohledem probačního úředníka, soud prováděl důkazy rovněž průběžnými zprávami o průběhu dohledu, ze kterých bylo zjištěno, že dohled plní svůj výchovný účel.

Soud zamítl další důkazní návrhy na výslech svědků obhájce Mgr. O., M.S., K., P., opětovný výslech svědkyně Z., vyžádání souřadnic hovorů a výslech svědkyně V. starší. Dle judikatury Ústavního soudu, a to usnesení sp. zn. I ÚS 234/04, I ÚS 272/09, není povinností soudu vyhovět každému důkaznímu návrhu, který účastník řízení navrhne. Je regulérní navržený důkaz neprovést, jestliže skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, není-li navržený důkaz způsobilý ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost anebo je-li odůvodněně nadbytečný, jelikož skutečnost, k níž má být proveden, byla již dosavadním řízením bez důvodných pochybností ověřena nebo vyvrácena. Pokud jde o výpověď svědkyně I.Z., tato již soudem byla v hlavním líčení vyslechnuta a strany trestního řízení měly možnost klást svědkyni dotazy a k její výpovědi se vyjádřit. Další provedené důkazy nevedou soud k závěru, že by bylo nutné se svědkyně dotazovat na cokoli jiného, když ani obhajoba obžalovaného Š. nenastínila, k jakým otázkám by měla být nově vyslechnuta. Pokud jde o navrhovaný důkaz výslechu svědkyně V. starší, tedy matky poškozené, soud nepovažuje výslech této svědkyně za podstatný, když k okolnostem, za jakých kontaktovala svoji matku poškozená poté, kdy byla pachatelem únosu propuštěna, vypovídala zcela dostatečně sama poškozená Z.V. a soud nepovažuje za nutné cokoli dalšího v tomto směru dokazovat, zejména pokud jde o případné ověření, za jakou dobu mohla dojet do místa, kde svoji dceru prokazatelně, nejen dle výpovědi poškozené Z.V., ale i dle výpovědi svědka Ch., který poškozené poskytl svůj mobil, bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno a nemá podstatný vliv na rozhodnutí ve věci samé. S ohledem na výslech jak svědkyně Z., tak svědků K. a K., soud nepovažuje za nezbytné vyslechnout matku svědkyně K. M.S., aby se vyjádřila k okolnostem případné návštěvy obžalovaného Š. a svědkyně Z. u K. dne 14.1.2014, když v tomto směru soud provedl postačující dokazování. Stejně závěr soud zaujal k případnému výslechu svědků K. a P., policistů, kteří se stěžují mohou vyjádřit k okolnostem podstatným, týkajícím se skutkových zjištění, kterým nebyli přítomni, a soud tento návrh považuje rovněž za nadbytečný. Okolnost vyžádání souřadnic telefonního hovoru ze dne 14.1.2014 v 19.18 hodin je prokázán dalšími provedenými důkazy již shora citovanými a je rovněž nadbytečný. Pokud je navrhován novým obhájcem obžalovaného Š. výslech jeho předchozího obhájce Mgr. O. v procesním postavení svědka,

soud nepovažuje za vhodné vyslýchat obhájce obžalovaného ve věci k okolnostem, na jaké obhajobě se s obžalovaným shodli a jakým směrem byla obhajoba vedena. Těmito důvody byl soud veden, když tyto důkazní návrhy obhajoby pro nedůvodnost a nadbytečnost zamítl.

Soud tak dospěl k závěru, že v hlavním líčení provedl a shromáždil důkazy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, kdy zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy soud následně dle § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že dne 14.1.2014 v době kolem 18.30 hodin v Kroměříži na ulici XXXXX na parkovišti před domem č.p. XXXXX byla napadena poškozená Z.V., nejdříve jednou osobou mužského pohlaví, ke které se následně přidal druhý muž, kdy jeden z nich ji dlaní jedné ruky uchopil přes ústa, druhou ji objal přes obě paže a břicho a přesto, že se poškozená snažila vyprostit, bránit, volala o pomoc, za pomoci druhého pachatele ji tito dva muži natlačili do osobního motorového vozidla značky BMW 530D 560L šedé metalické barvy RZ 8A4 6883, jehož majitelem v této době byl otec obžalovaného Š. J.Š., ačkoliv jej užíval toliko obžalovaný M.Š.. Tato skutečnost se podává z neměnné přesvědčivé hodnověrné výpovědi poškozené Z.V., která vypovídala nejenom o této okolnosti, ale i následujících skutečnostech svého násilného držení a požadování finančních prostředků před soudem zcela shodně jako v přípravném řízení, eventuálně pokud některé okolnosti neuváděla v detailech zcela shodně, odkázala na dobu, která uplynula nejen od spáchání činu, ale rovněž od jejího výslechu v přípravném řízení a nicméně všechny okolnosti, které uváděla ve svých výpovědích, označila za pravdivé. Bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že poškozená v tuto dobu byla násilím natlačena oběma muži za přítomnosti dalšího muže, který byl řidičem, do předmětného vozidla užívaného obžalovaným Š., neboť, jak se podává z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví pachové identifikace a ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví odorologie, její pach byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností, označen speciálně vycvičeným služebním psem Policie ČR, který není ovlivnitelný tak jako lidská osoba, na zadních sedačkách předmětného vozidla. Pokud obhajoba zpochybňovala, že by pach poškozené mohl být nalezen v předmětném vozidle i s odstupem několika měsíců, neboť bylo prokázáno z výpovědi obžalovaných Š. a Š. a rovněž z důkazů listinných, že předmětné vozidlo obžalovaný Š. bezprostředně po činu 16.1.2014 prodal a den předtím jej nechal vyčistit, jak o tom vypovídají i slyšení svědkové B., D., znalec zcela jasně uvedl shodně se závěry svého znaleckého posudku, že pokud se poškozená nacházela po dobu cca 9 hodin v uzavřeném motorovém vozidle, tedy v interiéru, sedačky vozidla jsou z materiálu, který dobře přejímá pachy, poškozená nepochybně v důsledku dlouhodobého stresu měla zvýšené vyměšování potu a odorantů, pak její pachové stopy se ve vozidle na zadních sedačkách mohly zachovat, resp. bez jakýchkoliv pochybností zachovaly, pokud je tam zcela jednoznačně identifikoval služebně vycvičený pes Policie ČR. Pokud svědkyně Z.V. uvedla, že nikdy vozidlem obžalovaného Š. zn. BMW ani jiným nejela, musela se její pachová stopa do vozidla užívaného obžalovaným Š. dostat právě v noci ze dne 14.1.2014 na 15.1.2014 a to tak, že se do vozidla byla natlačena dvěma muži – kdy jedním z nich byl s ohledem na závěry odborného kriminalistického zkoumání metody MPI, znaleckého posudku z oboru odorologie obžalovaný Š., který jí držel kolem těla oběma rukama, a za pomoci neustanoveného spolupachatele ji násilím dostali do vozu a vozili ji v něm několik hodin s úmyslem získat peníze. Svědkyně V. rovněž popřela, že by kdykoliv půjčovala či dávala své ošacení svědkyni

Z., která s tímto tvrzením přišla v rámci své výpovědi před soudem, aniž by tuto skutečnost zmínila ve své původní výpovědi. Není tak pochyb o nevěrohodnosti výpovědi svědkyně Z., dlouholeté družky obžalovaného Š., která má důvodnou snahu jej svým svědectvím vyvinít z trestné činnosti. Svědkyně Z.V. ve své výpovědi velmi podrobně a detailně popsala, jakým způsobem s ní nakládali pachatelé trestného činu s tím, že ji oslovovali křestním jménem „Z.“, tykali jí, mluvil s ní zejména jeden z mužů, druhý jen sporadicky a řidič mlčel, vozili ji po různých místech, které nemohla popsat, neboť bezprostředně poté, co byla násilím dovlečena a natlačena na zadní sedačky vozidla, jí jeden z pachatelů na hlavu dal plátěný pytel, aby nemohla vnímat. Soud je přesvědčen, že toto opatření bylo činěno z důvodu, že pachatele mohla poškozená poznat z důvodů, že buď se s nimi již poznala v minulosti, eventuálně pokud řidič se vůbec nezapojoval do rozhovoru, bylo to z důvodu, že byl rovněž poškozené znám a mohla by jej identifikovat podle hlasu. Na základě provedených důkazů, které soud zmínil, lze dovozovat, že tímto řidičem mohl být obžalovaný Š., kterého poškozená znala a který vůbec nehovořil, neboť při rekognici podle hlasu poškozená jeho hlas poznala s tím, že jeho hlas zná. Řidič tedy musel být známým poškozené a musel důvodně předpokládat, že pokud by promluvil, poškozená by jej identifikovala. Při rekognici podle hlasu, které se dobrovolně účastnili všichni obžalovaní, poškozená V. uvedla k obžalovanému Š., že by se mohlo jednat o hlas jednoho z pachatelů, kteří ji unesli. Svědkyně dále uvedla, co bylo podstatou jejího únosu, a to, že pachatelé po ní požadovali celou dobu výkupné 100.000.000 Kč, které pronesl jeden z únosců a označil jako „sto kostek“, čemuž svědkyně rozuměla jako 100 milionů korun, druhý z pachatelů, ten, co seděl vzadu vedle ní, jí řekl, že ji pustí, pokud jim slíbí, že druhý den tyto peníze přinese. Tento nátlak činili nejen slovní, ale i násilný, neboť poté, co byla násilně vtažena do vozu, byla udeřena do hlavy, dostala pytel na hlavu a byla spoutána, a neustále byla dotazována na to, kde ona, resp. její otec, svědek V., o němž bylo známo, že podnikal a byl odsouzen pro krácení daní, může disponovat s mnohamilionovými částkami, má tyto peníze ukryté. Pachatelé po ní požadovali sdělení, kde se peníze nacházejí, kde má klíče od domu a zaměstnání. Svědkyně dále uvedla, že jí byla odcizena peněženka a dvě platební karty, přičemž z důvodu obav o život a zdraví pachatelům sdělila PIN k jedné z karet, když k druhé si nebyla schopna vzpomenout. Z této karty následně zjistila, že bylo vybráno 20.000 Kč a pachatel se opakovaně pokusil o výběr další finanční hotovosti. Svědkyně se pokusila popsat pachatele, avšak s ohledem na to, že měla omezenou možnost vnímání, tento popis nebyl pro soud zcela rozhodný. Neměnnou, detailní, přesvědčivou, nezaujatou výpověď svědkyně V. soud hodnotí jako hodnověrnou. K obžalovaným nemá žádný vztah, který by ji měl vést ke křivé výpovědi. Za další důležitý důkaz soud považuje pachové stopy, které zanechala poškozená V. ve vozidle užívaném obžalovaným Š., který vozidlo koupil nedlouho před činem, v polovině listopadu roku 2013 a prodal ho, zbavil se ho bezprostředně po činu, kdy ho nechal, dle svého mínění, důkladně vyčistit. Pokud se obžalovaný Š. hájí tím způsobem, že vozidlo zakoupil za výhodnou částku a prodal ho za účelem zisku, pak částka, za jakou vozidlo nabyt a která je uvedena v neověřeném opisu kupní smlouvy, není zcela relevantní a bylo by skutečně jen velkou shodnou náhodou, že by obžalovaný Š. vozidlo užit k činu prodal z důvodu zisku a nikoliv těch, které uvedl soud, tedy hned druhý den po takto závažném činu, aby se zbavil příp. stop. O tom, že obžalovaný Š. měl zájem dostat se do blízkosti poškozené V., se podává z výpovědí slyšených svědků – O., K., C., kteří ve svých výpovědích zmiňují rovněž rozhodnutí obžalovaného Š. dostat se k penězům V. i násilím, kdy svědkové K. a C. toto prohlášení obžalovaného Š., pronášené v přítomnosti obžalovaného Š., slyšeli, což potvrdili ve svých

výpovědích shodně jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, a podezření, resp. své přesvědčení o tom, že organizátorem a hlavním pachatelem a jedním z pachatelů tohoto trestného činu je obžalovaný Š., prezentoval obžalovaný Š. i ve svém výsledku ve vazebním zasedání za přítomnosti svého obhájce před soudcem. Pokud obžalovaný Š. zpochybňuje toto prohlášení obžalovaného Š., který jej neodvolal, neprohlásil za nepravdivé před soudem v hlavním líčení, údajnými vztahy mezi tehdy dozorujícím státním zástupcem JUDr. K. a obhájkyň obžalovaného Š. JUDr. M.J.V., soud toto prohlášení, učiněné až v samotném závěru hlavního líčení, vnímá jako jednu z posledních možností, které využil obžalovaný Š. po provedeném dokazování, kdy již nebyl sto napadnout relevantní důkazy, které soud provedl v hlavním líčení a které v mnoha směrech jsou objektivní a průkazné a jeho osobu zcela jednoznačně usvědčují z organizování a z provedení této sofistické trestné činnosti. Obžalovaný Š. na svoji obhajobu uvedl, že každé úterý a čtvrtek, tedy i 14.1.2014 sledoval doma s přítelkyní T.V. oblíbený seriál. Svědkyně V. mu obhajobu potvrzuje. Tato nevyznívá zcela přesvědčivě, když přítelkyně obžalovaného má nepochybně zájem na jeho vyvinění. Ve vazebním zasedání obžalovaný Š. uvedl, že má důvodné podezření na obžalovaného Š. a rovněž obžalované V. a F., že se dopustili únosu a loupeže vůči poškozené Z.V.. To zdůvodňoval zejména chováním obžalovaného Š., který o vánocích 2013 hovořil o tom, že V. budou dlouho sedět, poškozená je sama venku a určitě tedy hospodaří s velkými penězi. To měla být motivace obžalovaného Š. k realizaci únosu. Je mu rovněž známo, že obžalovaný Š. má propojení na Slovensko, město Skalici, což je kousek od Holíče, kde se měl pohybovat obžalovaný F.. Obžalovaný Š. se v době únosu měl také setkávat s obžalovaným V., ke kterému obžalovaný Š. uvedl, že jeho finanční situace tehdy nebyla nejlepší a po únosu si měl koupit nějaké věci, ačkoliv předtím uváděl, že peníze nemá, a obžalovaný V. měl rovněž kovová pouta, která obžalovanému Š. ukazoval. Obžalovaný Š. dále konstatoval, že je mu známo, že otec obžalovaného Š. má vlastnit chatu někde směrem na XXXXX, tedy v místech, kde měla část únosu být provedena, tedy nedaleko v poli, kde se dle obžalovaného Š. dá v klidu zastavit, domluvit se, zavolat. Ze všech těchto skutečností si tak dovodil, že pachateli násilného trestného činu vůči poškozené Z.V. jsou obžalovaný Š. a jeho kamarádi obžalovaní V. a F.. Tuto svoji výpověď označil za pravdivou obžalovaný Š. i v hlavním líčení. Naznačil ovlivňování své osoby v přípravném řízení obhájcem JUDr. K., kterého mu tehdy doporučil obžalovaný Š., ale následně zjistil, že tento obhájce se jej snaží přimět k tvrzením, že za vším stojí policie, resp. svědek Mgr. O., ať nevypovídá po pravdě a obžalovaný Š. tak cítil, že je zneužíván, proto si obhájce změnil. Obžalovaný Š. rovněž potvrdil jako svědkové shora, že v září 2013 měl obžalovaný Š. náznaky ve vztahu k poškozené V., že jí plánuje udělat to samé, co T.O., tedy naložit do auta, do kufru a někam odvézt. V podstatě shodně o této poslední větě, kterou měl pronést obžalovaný Š. ve vztahu k poškozené V., vypovídají i svědkové K. a C., kdy svědek K. potvrdil, že slyšel termín „akce T.“, což znamenalo naložení někoho do kufru a odvezení, kdy tento termín slyšel od obžalovaného Š. a původně T. měl být svědek T.O.. K obžalovanému svědek uvedl, že tento je agresivní, konfliktní, vyvolává rvačky, neumí vydělat peníze, napadá lidi, dělá problémy a pořád chtěl někoho nakládat do kufru, aby pak po někom mohl žádat peníze. Svědek potvrdil, že v jednom případě na zahradě u svědka C. slyšel od přítomných obžalovaných Š. a Š., že se chtějí dostat k Z.V., že jde o peníze, což říkal obžalovaný Š., kdy obžalovaný Š. se chlubil i tím, že má zabijáky na Slovensku, že má svoje lidi. V přípravném řízení svědek K. specifikoval, že při rozhovoru obžalovaných Š. a Š. na zahradě u svědka C. na podzim roku 2013 zaslechl „Z., akce T.O.“, z čehož dovodil, že naložena do auta by mohla být i poškozená. Svědek K. rovněž uvedl, že

poté, co se událost stala, předtím, než byl slyšen na policii jako svědek, ho navštívil obžalovaný Š., který mu sdělil, že to nechtěl udělat, že byl zmanipulovaný obžalovaným Š.. Obžalovaný Š. mu řekl, že poškozenou plánovali unést a že ji unesli. Svědek K. vyjádřil svůj názor, že ze všech těchto skutečností, které jsou má známé, si dovedl, že únos poškozené V. zrealizovali obžalovaní Š. a Š. a další lidi. Uvedl, že z obžalovaných má obavy, obžalovaný Š. se ho snažil vmanipulovat do nějaké akce GIPS proti svědku J.O., aby proti němu křivě svědčil, neboť obžalovaný Š. chtěl svědka J.O. zničit. Totot tvrzení svědka podporuje výpověď obžalovaného Š.. Pokud svědek K. proti tomuto vypovídal na GIPS, bylo to ze strachu právě z obžalovaného Š.. Výpověď tohoto svědka K., která se s výjimkou drobných detailů, které přičítá svědek odstupu času, neliší od jeho výpovědi z přípravného řízení, navazuje na výpověď svědka C., který vypovídá v podstatě obdobně s tím, že obžalovaný Š. se ho ptal na finanční situaci rodiny V.. Obžalovaný Š. se netajil tím, že zbohatne jakýmkoliv způsobem, ať to půjde po dobrém nebo po zlém, a potvrdil rovněž výpověď svědka K. v tom směru, že z úst obžalovaného Š. slyšel slova „zlikvidovat, naložit do kufru“. Svědek C. se netají tím, že z obžalovaného Š. jako násilníka má strach, neboť mu opakovaně vyhrožoval, potvrdil, že obžalovaný Š. měl poměr s paní O. a z toho důvodu se snažil obžalovaný Š. zničit jejího manžela, svědka O., kdy se snažil přesvědčovat lidi, aby vypovídali proti bratrovi svědkovi Mgr. J.O. na GIPS. Pokud jde o hodnověrnost svědka C., tento uvedl, že byl dlouholetým známým a kamarádem obžalovaného Š., nikdy s ním neměl žádný problém. Rovněž obžalovaného Š. zná z výkonu trestu, kde se seznámili. S tím se přestal kamarádit v okamžiku, kdy zjistil, že má poměr se ženou svědka. Soud má za to, že i přiznaná manželská nevěra by stěžila vedla svědka k nepravdivé výpovědi, zejména pokud obsahuje informace, které soud zjistil z výpovědi dalších slyšených svědků, jak ve vztahu k obžalovanému Š., obžalovanému Š. i svědkovi J.O.. Rovněž tento svědek potvrdil, že obžalovaný Š. ho navštívil a k únosu poškozené V. mu sdělil, že on sám za nic nemůže, že všechno je vina obžalovaného Š., který ho tehdy manipuloval a obžalovaný Š. se chtěl od celé věci distancovat. Z výpovědi svědků lze vyvodit, že se jim v podstatě po činu obžalovaný Š. nepřímou přiznal k jisté spoluúčasti či alespoň povědomí o únosu poškozené V., kdy za organizátora akce označil obžalovaného Š.. Byl vyslechnut svědek B., který zaměstnával krátce před skutkem obžalované Š. a Š., měl s nimi blízký vztah. Tento vyslovil podezření, že trestní řízení mohl zmanipulovat svědek T.O., přesto následně uváděl v rozporu s tímto svým tvrzením, že obžalovaný Š. byl v dobrých vztazích se svědkem T.O.. Skutečnost, že svědek R.B. by mohl mít zájem vypovídat ve prospěch zejména obžalovaného Š., potvrzuje svědkyně R.H., která jako OSVČ zpracovávala účetnictví i pro firmu poškozené V., přičemž ke konkrétnímu dni 14.1.2014 svědkyně uvedla, že toho dne od 18.30 do 22.30 hodin ji doma navštívil svědek B. a přišlo jí to divné, protože neměl důvod se u ní zastavovat, nic neprojednávali, předtím se u ní stavoval výjimečně a připadalo jí po celý večer, že se snaží hovor úmyslně protahovat, aby se mohl zdržet a pokud mu pár dní nato, kdy již se vědělo o únosu poškozené V., nastínila, jestli si k ní jde opět udělat alibi, tvářil se překvapeně a od té doby ho neviděla. Tato svědkyně k obžalovaným nemá žádný vztah, soud nezjistil skutečnosti, které by ji měly vést k nepravdivé výpovědi, která je poměrně přesná, jasná, přesvědčivá a vyplývá z ní podezření na jistou účast svědka B. na projednávané trestné činnosti. Nicméně blízký vztah svědka B. k obžalovaným Š. a Š. vyplývá z provedených důkazů, zejména výpovědi svědků i z kamerových záznamů, kdy se s nimi setkal na čerpací stanici v Tlumačově 9.2.2014 a do současné doby zaměstnává obžalovaného Š. jako provozního. Z výpovědi svědků se podává návaznost obžalovaných Š. a Š. na svědka B., kteří

měli plnit jeho zájmy proti konkurenci a svědkovi T.O.. Výpověď svědka B. tak soud nepovažuje za nestrannou a objektivní. Pokud obžalovaný Š. nastiňuje, že účast na trestné činnosti, eventuelně snahu na obvinění jeho osoby z této trestné činnosti, měli mít svědkové T.O. a Mgr. J.O., soud tyto vyslechl v procesním postavení svědků, kteří to rozhodně vyloučili, kdy svědek T.O. uvedl, že zná obžalované Š. a Š., obžalovaného Š. zaměstnal ve své realitní společnosti a následně mu svědek B., který se zaobírá stejnou činností, představil obžalovaného Š. a nabídl ho jako možného zaměstnance s tím, že je sociálně slabý a nemá práci, a proto i obžalovaného Š. svědek T.O. zaměstnal, i když nebyl nijak zvlášť aktivní, pak byl odsouzen za nějaký nátlak na starší paní a před nástupem trestu se měl skrývat u rodičů své přítelkyně. Obžalovaný Š. ho pak kontaktoval dopisy z vězení, omlouval se mu za zpronevěru nějakých peněz, kdy šlo asi o 300 – 400.000 Kč jako doplatek kupní ceny. Svědek T.O. uvedl, že po propuštění obžalovaného Š. z výkonu trestu ho tento kontaktoval se svědkem B. a svědek T.O. se snažil obžalovaného Š. nějakou dobu podporovat. Rovněž tento svědek potvrdil, že obžalovaný Š. začal mít zájem o svědkyni Z.V., neboť věděl, že rodina V. měla transakce se svědkem B. a svědek T.O. byl přímo obchodním partnerem R.V. a k této rodině měl blízko a za svědkyní V. docházel pravidelně v rámci obchodní záležitosti. Svědek potvrdil, že toho chtěl využít obžalovaný Š., který ho neustále tlačil k tomu, aby mu sjednal schůzku u Z.V. a bylo to na jeho naléhání. Schůzku T.O. u poškozené domluvil, potkali se zde pouze jednou, pak odešli, ukázala jim jen nějaké výpisy z účtů, neproběhla žádná komunikace. Krátce nato mu obžalovaný Š. a svědek B. začali vyhrožovat z důvodu, že spolupracuje s V. a ne se svědkem B.. Některé útoky ze strany obžalovaného Š. projednávají orgány Policie ČR, kdy šlo např. o najíždění autem. Svědek T.O. uvedl, že pokud se obžalovaný Š. hájí způsobem, že proti němu vypovídá nepravdu z důvodu, že měl mít obžalovaný poměr s jeho ženou, pak svědek T.O. uvedl, že již delší dobu měl s manželkou osobní problémy, podával žádost o rozvod, takže této skutečnosti namítané obžalovaným nepřikládal zas až takový význam. Z výpovědi svědka T.O. bylo zjištěno, že svědkyně Z.V. ho krátce po činu kontaktovala a naznačila mu, že si myslí, že pachatelem je jejich společný známý a že věc byla ohlásit na policii. Svědek si to vykládal tak, že mu naznačovala, že by to mohl být obžalovaný Š.. Rovněž tento svědek potvrdil výpověď svědkyně H., která dělala účetní svědkyni V., která mu povídala o podivné návštěvě svědka B., se kterým neměla přátelský vztah a v den, kdy se skutek stal, ji ve večerních hodinách zničehonic přijel domů navštívit, a v podstatě nechtěl její bydliště opustit, a to ani poté, kdy už svědkyně šla spát. Svědek uvedl, že jeho bratr Mgr. J.O. pracuje u policie, s tímto neřešil přepadení svědkyně V., bavili se pouze obecně. Pokud se vyjádřil k obhajobě obžalovaného Š., že svědek T.O. je zhrzený manžel a snaží se přesvědčit bratra, ať nějakým způsobem zmanipuluje důkazy, svědek toto rozhodně vyvrátil s tím, že jeho bratr v podstatě obžalovaného Š. nikdy neviděl, nikdy se s ním nepoznal, byť byl projednáván GIPS na základě udání obžalovaných Š. a Š., potažmo svědka K., který pak celou věc stáhl. Svědek K. potvrdil, že byl k nepravdivému udání obžalovaným Š. přiměn. Z výpovědi svědka bylo zjištěno, že za celou touto věcí má být svědek B. z důvodu, že svědek B. má nedořešenou situaci s rodinou V., se kterou je v dobrých obchodních vztazích právě svědek T.O.k. Svědek popřel, že by půjčoval svědkyni V. nějaké osobní věci. Pokud byla zjištěna jeho pachová stopa na ošacení poškozené V., zdůvodnil to tím, že se se svědkyní aktivně potkával a mohlo dojít k přenosu pachu například u ní v kanceláři, kdy sedával i na její židli. Půjčoval však věci na snowboard obžalovanému Š. a těmito věcmi dovozuje, že se z nich mohl dostat jeho pach do BMW obžalovaného Š.. Výpověď svědka T.O. koresponduje s výpovědí Mgr. J.O., který uvedl, že by pracuje u

Policie ČR, o celé kauze ví pouze z médií a z města Kroměříže, když až do června 2014 sloužil v Praze u Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a až z důvodu narození dcery se v červnu 2014 nechal přeložit na zlínskou kriminálku. Nijak se však nepodílel na vyšetřování této trestní věci. Pokud mu kdokoliv z občanů něco k věci sdělil, učinil o tom úřední záznam a předal kolegům, kteří věc vyšetřovali. Informace nijak nevyhledával, oslovili ho různí lidé, např. svědkové K., C., bratr, svědek K., neboť celá Kroměříž kauzou žila. Obžalovaného Š. považuje za dlouholetého kamaráda, který zničehonic po nějaké době na něj podal trestní oznámení, ale následně se mu obžalovaný Š. za trestní oznámení omluvil s tím, že k tomu byl přemluven obžalovaným Š., svědkem B. a JUDr. K.. Z výpovědi shora citovaných svědků se soudu podává informace, jaké byly vzájemné vztahy mezi obžalovanými a svědky, kdy zejména obžalovaný Š. byl podporován svědkem B., se kterým měl nadstandardní vztahy, kdy na doporučení svědka B. byl zaměstnán svědkem T.O., se kterým udržoval v podstatě dobré vztahy i poté, co se vrátil z posledního výkonu trestu. Svědek T.O., a v podstatě všichni další slyšení svědkové, neměli rozpory s obžalovaným Š. a neměli důvod nevěřit obžalovanému Š., který jim sdělil informaci, že pachatelem loupeže na poškozené V. měl být obžalovaný Š. a potažmo i obžalovaný Š., který se snažil obhájit tím, že byl do věci pouze vmanipulován, nicméně svědkům K., C. nepopřel, že se této s obžalovaným Š. účastnil. Obžalovaný Š. naznačuje, že svědkové vypovídají úmyslně v jeho neprospěch. Soud proto zvažoval i okolnosti, které by svědky mohly vést k nepravdivým výpovědím, přičemž svědkyně H. k obžalovanému Š. nemá žádný vztah, stejně jako poškozená V., svědkové K., C., T.O. byli dlouhá léta v dobrých vztazích s obžalovanými Š. i Š., kdy situace se vyhrotila nepochybně z důvodu vlivu svědka B. na obžalovaného Š. až v posledním období, kdy obžalovaný Š. vystupoval negativně vůči těmto svědkům, vyhrožoval jim, některé z nich nabádal k podávání křivého svědectví a trestních oznámení na další občany a svědky, např. svědka Mgr. J.O., ovšem s ohledem na vzájemnou propojenost výpovědí svědků, které nevyznívají jako domluvené, ba naopak z postoje svědků je patrné, že nemají evidentní snahu vypovídat v tak závažné věci v neprospěch obžalovaného Š., soud považuje jejich svědectví za pravdivá, vedená snahou objasnit závažnou úmyslnou trestnou činnost vůči poškozené. Výpovědi svědků přitom korespondují i s výpovědí obžalovaného Š., který do doby, než byl zadržen, měl nadstandardní kamarádské vztahy s obžalovaným Š. a v podstatě byli nejbližší přátelé a spolupracovníci, tedy ani u obžalovaného Š. soud nezjistil důvod, proč by měl vypovídat o účasti obžalovaného Š. na projednávané trestné činnosti, byť jak se podává z výpovědí slyšených svědků, kterým se bezprostředně krátce po propuštění ze zadržení obžalovaný Š. doznal, této se měl s obžalovaným Š. účastnit i on, resp. ne, že by toto sděloval takto výslovně, ale naznačoval, že do určité pozice byl obžalovaným Š. vmanipulován. Pokud jde o obhajobu obžalovaného Š. a hodnocení hodnověrnosti jeho výpovědi, soud konstatuje, že tvrzení obžalovaného Š., která uvedl na svou obhajobu a která se v průběhu trestního řízení měnila, byla provedenými důkazy jednoznačně vyvrácena a soud jeho tvrzení považuje za nehodnověrné, zejména pokud jde o tvrzení obžalovaného Š., co činil rozhodného dne 14.1.2014. Soud poukazuje na skutečnost, že obžalovaný od první výpovědi uváděl, že kritického dne byl doma, což mu může potvrdit jeho přítelkyně, svědkyně Z.. Až s odstupem několika měsíců, v podstatě let, při výslechu 1.3.2016, uvedl s jistotou, kde se nacházel, a to se svojí přítelkyní, svědkyní Z., u svědků K. v Kroměříži. Následně začal popisovat, že si návštěvu pamatuje stoprocentně, že se uskutečnila 14.1.2014, že jim otevřela maminka manželů K., na které čekali, neboť byli na třídních schůzkách a ti jim pak přinesli potvrzení ze školy, že třídní schůzky se konaly skutečně 14.1.2014. Svědkyně

Z. uvedla, že o únosu poškozené V., která byla dřív její kamarádkou, se dozvěděla 20.1.2014 od obžalovaného Š., kdy poté byla s obžalovaným na večeři a cestou jim volal svědek B., který ji nabádal, aby poškozené zavolala, zda je v pořádku a být se svědkyni Z. do telefonátu nechtělo, poslala jí pouze SMS, na kterou jí poškozená odpověděla až za několik dní. Soud má za to, že pokud by obě ženy byly kamarádky, jednak by svědkyni Z. do zavolání poškozené nemusel nikdo nutit a jednak by na zaslanou SMS zareagovala svědkyně V. obratem a ne až za několik dní. Svědkyně Z. ve své výpovědi potvrdila, že měla být s obžalovaným Š. 14.1.2014 u manželů K., kam přijeli s obžalovaným před 18.00 hodin a odjeli před 19.30 hodin, kdy K. měli nějaké finanční problémy se splacením hypotéky a obžalovaný Š. jim měl pomoci, schůzku domluvila svědkyně Z.. Když přijeli ke K., otevřela jim jejich matka, neboť K. byli na třídních schůzkách, omlouvali se za zpoždění, pak měli být ještě na nákupech. Když se vrátili, něco řešili s obžalovaným Š., ale ten jim nemohl pomoci, tak odjeli. Pokud byla svědkyně dotazována, zda někdy poté navštívila K., uvedla, že na jaře jim byli s obžalovaným vracet vysavač, bylo to někdy v únoru, nebyla však schopna specifikovat, kolikátého dne to přesně bylo. Pokud byla dotázána soudem, zda je schopna vysvětlit, jak je možné že obžalovaný ve svých původních výpovědích nezmiňoval svědky K., kteří by mu zajistili alibi alespoň na počáteční dobu únosu poškozené, a s těmito přišel až s odstupem let, svědkyně Z. to vysvětlila tím, že když byl obžalovaný Š. vzat do vazby, po několika měsících byla u K.K. na kávě, řekla jí, co se stalo, snažila se po známých, kamarádech zjišťovat, kde mohli ten den s obžalovaným Š. být, a nakonec si u K.K. vybavily, že byli u nich. K osobě obžalovaného Š. svědkyně Z. uvedla, že ten nemá žádný majetek, není na něj nic psané, vše je psané na ni, protože obžalovaný má dluh 300 – 400.000 Kč včetně penále. Přesto si myslí, že byl schopen zodpovědným způsobem v ekonomických situacích poradit manželům K.. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný si na konci listopadu 2013 zakoupil BMW, které prodal následně v lednu. S tímto vozidlem jeli společně s obžalovaným Š. a jeho přítelkyní T.V. ve čtyřech na výlet do Vídně před vánocemi 2013. Svědkyně Z. uvedla, že má věci, které jí darovala svědkyně Z.V., a to různé ošacení. Soud výpověď svědkyně Z. nepovažuje za hodnověrnou. Její tvrzení nejsou podporována žádnými dalšími důkazy, provedenými v hlavním líčení. Zejména svědkyně Z.V. ve své výpovědi neuvedla a rozhodně popřela, že by svědkyni Z. darovala jakékoliv ošacení. Soud je přesvědčen, že tyto skutečnosti uvádí svědkyně Z. a potažmo obžalovaný Š. z důvodu, aby zdůvodnil nález pachových stop poškozené V. ve vozidle BMW, které užíval v noci ze 14.1.2014 na 15.1.2014. Svědkyně Z. jako nejbližší příbuzná, dlouholetá přítelkyně, družka obžalovaného Š., která ho finančně podporuje a žije s ním, má osobní zájem na tom, aby obžalovaný byl vyviněn, a proto vypovídá v jeho prospěch a soud je přesvědčen, že to byla ona, kdo se poté, co byl obžalovaný Š. vzat do vazby, snažila obházet známé a zajistit osoby, které by byly ochotny obžalovanému na kritický večer a noc zajistit alibi. Tyto známé našla s odstupem let u přítelkyně, svědkyně K.K. a jejího manžela. Rovněž výpovědi těchto svědků soud nepovažuje za hodnověrné, zejména s ohledem na rozpory v jejich výpovědích, i celkovou nejasnost a nedůvěryhodnost jejich tvrzení. Svědek K. potvrdil, že jeho manželka má dlouholetou kamarádku I.Z., potvrdil, že obžalovaný Š. se svědkyní Z. u nich byli doma jenom jednou, 14.1.2014, datum si pamatuje z důvodu, že zrovna byli na rodičovských schůzkách. Z výpovědi tohoto svědka se podává, že obžalovaný Š. se svědkyní Z. k nim mohli přijet v 17.30 hodin a svědek K. s manželkou přijížděli domů v 18.15 hodin, neboť předem nebyli domluveni na žádném čase, že by se sešli třeba v 18.00 hodin, prostě jak K. přijeli domů, tak přijeli. Svědkyně Z. jim volala, že už jsou u nich doma. Obžalovaný Š. s přítelkyní u nich

pobyli půl až tři čtvrtě hodiny, nic nevyřešili. Svědkyně K. uvedla, že ji svědkyně Z. informovala o celé situaci rok před výslechem před soudem, tj. v polovině roku 2015 s tím, že obžalovaný Š. je ve vazbě. Popsala jí situaci, že je podezřelý z únosu nějaké paní a mluvily o 14. lednu, kdy toto datum vzešlo od svědkyně Z., že ten den měl obžalovaný Š. být při únosu. Postupně si pak vzpomínaly, co se dělo, a svědkyně si vybavila, že 14. ledna měl její syn třídní schůzky a že tehdy byli domluveni, že k nim obžalovaný Š. se svědkyni Z. přijedou na návštěvu. Svědkyně K. nebyla schopna uvést, kdo návštěvu inicioval, uvedla, že byli domluveni na 18. hodinu, nebyli však doma, protože se s manželem ještě stavovali v obchodě a domů přijeli v 18.15 hodin. Pohoštění pro návštěvu nechystala, jen uvařila kávu. Z uvedeného je patrné, že ve výpovědích svědků K. jsou značné rozpory, zejména z výpovědi svědkyně K. je evidentní, že s odstupem roku a půl po spáchání skutku po 14.1.2014 si měla vybavit poté, co ji svědkyně Z. informovala o tom, z čeho je její přítel, obžalovaný Š., obviněn, a kdy se měl skutek stát, že zrovna 14.1.2014 měl syn třídní schůzky ve škole a že měli schůzku s obžalovaným a svědkyni Z.. Z výpovědi svědkyně K. se podává, že není schopna uvést, kdo návštěvu inicioval, ačkoliv z výpovědi svědkyně Z. i obžalovaného Š. se podává, že to měla být svědkyně K., kdo měl požádat svědkyni Z. o pomoc ze strany obžalovaného Š. o radu s vyřešením hypotéky, což by si jistě svědkyně K. vzpomněla, že zrovna tuto jedinou návštěvu její dobré přítelkyně a jejího přítele sjednala a iniciovala ona, když šlo o tak závažnou skutečnost jako vyřešení nesplacené hypotéky. Další nelogičnost a rozpory ve výpovědích soud spatřuje v tom, že jednak svědek K. uvádí, že nebyli přesně domluveni s obžalovaným Š. a svědkyni Z., kdy přijedou, naproti tomu svědkyně K. uvádí přesný čas, že byli domluveni na 18. hodinu. Přestože svědkyně K. čekala první oficiální návštěvu kamarádky a jejího přítele, kterého měli žádat o radu, přesto nenachystala žádné pohoštění, přesto dle ní na údajně domluvené schůzce v 18.00 hodin manželé K. dle svědkyně ani nebyli doma, byli na třídních schůzkách a pak, ačkoliv dle svědkyně K. měli vědět, že je dojednána schůzka v 18.00 hodin u nich doma, ještě po třídních schůzkách jeli nakoupit, takže se zpozdili. Toto vysvětlení svědkyně K. se zdá soudu krajně nevěrohodným. Pokud iniciuje návštěvu kohokoliv, jistě by si to pamatovala, nepochybně by v domluvený čas byli doma, zejména pokud by někoho žádali o pomoc, rozhodně by schůzku nedomlouvali zrovna na datum, kdy jsou třídní schůzky syna, byli by v 18 hodin doma, na návštěvu by čekali. Z uvedených důvodů soud považuje výpovědi svědků M.K. a K.K. za nevěrohodné s tím, že tyto vypovídají ve snaze pomoci svědkyni I.Z. a potažmo obžalovanému Š.. Soud k tomuto dále zmiňuje, že pokud si svědkyně Z. přesně pamatuje datum, kdy navštívili poprvé s obžalovaným Š. K. 14.1.2014, je pak s podivem, že si nepamatuje druhou a poslední návštěvu, kdy navštívila svědky K. a byla jim vrátit vysavač. Tvrzení obžalovaného Š., že se dle jeho výpovědi ještě po 19. hodině měl nacházet u manželů K. v Kroměříži, nekoresponduje s dalším opatřeným důkazem, a to záznamem SIM karty v této době užívané obžalovaným, kdy bylo zjištěno, že v 17.51 hodin se obžalovaný Š. nacházel v okolí Pravčic, v 18.18 hodin dle buněk byl obžalovaný Š. v Otrokovicích, v 19.17 hodin v Otrokovicích, v 19.44 hodin v Malenovicích. Z uvedeného se podává, že obžalovaný Š. nemohl být před 18. hodinou již na návštěvě u K. v Kroměříži. Za další významné důkazy zajištěné a následně provedené soudem v hlavním líčení soud považuje protokoly o odběru pachových stop, ze kterých je zřejmé, jaké pachové stopy a odkud byly v souvislosti s trestním řízením zajištěny. Jedná se zejména o odběry pachových stop a pachových vzorků z vesty z oblasti zad z mikiny, z horní části rukávu pravé ruky a horní části rukávu levé ruky poškozené V., dále pachové vzorky obžalovaných Š., V., F., Š.. Ke způsobu, jakým probíhá odborné zkoumání

z oboru metody pachové identifikace a závěry zkoumání byly doloženy znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická odorologie, který znalec stvrdil v hlavním líčení. Ze závěru znaleckého posudku a výslechu znalce vyplynulo, že na základě komparace mezi otisky pachových stop sejmutých z mikiny poškozené a pachových vzorků porovnávaných osob bylo zjištěno, že všechny tři sejmuté otisky pachových stop od poškozené vykazovaly přítomnost pachu obžalovaného Š.. Pravý rukáv mikiny poškozené vykazuje přítomnost pachu svědka C., nepřítomnost jeho pachu v kriminalistických stopách č. 1 a 3 vylučuje přenos pachu obžalovaného Š. do těchto otisků pachových stop. Ke kontaktu mohlo dojít u osob nebo může jít o pachový přenos způsobený obžalovaným Š.. Kriminalistická stopa č. 1, tedy zádový díl mikiny, vykazuje přítomnost pachu obžalovaného Š.. Nepřítomnost jeho pachu v kriminalistických stopách č. 2 a 3 vylučuje přenos pachu obžalovaného Š. do těchto otisků pachových stop. Dle znalce ke kontaktu mohlo dojít u obou osob, tedy obžalovaného Š. a svědka C., nebo v jejich případě může jít o pachový přenos způsobený obžalovaným Š.. Kriminalistická stopa č. 2, tedy pravý rukáv mikiny poškozené, a kriminalistická stopa č. 3, levý rukáv mikiny poškozené, vykazuje přítomnost pachu obžalovaného V.. Vzhledem k tomu, že jeho pach je nepřítomný v kriminalistické stopě č. 1, vylučuje to možnost přenosu pachu obžalovaného Š. do otisku pachové stopy. Dle znalce ke kontaktu mohlo dojít u obou osob, tedy obžalovaného V. a obžalovaného Š. s poškozenou V., nebo může jít o pachový přenos způsobený obžalovaným Š.. Individuální pach poškozené V. byl rovněž zákonným způsobem provedenými důkazy identifikován ve všech porovnávaných otiscích pachových stop sejmutých v interiéru předmětného vozidla. Znalec popsal, po jakou dobu je pachová stopa zachována a za jakých podmínek, jak je uvedeno shora. V konkrétním případě pachová stopa poškozené Z.V. byla nalezena v interiéru vozidla na zadních sedačkách, které jsou z materiálu, který je schopen dobře absorbovat pachové stopy i do hloubky, zejména za okolností, kdy na tomto místě na zadních sedačkách vozidla byla poškozená držena po dobu několika hodin ve značném psychickém stresu, kdy lze zaznamenat zvýšené pocení v důsledku psychické tenze, a pak je možné, že pachová stopa poškozené zde byla zanechána. O tom, že zde pachová stopa poškozené byla zcela jednoznačně ve vozidle užívaném 14.1.2014 obžalovaným Š. zajištěna, není žádných pochyb z důvodu, že tuto stopu jednoznačně identifikoval nikým neovlivnitelný speciálně vycvičený pes Policie ČR. V souvislosti s námitkami obhajoby, že před prodejem vozidla 16.1.2014 obžalovaný nechal důsledně celé vozidlo, jak exteriér, tak interiér, vyčistit, soud vyslechl svědky M.B. a O.D., kdy svědek B. uvedl obecně, že obžalovaný k nim v období od prosince 2013 do ledna 2014 vozil více aut na čištění, kdy se vesměs jednalo o mokré čištění, které prováděl zaměstnanec O.D.. Tento zaměstnanec, svědek D., uvedl, že obžalovaný Š. je jejich zákazníkem a čistil mu vozidla značky Honda a BMW, kdy konkrétně vozidlo BMW 530 šedé barvy sedan si svědek nevybavil. Obecně pak svědek vypovídal o tom, jakým způsobem provádí čištění. I s těmito výpověďmi byl seznámen soudní znalec z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická odorologie, který se ve znaleckém posudku v rámci své výpovědi v hlavním líčení vypořádal se skutečnostmi, zda pachové stopy mohly být znehodnoceny užitím chemických prostředků při čištění. Setrval na závěru, že za popsáných okolností, tedy zmíněný shora interiér vozidla, vsakující látka, sedadla, dlouhá doba pobytu poškozené, zvýšení pocení apod., lze předpokládat, že odoranty poškozené Z.V. pronikly poměrně hluboko do sedaček automobilu, znovu odkázal na reakci speciálně vycvičeného psa, který standardním způsobem individuální pach poškozené ve vozidle obžalovaného Š. zjistil. Provedené důkazy a to protokoly o odběru pachových stop a pachových vzorků osob,

odborná vyjádření z oboru kriminalistika, metoda pachové identifikace, znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická odorologie, vedou soud k jednoznačnému závěru, že poškozená V. se v tomto vozidle nacházela v okamžiku, kdy do něj násilím byla vtažena dne 14.1.2014 kolem 18.30 v Kroměříži a byla v něm násilím spoutaná a po prvotních úderech a přetažení plátěného pytle na hlavu, držena s výjimkou krátkých zastávek za účelem vykonání potřeby až do 15.1.2014 kolem 04.00 hodin, kdy ji pachatelé propustili, vysadili nedaleko obce XXXXX na okrese Kroměříž, kdy jim v důsledku opakovaných výhrůžek a hrozeb násilím přislíbila, že 15.1.2014 kolem 17.00 hodin přiveze na benzinovou stanici XXXXX u Brna částku 100.000.000 Kč, přičemž předtím jim z obav před dalšími výhrůžkami a násilím sdělila PIN kód k jedné ze svých platebních karet, kterých se pachatelé zmocnili. Z protokolu o odběru pachových stop z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví pachová identifikace a ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická odorologie bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že to byl toliko obžalovaný Š., jehož pachový vzorek byl zajištěn na otisku pachové stopy z pravého rukávu horní části mikiny poškozené, oblasti zad na vestě poškozené a rovněž levého rukávu horní části mikiny poškozené Z.V.. Ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že v případě, pokud je pachový vzorek osoby přítomen ve všech otiscích pachových stop poškozené, pak přítomnost pachu obžalovaného Š. na ošacení poškozené, které bylo provedeno bezprostředně po oznámení činu na Policii ČR, znamená, že obžalovaný Š. byl v přímém kontaktu s poškozenou V. a v jeho případě nemohlo dojít k pachovému přenosu. Naopak, přítomnost pachových vzorků obžalovaných Š. a V. v porovnání s otiskem pachových stop sejmutých z ošacení poškozené, označených jako kriminalistické stopy č. 1, 2, 3, byly prokázány toliko v kriminalistické stopě č. 1 na zádočném dílu mikiny poškozené, kde byla prokázána přítomnost pachu obžalovaného Š., a kriminalistické stopě č. 2, pravém rukávu mikiny, a kriminalistické stopě č. 3, levém rukávu mikiny, kde byla vykázána přítomnost pachu obžalovaného V.. Z uvedeného vyplývá, že u obžalovaných Š. a V. mohlo dojít ke kontaktu s poškozenou anebo v jejich případě mohlo dojít k pachovému přenosu způsobenému obžalovaným Š.. V případě obžalovaného Š., jehož pachový vzorek byl zajištěn ve všech kriminalistických stopách sejmutých z ošacení poškozené nemohlo dojít k přenosu pachových stop. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný Š. zanechal svůj pach na ošacení poškozené, ze kterého byly snatý otisky pachových stop bezprostředně po činu a jiným způsobem než přímým kontaktem s poškozenou 14.1.2014 a 15.1.2014 k němu nemohlo dojít, jak vyloučila sama poškozená, která obžalovaného Š. v podstatě neznala a viděla se s ním v podstatě dle svého sdělení jedenkrát několik měsíců před činem, kdy byl se svědkem T.O. u ní v kanceláři na krátkou dobu. Do kontaktu s ošacením poškozené, které měla při únosu na sobě, se obžalovaný Š. nemohl dostat jiným způsobem než přímým kontaktem poškozené při jejím násilném únosu. Pokud jde o obžalovaného F., ten na svoji obhajobu uvedl, že je pravdou, že dne 14.1.2014 navštívil Zlín a blízkou obec, kterou nebyl schopen identifikovat, kde byl za známou, kterou znal pouze osobním jménem, se kterou se náhodně seznámil přes internet a tuto nebyl schopen identifikovat a pokud označil vesnici, kde ji měl navštívit, následně orgány Policie ČR zde činily šetření a žádná taková osoba, jak ji popsal a křestním jménem označil obžalovaný F., ustanovena nebyla. Obžalovaný dle své výpovědi 15.1.2014 měl opouštět Zlín kolem 01.00 hodin, kdy se vracel domů do Břeclavi, kdy na místě, které následně označil orgánům Policie ČR, našel batoh, ve kterém byla průkazka i kreditní karta, na kterém dle obhajoby obžalovaného F. měla být přilepena lepka s číslem. Obžalovaný doznal v podstatě jen to, co bylo zcela jednoznačně prokázáno záznamy z kamer, a to, že

15.1.2014 po 05.20 hodin se pokusil u bankomatu Euronet v Brně na Nádražní 681/2a o výběr finanční hotovosti ve výši 40.000 Kč, která mu nebyla vyplacena a minutu poté ze stejného bankomatu provedl výběr 20.000 Kč a dále se měl stejného dne pokusit o výběr finanční hotovosti ve výši 20.000 Kč z bankomatu GE Money Bank v Břeclavi v Lidické ulici, která mu nebyla vyplacena. Obžalovanému F. bylo známo až na základě předložených důkazů, že při pokusu o výběr 40.000 Kč a o výběr částky 20.000 Kč z bankomatu Euronet v Brně, Nádražní 681/2a byl zachycen kamerami, které se nacházejí ve veřejném prostoru podchodu, kdy o této kameře neměl tušení, neboť je nepochybné, že v tom případě by zde výběr neprováděl, aby nemohl být identifikován. Ze sdělení bankovních ústavů bylo zjištěno, že obžalovaný F. 15.1.2014 prováděl výběr, resp. pokus o výběr finanční hotovosti prostřednictvím platební karty Komerční banky, a.s., evidované na poškozenou Z.V.. Tvrzení obžalovaného F., že PIN k uvedené platební kartě byl na ní přilepen a napsán, je vyvráceno výpovědí poškozené V., která uvedla, že svoji platební kartu, resp. platební karty, nikomu nepředala, nikde je neztratila, získali je od ní pachatelé, kterým pod pohrůžkou násilí sdělila také PIN k jedné kartě, který si pamatovala. Z výpovědi svědkyně V., záznamů kamer, nevěrohodného vysvětlení obžalovaného F. se podává, že tento musel být v kontaktu s pachateli únosu poškozené V., mezi kterými bez jakékoliv pochybnosti byl obžalovaný Š., a převzít od nich platební kartu poškozené na jedné ze zastávek během několikahodinového únosu a vození poškozené v autě obžalovaného Š. tak, jak o tom poškozená vypovídala, že během cesty pachatelé průběžně zastavovali, venku se tiše bavili s dalšími lidmi, slyšela chod motorů, kdy jí přišlo divné, že v zimních měsících, v lednu, někdo jezdí na motorce, když bylo zjištěno, že v podstatě všichni obžalovaní jsou aktivními motorkáři. Krajně nevěrohodná jsou rovněž další vysvětlení obžalovaného F., z jakých důvodů poté, co se 15.1.2014 nad ránem vrátil do Břeclavi, se měl krátce nato v 05.20 hodin nacházet průkazně v Brně, kdy uváděl, že jel k lékaři, který ordinuje od 7.00 hodin, chtěl zde být dříve, neboť zde je více lidí, nakonec z jeho výpovědi vyplynulo, že vůbec k lékaři nejel. Celý den pobýval v Brně, když následně až v odpoledních hodinách se vrátil do Břeclavi. Z bankovní karty poškozené, kterou měl k dispozici obžalovaný F., se osoba vizáží i ošacením důsledně se kryjící, pokusila o výběr další hotovosti 20.000 Kč v podstatě při výjezdu ze Zlína 15.1.2014 v 00.40 hodin z bankomatu ČSOB ve Zlíně v Loukách, kde pachatelé, tedy obžalovanému F., který s bankovní kartou poškozené disponoval a PIN mu byl znám, se neoprávněný výběr povedl. O poslední výběr se obžalovaný F. pokusil z bankomatu společnosti GE Money Bank, a.s. v Břeclavi na Lidické ulici v 18.06 hodin 15.1.2014, avšak bezúspěšně. Obžalovaný F. je usvědčován rovněž výpisy telekomunikačního provozu uskutečněného prostřednictvím přenosových buněk jednotlivých mobilních operátorů v zájmových lokalitách v rozhodném období, jednotlivých mobilních operátorů v Kroměříži, Havlíčkově ulici v Kroměříži na parkovišti před domem č.p. XXXXX, na pozemní komunikaci u obce XXXXX, bankomatu ČSOB u prodejny Terno ve Zlíně, v Brně, Nádražní č.p. 681 u bankomatu nákupního střediska Letmo, parkoviště u benzinové čerpací stanice u XXXXX Brno a bankomatu GE Money Bank hypermarketu Tesco v Břeclavi, kdy vzájemným porovnáním uskutečněného telekomunikačního provozu na jednotlivých lokalitách bylo zjištěno, že se ve čtyřech lokalitách vyskytuje SIM karta s účastnickým číslem, které na sebe v rámci šetření jako kontaktní telefon uváděl právě obžalovaný L.F.. Následným vyhodnocením telekomunikačního provozu v zájmových lokalitách bylo zjištěno, že SIM karta užívaná obžalovaným F. se 14.1.2014 v době od 17.20 do 18.25 hodin se vyskytovala v okolí místa činu, tedy v místě, kde došlo k únosu poškozené. Dne 15.1.2014 v 01.20 hodin pak v okolí

obce XXXXX, tedy v místě, kde měla být i poškozená následně propuštěna a dne 15.1.2014 v době kolem 16.33 do 17.00 hodin v okolí XXXXX, tedy v místě, kde mělo dojít k předání požadované částky únosci a dne 15.1.2014 v době od 17.48 do 18.23 hodin v okolí OD Tesco Břeclav, tedy v místě, kde mělo dojít k neoprávněnému výběru finanční hotovosti z bankomatu GE Money Bank z bankovní karty odcizené poškozené V.. Tato objektivní zjištění vyvracejí obhajobu u obžalovaného F., kde se měl 14.1.2014 a 15.1.2014 nacházet a naopak usvědčují jej ze součinnosti s obžalovaným Š. a dalšími osobami, zúčastněnými na násilném jednání vůči poškozené V. v rozhodné době. K následkům trestného jednání zejména na duševním zdraví poškozené se vyjádřil soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie s tím, že u poškozené V. v důsledku násilného jednání diagnostikoval projevy odeznívající posttraumatické stresové poruchy. Zranění poškozené počínů byla zjištěna z lékařských zpráv.

S ohledem na provedené dokazování tak soud nemá pochybnosti o vině obžalovaných Š. a F., kteří byli tímto rozsudkem uznáni vinnými.

Pokud jde o obžalované Š. a V., důkazy provedené v hlavním líčení v mnoha směrech opodstatňují závěr o jejich účasti na násilném jednání vůči poškozené V., avšak bez jakýchkoliv pochybností se nepodařilo jejich účast na únosu poškozené prokázat, zejména pokud bylo zjištěno, že nebyla bez jakýchkoliv pochybností vyvrácena jejich obhajoba, kdy znalec z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická odorologie zkonstatoval, že pokud pachový vzorek obžalovaných V. a Š. nebyl přítomen ve všech třech pachových stopách sejmutých z ošacení poškozené, lze učinit závěr, že byli v kontaktu s poškozenou, eventuelně v jejich případě mohlo dojít k přenosu pachové stopy obžalovaným Š.. V případě obžalovaných Š. a V. soud tedy rozhodl na základě zásady in dubio pro reo a dle § 226 písm. c) trestního řádu byli zproštěni obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek bez jakýchkoliv pochybností spáchali právě obžalovaní Š. a V..

Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že obžalovaný M.Š. a L.F. jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku spáchali pokus zvláště závažného zločinu loupeže dle 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, a dokonání zvláště závažný zločin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku. Provedenými důkazy bylo zjištěno, že obžalovaný Š. nejméně od září 2013 plánoval získat finanční prostředky rodiny V., kdy mu bylo známo, že R.V. starší a R.V. mladší jsou ve výkonu trest odnětí svobody a jako podnikatelé museli nashromáždit větší množství finančních prostředků v řádu stamilionů a měl za to, že s těmito finančními prostředky disponuje poškozená Z.V., nar. XXXXX. Jak soud zjistil z provedených důkazů, obžalovaný Š. se netajil tím, že má zájem dostat se do blízkosti poškozené V. a pokud finanční prostředky nezíská po dobrém, získá je po zlém. Tento svůj úmysl realizoval obžalovaný Š. nejméně ve spolupráci s obžalovaným L.F. a dalšími nejméně dvěma neustanovenými osobami, když obžalovaný Š. zajistil vozidlo BMW 530D 560L RZ 8A4 6883, užitě k činu, se spoluobžalovaným F. a dalšími neustanovenými nejméně dvěma osobami si rozdělili úkoly spočívající v tom, kdo bude řídit předmětné vozidlo, kdo bude poškozenou sledovat, kdo zrealizuje její samotné fyzické uchopení a násilné umístění do předmětného vozidla a jakým způsobem z ní násilným způsobem získají sdělení, kde jsou uloženy finanční prostředky rodiny V. a jak se těchto finančních prostředků

zmocní. Není pochyb o tom, že uvedeným vozidlem disponoval obžalovaný Š., byť bylo „psáno“ na jeho otce, a až do doby činu jej užíval toliko obžalovaný. Pachatelé museli mít dobře promyšlenou trestnou činnost, museli delší dobu sledovat poškozenou Z.V. a zjistit její denní i pracovní návyky a jaká místa s jistou pravidelností navštěvuje a naplánovat místo a dobu, kdy bude nejvhodnější provedení činu tak, aby násilné zmocnění se poškozené bylo realizované s tím, že pachatelé nebudou nikým zpozorováni. Toto nepochybné plánování bylo úspěšné, neboť dne 14.1.2014 v době kolem 18.30 hodin v Kroměříži na ulici Obvodová na parkovišti před domem č.p. 3315/15a, ke kterému přijela poškozená V. svým osobním motorovým vozidlem tovární značky VW Golf RZ 2AA 3993 poté, co odešla z fitcentra a byla nakoupit v nedaleké prodejně, z vozidla vystoupila, zaparkovala, chtěla vzít věci uložené v zavazadlovém prostoru a tohoto okamžiku, na místě, které není v zimních měsících v těchto již pozdních večerních hodinách zcela přístupné veřejnosti, a této skutečnosti využili a nejdříve jeden z pachatelů, dle pachových stop na ošacení poškozené obžalovaný Š., přistoupil k poškozené, kterou uchopil přes ústa, objal ji přes obě paže a břicho a přestože se poškozená aktivně bránila, volala o pomoc, což dílem zaslechly dvě z náhodných osob odcházejících rovněž z fitcentra svědkyně S. a A., ale nastupujících do vozidla, takže nevěnovali tomuto volání větší pozornost, a za pomoci druhého pachatele poškozenou sevřeli a natlačili na zadní sedadlo, kdy jí přitom jeden z pachatelů nejméně čtyřikrát uhodil pěstí do obličeje a následně jí sedl na záda a spoutal jí ruce kovovými pouty za zády a aby je nemohla poznat, byl jí hozen přes hlavu plátěný pytel. Po tomto násilném jednání, které proběhlo během krátké chvílky, z čehož soud dovozuje plánovitost a maximální organizovanost a vzájemnou kooperaci mezi pachateli, které vedlo k úspěšnému provedení činu, kdy během chvílky byla poškozená násilím, proti své vůli, vtažena do auta a vozidlo z místa činu odjelo. Takto obžalovaný Š. ve vzájemné komunikaci s dalšími dvěma neustanovenými osobami, prokazatelně mužského pohlaví, jak se podává z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, a nepochybně i po vzájemné komunikaci s obžalovaným L.F., odcizili poškozené kabelku s peněženkou, osobními doklady, oblečením, notebookem, mobilním telefonem a také platebními kartami Komerční banky, a.s., kdy pod pohrůžkou fyzického násilí chtěli vědět PIN kódy a pod těmito pohrůžkami si na jeden PIN kód poškozená vzpomněla. Pod pohrůžkami fyzického násilí obžalovanému Š. a spolupachatelům sdělila rovněž bezpečnostní kód pro vstup do kanceláře. Pachatelé po celou dobu po poškozené požadovali vyplacení finanční hotovosti ve výši 100.000.000 Kč, které měly být předány 15.1.2014 kolem 17. hodiny na benzinové stanici XXXXX u Brna. Poté, co jim poškozená toto slíbila, byla 15.1.2014 kolem 04.00 hodin vysazena nedaleko obce XXXXX. Mezitím však obžalovaný F. od spolupachatelů převzal kartu poškozené a převzal PIN, který pod výhrůžkami pachatelům sdělila poškozená, a ve třech případech se pokusil o výběr z bankomatů, kdy v jednom případě byl úspěšný, kdy celkově se pokusil vybrat částku 60.000 Kč a 40.000 Kč se mu podařilo vybrat. Obžalovaný Š. s obžalovaným F. a dalšími nejméně dvěma neustanovenými osobami tak užili násilí a pohrůžky bezprostředního násilí vůči poškozené Z.V., a to s jediným úmyslem: zmocnit se jejích věcí a finanční částky 100.000.000 Kč, přičemž částka 100.000.000 Kč je částka přesahující hranici škody velkého rozsahu, která je v ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku dána spodní hranicí 5.000.000 Kč. Obžalovaní přitom jednali s dalšími neustanovenými osobami jako členové organizované skupiny, neboť jak bylo zmíněno shora, prokazatelně vytvořili sdružení více osob, svou činnost naplánovali a zcela evidentně koordinovali, pokud jde o výběr z bankomatu, krádež věcí poškozené z jejího vozidla, jeho uzamčení, následné vrácení klíčů, předchozí monitoring

pohybu poškozené před i následně po únosu, úkoly si rozdělili a dosáhli tak toho, aby při provedení trestného činu byli úspěšní a samozřejmě toho, aby znesnadnili své odhalení. Z uvedeného důvodu tak jednání obžalovaných soud kvalifikoval i jako jednání organizované skupiny, jak má na mysli kvalifikovaná skutková podstata u obou žalovaných trestných činů. V případě zvláště závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku jednání obžalovaných zůstalo ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť škoda, kterou zamýšleli obžalovaní Š., F. s dalšími neustanovenými pachateli způsobit, tedy 100.000.000 Kč, nebyla realizována, poškozená šla svůj únos ohlásit orgánům Policie ČR a k předání této finanční částky nedošlo a obžalovaní se jí nezmocnili. Proto v tomto směru jejich jednání zůstalo ve stádiu pokusu (R 15/1996). V souběhu se zvláště závažným zločinem loupeže obžalovaní naplnili znaky zvláště závažného zločinu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, když bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že obžalovaní poškozené odebrali platební karty, které drželi neoprávněně a v případě platební karty identifikovatelné podle jména a čísla se jedná bezpochyby o platební prostředek jiného, jak má na mysli zmíněné ustanovení § 234 odst. 1 trestního zákoníku, a rovněž tohoto jednání se dopustili jako členové organizované skupiny, jak bylo zdůvodněno u zvláště závažného zločinu loupeže § 173 trestního zákoníku, kdy obou zvláště závažných zločinů se dopustili obžalovaní v jednočinném souběhu. Obžalovaní v případě obou trestných činů jednali úmyslně a zaviněně, jak má na mysli ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy v úmyslu přímém, neboť chtěli porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem, a to zájem státu na ochraně osobní svobody, majetku a na řádném fungování bezhotovostního platebního styku.

Při úvaze o druhu a výši trestu, který je nutné obžalovaným za jejich protiprávní jednání, kterým tímto rozsudkem byli uznáni vinnými, uložit, soud vycházel ze všech rozhodných skutečností, když přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života, možnostem jejich nápravy. Soud zohlednil chování obžalovaných po činu a případnou snahu nahradit škodu a účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných. K osobě obžalovaného Š. bylo zjištěno, že byl v minulosti 6x projednáván soudem pro násilnou trestnou činnost, naposled byl uznán vinným trestným činem vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 30.6.2011, č.j. 13T 223/2010-154, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Předchozí odsouzení se týkala vesměs násilné trestné činnosti včetně uznání viny trestnými činy ublížení na zdraví dle § 221, § 222 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Z uvedeného se podává, že obžalovaný Š. je osobou násilnické povahy, což potvrzují i další slyšení svědkové, před kterými se netajil obžalovaný Š. tím, že se dostane k penězům, ať po dobrém nebo po zlém, a v projednávaném případě poškozené V. to bylo po zlém. Z postoje obžalovaného Š. nevyplývá sebemenší lítost a v jeho případě soud v podstatě nezjistil žádnou polehčující okolnost. Naopak obžalovanému Š. přitěžuje ve smyslu § 42 písm. n), p) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů a byl již pro trestný čin odsouzen. V případě obžalovaného F. jde o osobu, která sice rovněž nestojí před soudem poprvé, avšak pokud byl odsouzen v letech 1994 – 2012, jedná se o odsouzení k trestům odnětí svobody, jejichž výkony trestů byly podmíněně odloženy a bylo rozhodnuto, že se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil, případně poslední trest, kdy mu zkušební

doba běžela ještě do 29.11.2015, podléhá amnestii prezidenta republiky z 1.1.2013, rovněž s účinky zahlazení, takže tuto skutečnost soud obžalovanému F. nepřičítal k tíži. Soud neshledává u obžalovaného F. rovněž polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. n) trestního zákoníku, že by tedy trestného činu upřímně litoval, neboť pokud obžalovaný F. slovně deklaruje účinnou lítost nad tím, že vybral z jednoho bankomatu 20.000 Kč, doznává tak v podstatě pouze to, co bylo prokázáno z kamerového záznamu, který jej zachytil přímo při činu, kdežto další trestnou činnost mnohem závažnějšího, sofistikovanějšího charakteru, kterou byl tímto rozsudkem uznán vinným, nedoznává. Soud oběma obžalovaným ukládal tresty úhrnné dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku za oba zvláště závažné zločiny, kterými byli uznáni vinnými, a to v rámci trestní sazby uvedené v § 173 odst. 3 trestního zákoníku, která je dána rozpětím od 8 let do 15 let odnětí svobody. Obžalovanému Š. byl stanoven úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 let, tj. mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, přihlížející k jeho bohaté trestní minulosti, vesměs násilného trestného charakteru, kdy nyní projednávané trestné činnosti se měl dopustit poté, co byl propuštěn z posledního výkonu trestu odnětí svobody na amnestii prezidenta republiky z 1.1.2013, a několik měsíců na to začal plánovat další násilnou trestnou činnost, k jejíž realizaci došlo v lednu 2014. Z uvedeného je patrné, že obžalovaný Š. si z předchozích trestů a odsouzení nevzal ponaučení, nemá zájem vést řádný život, ale peníze získávat zejména trestnou činností násilného charakteru. V souladu s § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku byl obžalovaný Š. pro výkon trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovanému F. soud vyměřil trest úhrnný za užití § 58 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, tj. za užití zmírňovacího ustanovení, kdy s ohledem na skutečnost, že obžalovaný F. nebyl jedním z hlavních pachatelů, kteří se měli dopustit násilí vůči poškozené V., být s tímto jednáním byl srozuměn, jednalo se o osobu, která spolupracovala zejména na výběru finančních prostředků ze zmocněné se bankovní karty a PINu, tedy pokud jde o součinnost pachatelů zúčastněných na trestné činnosti, nepatřil k hlavním organizátorům, ale spíše k osobám na nižším stupni organizovanosti a soud má za to, že pokud by mu byl vyměřen trest odnětí svobody na spodní hranici trestní sazby uvedené v § 173 odst. 3 trestního zákoníku v trvání 8 let, bylo by to ve zjevném nepoměru k hlavnímu pachateli, obžalovanému Š., kterému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let. Na obžalovaného F. se pohlíží jako na osobu zachovalou, což mu dílem polehčuje a vede soud k závěru, že s ohledem i na jeho osobu trest odnětí svobody v trvání 5 let bude dostatečným pro splnění účelu trestu. Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byl obžalovaný F. pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojili poškození ALLEUTA, a.s., Z.V. a T.V.. Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že obžalovaní Š. a F. poškozeným způsobili úmyslným trestným jednáním, kterým tímto jednáním byli uznáni vinnými, škodu. Bez jakýchkoliv pochybností bylo zjištěno, že firmě ALLEUTA, a.s. způsobili škodu ve výši 21.495 Kč na věcech, které měla při sobě poškozená V., které však náležely firmě ALLEUTA, a.s., poškozené Z.V. odcizili z účtu částku 40.000 Kč, a proto obžalovaným byla uložena povinnost tuto škodu dle § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatit těmto poškozeným uvedené částky společně a nerozdílně. Obžalovaným dále byla uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně poškozené V. nemajetkovou újmu v penězích ve výši 500.000 Kč, neboť v důsledku násilného jednání obžalovaných prokazatelně došlo ke snížení její lidské důstojnosti a následným, zejména psychickým problémům, které pociťovala jako závažnou újmu omezující ji v obvyklém způsobu života,

soud tuto částku považuje za adekvátní s ohledem na následky na zdraví poškozené, jak vyplývají ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie i samotného popisu omezení v obvyklém způsobu života po řadu měsíců samotnou poškozenou. Uvedená částka 500.000 Kč tak odpovídá násilnému jednání ze strany obžalovaných a tomu odpovídající újmě v osobním, společenském, pracovním životě poškozené V..

Poškozený T.V. byl s nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 trestního řádu, neboť byť se připojil řádně a včas s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, skutečnou hodnotu věcí, které mu byly odcizeny obžalovanými z vozidla poškozené, řádně nedokladoval, neboť se prokazatelně dle jeho výpovědi jednalo o věci vesměs použité a poškozený při vyčíslení škody použil pořizovací hodnotu věcí a nedokladoval hodnotu věcí v době odcizení, tedy po příslušném opotřebení. V tomto směru by další dokazování před soudem bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti a rychlosti řízení a soud proto postupoval dle § 229 odst. 1 trestního řádu.

POUČENÍ: Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozměnění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Ve Zlíně dne 10. listopadu 2016

JUDr. Iveta Šperlichová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Renáta Koutná